

Krivično procesno pravo — sudska praksa Bosne i Hercegovine (2. dio)

Sadržaj naredbe za posebne istražne radnje

Zasnivanje presude na dokazima pribavljenim na temelju naredbi o posebnim istražnim radnjama koje nisu donesene u skladu sa članom 118. stav 1. ZKP-BiH, predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Iz obrazloženja:

Apelaciono vijeće je izvršilo uvid u izdate Naredbe i konstatuje da iste ne sadrže obrazloženje u pogledu osnova sumnje zbog kojih se izdaju prema osumnjičenim licima, a što je protivno odredbi člana 118. stav 1. i člana 116. ZKP-a BiH koji propisuje da će naredba sadržavati između ostalog osnove sumnje da je osoba sama ili s drugim osobama učestvovala ili učestvuje u učinjenju krivičnog djela iz člana 117 ZKP-a BiH.

Apelaciono vijeće je utvrdilo da predmetne Naredbe osim imenovanog djela za koji se osoba sumnjiči, ne sadrži dodatno obrazloženje iz čega takvi osnovi sumnje proizilaze. Apelaciono vijeće primjećuje da je prvostepeno vijeće naknadno imalo intenciju osnažiti takve naredbe na način da je samo izvršilo uvid u dokaze temeljem kojih su naredbe i izdate.

Međutim, Apelaciono vijeće nalazi da takav postupak ZKP-BiH ne poznaje, a utemeljenje svog stava nalazi i u nedavnoj praksi Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Dragojević protiv Hrvatske (br. 68955/11, Odluka od 15.01.2015. godine.

U imenovanom predmetu Evropskog suda, podnosiocu predstavke utvrđena je povreda člana 8. Evropske Konvencije.

Slično kao u konkretnom slučaju, Naredbe kojima su određene posebne istražne radnje prema osumnjičenima, nisu sadržavale dovoljno konkretizacije u pogledu činjenične osnove i dokaza na osnovu kojih je sud utvrdio postojanje osnova sumnje a zbog kojih bi bilo osnovano izdati takve naredbe.

Osim toga, nema dileme u pogledu činjenice da Tužilaštvo o provođenju posebnih istražnih radnji nije obavijestilo Sud BiH, te da nije postupljeno u skladu sa članom

119. stav 1. i stav 3. ZKP BiH, a što je i prvostepeni sud konstatovao u svojoj presudi.

Apelaciono vijeće će podsjetiti da član 122. ZKP-a BiH predviđa da tehničke snimke pribavljene posebnim istražnim radnjama pod uvjetima i na način propisan ovim zakonom, mogu se koristiti kao dokaz. U suprotom, tumačeći odredbu argumentum a contrario ukoliko nisu ispoštovane odredbe ZKP-a BiH u smislu njihovog određivanja, a što evidentno u konkretnom predmetu nisu, takvi dokazi nisu dopušteni u krivičnom postupku i nije ih moguće naknadno osnažiti, na način kako je to prvostepeni sud učinio – vlastitom ocjenom dokaza dostavljenih uz prijedlog za određivanje ovih radnji.

Stoga, primjenjujući standarde prakse Evropskog suda u gore navedenom predmetu Dragojević, prvostepeni sud je prihvatajući dokaze koji su pribavljeni posebnim istražnim radnjama na temelju naredbi koje su izdate protivno odredbama ZKP-a BiH, povrijedio prava osumnjičenih, odnosno optuženih lica propisana članom 8. Evropske konvencije.

Članom 10. stav 2. ZKP-a BiH propisano je da Sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava, niti na dokazima pribavljenim bitnim povredama ZKP-a BiH. Kako je utvrđeno da je prvostepena presuda u većem dijelu zasnovana na presretnutim razgovorima koji su pribavljeni na temelju Naredbi o posebnim istražnim radnjama (a za koje je utvrđeno da su donesene i sprovedene protivno imperativnim odredbama člana 118. u vezi sa

članom 116. stav 1. i odredbi člana 119. stav 1. i 3. ZKP-a BiH), apelaciono vijeće je zaključilo da su se u ovim propustima ostvarile bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i) ZKP- BiH, koje povrede shodno članu 315. stav 1. tačka a) ZKP-a BiH dovode do ukidanja prvostepene presude.

(Rješenje vijeća Apelacionog odjeljenja broj: S1 2 K 002641 14 KŽ 4 od

06.02.2015. godine)

Napлата troškova krivičnog postupka u skladu sa odredbom člana 185. stav 2. ZKP BiH

Troškovi krivičnog postupka, iz člana 185. stav 2. ZKP BiH (uključujući i troškove za svjedoke, vještake, tumače i stručne osobe i troškove uviđaja), isplaćuju se unaprijed iz sredstava Tužilaštva, odnosno Suda, a naplaćuju se kasnije od osoba koje su dužne da ih naknade po odredbama ZKP BiH, te u odnosu na naplatu tih troškova, zakonodavac ne propisuje rok u kojem bi se moralo donijeti posebno rješenje kojim se osoba koja je dužna platiti troškove obavezuje na plaćanje istih.

Vijeće nalazi neosnovanim žalbene prigovore kojima se ukazuje da je propuštanjem od strane Tužilaštva, da u roku od 6 mjeseci od dana dostavljanja pravosnažne presude, podnese zahtjev za naplatu troškova krivičnog postupka, prestalo pravo za njihovu naplatu, uslijed čega ni osuđeni Đ.Ž., nije mogao biti obavezan na plaćanje tih troškova. Po ocjeni ovog vijeća, žalbom se pogrešno implicira primjena odredbe člana 186. stav 2. ZKP BiH, na konkretnu situaciju. Naime, odredbom člana 186. stav 2. ZKP BiH, propisano je „...Zahtjev sa podacima o visini troškova može se podnijeti najkasnije u roku od šest mjeseci od dana dostavljanja pravomoćne presude ili rješenja o obustavi krivičnog postupka, osobi koja ima pravo da postavi takav zahtjev...“. Međutim, u konkretnom slučaju nije riječ o zahtjevu za isplatu troškova, sa podacima o njihovoj visini, nego je riječ o specifikaciji troškova, koji su unaprijed isplaćeni, predumljeni, od strane Tužilaštva iz budžetskih sredstava. Takva situacija regulisana je odredbom člana

185. stav 4. ZKP BiH, kojom odredbom je propisano da se troškovi, iz stava 2. navedenog člana (uključujući i troškove za svjedoke, vještake, tumače i stručne

osobe i troškove uviđaja), isplaćuju unaprijed iz sredstava Tužilaštva, odnosno

Suda, a naplaćuju se kasnije od osoba koje su dužne da ih naknade po odredbama ZKP BiH. Dakle, kada su u pitanju predumljeni troškovi, suprotno žalbenim

prigovorima, zakonodavac ne propisuje bilo kakav rok u kojem bi se moralo

donijeti posebno rješenje kojim bi se osoba, čija je u konačnici obaveza plaćanja tih troškova, obavezala na plaćanje istih. Stoga, ovo vijeće ocjenjuje neosnovanim prigovor iz žalbe kojim se ukazuje da je uslijed proteka roka od šest mjeseci od dostavljanja pravosnažne presude, u kojem nije dostavljen zahtjev Tužilaštva sa specifikacijom troškova, prestalo pravo na njihovu naplatu, te cijeni da je prvostepeno vijeće pravilo zaključilo da je osuđeni Ž. obavezan naknaditi troškove, u toku krivičnog postupka predumljene iz sredstava Tužilaštva, u iznosu kako je utvrđeno pobijanim rješenjem.

(Rješenje vijeća Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, bro X-K-

08/540-1 od 08.09.2011. godine)

Zahtjev s podacima o visini troškova može se podnijeti najkasnije u roku od šest mjeseci od dana dostavljanja pravosnažne presude ili rješenja o obustavi krivičnog postupka osobi koja ima pravo da postavi takav zahtjev.

Prije svega, Apelaciono vijeće nalazi ispravnim zaključak prvostepenog suda da je, imajući u vidu odredbu člana 186. stav 2. ZKP BiH, zahtjev vještaka za naknadu troškova vještačenja i dolaska pred sud, neblagovremen, obzirom da je podnesen po proteku prekluzivnog roka od 6 mjeseci od pravosnažnosti presude. Kako to iz navedene zakonske odredbe proizilazi, rok od šest mjeseci počinje teći od dana dostavljanja pravosnažne presude koja se, istina, većini učesnika u postupku uglavnom ne dostavlja poslije žalbenog postupka, međutim, obzirom da se radi o imperativnoj normi, to je, po stavu i ovog Vijeća, ratio legis iste nesumnjivo da navedeni rok počinje teći i za ostale učesnike u krivičnom postupku bez obzira na dostavu, i to sa danom pravosnažnosti presude. Dakle, rok za podnošenje zahtjeva s podacima o visini troškova u krivičnom postupku odnosi se na sve osobe koje imaju pravo da postave takav zahtjev i ni pod kojim uslovima ne može biti produžen, što sve dovedeno u vezu sa činjenicom da je presuda u konkretnom predmetu pravosnažna od dana 5.12.2013. godine, ukazuje na jasan zaključak da je predmetni rok od 6 mjeseci protekao i u odnosu na vještaka M.M.

(Rješenje vijeća Apelacionog odjeljenja Suda BiH, broj S1 1 K 003833 15 Krž 7

od 31.08.2015. godine)

Blanketni propisi koji čine obilježja krivičnog djela

Pravni opis djela koji je u optužnici dat od strane tužioca, ne može potpadati pod odredbu člana 227. stav 1. tačka d) ZKP BiH, već se prema svom značenju može vezati samo za dati činjenični opis djela i zajedno s njim činiti dio optužnice iz tačke c – dakle „opis djela“.

(Rješenje vijeća Apelacionog odjeljenja Suda BiH, broj S1 2 K 009050 15 Kž 3 od

23.04.2015. godine)

Kažnjavanje zbog narušavanja reda

Ukoliko postoje okolnosti koje nesporno ukazuju da je potrebno kazniti lice koje narušava red u sudnici, Sud će kumulativno, uz novčanu kaznu, i uz prethodno dato upozorenje, sa jasnim uputama i naređenjima, izreći i mjeru udaljenja iz sudnice.

Imajući u vidu krivičnopravnu prirodu odredaba iz člana 242. ZKP BiH i njihov smisao, Apelaciono vijeće nalazi da se žalbom osnovano ukazuje na njenu pogrešnu interpretaciju u pobijanom rješenju, posebno ako se ima u vidu činjenično stanje izneseno u obrazloženju istog. Naime, smisao odredaba ovog člana je omogućavanje neometanog suđenja i zaštita dostojanstva suda, te su u tom smislu i predviđene određene disciplinske mjere i disciplinske kazne za održavanje reda i procesne discipline na glavnom pretresu, tj. omogućavanja nesmetanog toka krivičnog postupka. U tom smislu zakon postavlja i određene uslove, način i redosljed izricanja navedenih mjera, a što sud mora imati u vidu pri izricanju istih. Ako se ima u vidu zakonska formulacija, odnosno način na koji je propisano izricanje navedenih mjera iz odredbe stava 3. člana 242. ZKP, a na temelju koje je izrečena disciplinska mjera prema žalitelju, onda se pokazuje da ista nije pravilno primijenjena, jer novčana kazna nije mogla biti izrečena samostalno, već kumulativno sa mjerom udaljenja iz sudnice.

Dakle, ukoliko postoje okolnosti koje nesporno ukazuju da je potrebno kazniti lice koje narušava red u sudnici (uslov koji je u predmetnom slučaju i po ocjeni ovog vijeća bio ispunjen – vijeće je preslušalo navedeni dio snimka sa

suđenja), predsjednica vijeća je, uz novčanu kaznu (i uz prethodno dato upozorenje, sa jasnim uputama i naređenjima), trebala izreći i mjeru udaljenja iz sudnice, na što osnovano žalitelj ukazuje u svojoj žalbi.

Nadalje, Apelaciono vijeće nalazi osnovanim i žalbeni prigovor kojim se ukazuje na pogrešno pozivanje na odredbu iz stava 4. člana 242. ZKP BiH pri izricanju novčane kazne kao jedine mjere kažnjavanja. Naime, uslov za kažnjavanje branioca na osnovu ove odredbe sastoji se u tome da je i nakon izricanja disciplinskih mjera iz prethodne odredbe (st. 3), nastavljeno sa narušavanjem reda. Radi se, dakle, o ponavljanju aktivnosti kojima se i na sljedećem ročištu narušava red, što je ometanje toka suđenja koje je teže i u većoj mjeri predstavlja ometanje dostojanstvenog suđenja, na što ukazuju i teže predviđene disciplinske kazne, a to su uskraćivanje daljeg zastupanja i novčana kazna koja se, prema ovoj odredbi, može izreći u iznosu i do 30.000 KM – čije je izricanje takođe postavljeno kumulativno. Kako u predmetnom slučaju takva situacija nije postojala, a što proizilazi iz samog obrazloženja pobijanog rješenja (glavni pretres je nastavljen sa unakrsnim ispitivanjem od strane branioca), onda je jasno da je pozivanje na ovu odredbu pri izricanju novčane kazne iz stava 3. kao samostalne mjere nepravilno, pa se žalbeni prigovor dat u tom pogledu pokazuje osnovanim.“

(Rješenje vijeća Apelacionog odjeljenja broj: S1 2 K 015384 14 Kž 3od

17.11.2014. godine)

Pravna priroda disciplinskih mjera iz člana 268. ZKP BiH

Kako procesne sankcije disciplinskog karaktera iz člana 268. ZKP BiH koje imaju za cilj prinuđivanje svjedoka na davanje iskaza u predmetnom slučaju nisu ostvarile svoju svrhu do okončanja krivičnog postupka, bilo je bespredmetno razmatrati pitanje zastare njihovog izvršenja, pa je valjalo samo utvrditi da više ne postoji zakonska mogućnost za njihovo izvršenje prema osuđenom koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora.

(Rješenje vijeća Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 2 K

006087 15 Kž 29 od 29.10.2015. godine)

Povreda prava na odbranu

Povrijeđeno je temeljno pravo optuženih da u postupku osim dovoljno vremena imaju i dovoljno mogućnosti da se pripreme i ostvare kvalitetnu odbranu, tj. da imaju jednaka sredstva (kao i protivna strana) i razumnu mogućnost da brane svoje interese pod uslovima koji ih ne stavljaju u znatno nepovoljniji položaj u odnosu na Tužilaštvo.

Naime, ove žalbe optuženih su otvorile pitanje, da li je prvostepeni sud u primjeni odredbi člana 262. ZKP BiH pravilno postupio i da li je povrijedio prava optuženih na odbranu, te da li je učinio navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Da bi se dali odgovori na izložene žalbene prigovore optuženih, treba ukazati, da prema navedenoj zakonskoj odredbi inicijativu u dokazivanju pravno relevantnih činjenica imaju stranke i branitelj, što pokazuje da dominira raspravno načelo, ali je pored toga predviđena i mogućnost aktivne uloge suda u prikupljanju i izvođenju dokaza. Kako to dalje proizilazi iz člana 262. stav 1. ZKP BiH, pred sudom najprije postavlja pitanja stranka odnosno branilac koja je pozvala svjedoka i vrši njegovo direktno ispitivanje kako bi dokazala istinitost svojih tvrdnji. Nakon toga svjedoka ispituje suprotna strana koja vrši unakrsno ispitivanje kako bi se oslabili odgovori dati prilikom direktnog ispitivanja tokom kojeg (unakrsnog ispitivanja) je dozvoljeno postavljanje sugestivnih pitanja. Pri tome, prema zakonskom određenju postoji mogućnost postavljanja pitanja u korist vlastitih tvrdjenja, ali je za tako nešto potrebno odobrenje suda odnosno predsjednika vijeća, jer ono prevazilazi okvire unakrsnog ispitivanja. Poslije toga, stranka ili branilac koja je pozvala svjedoka mora dobiti novu priliku da svjedoka još jednom ispita, kako bi se utvrdio pravi smisao odgovora koje je davao prilikom unakrsnog ispitivanja.

Dakle, naprijed navedeni prikaz tzv. modela unakrsnog ispitivanja, predstavlja okvire unutar kojih treba ocijeniti izložene žalbene prigovore optuženih u vezi s postupanjem predsjednika vijeća na glavnom pretresu za koje oni tvrde, da nije bilo pravilno.

Kao što je to već naprijed navedeno, žalbama optuženi tačno ukazuju da je u konkretnom predmetu na glavnom pretresu predsjednik vijeća, polazeći od pravila da glavno ispitivanje limitira unakrsno ispitivanje, zabranio braniocima da izvan opsega tih odgovora, datih prilikom direktnog ispitivanja, pobrojanim svjedocima postavljaju pitanja izvan toga u prilog vlastitih tvrdjenja, dajući im upute da te svjedoke mogu predložiti kao svoje i tada ih direktno ispitati. Da je to tako, proizlazi iz zapisnika sa održanih ročišta, konkretno ročišta održanog dana 26.10.2011. godine na kojemu je od strane odbrana optuženih unakrsno ispitan svjedok optužbe I.K. i kojom prilikom je branilac optuženog A., a nakon što je pokušao postaviti pitanje u korist vlastitog tvrdjenja, upozoren od strane predsjednika vijeća da izlazi izvan direktnog ispitivanja, upoznavajući ga da ima pravo ovoga svjedoka pozvati kao svog i direktno ispitati, nakon čega je branilac evidentno računajući na tu mogućnost odustao od daljnjeg ispitivanja ovog svjedoka. Istovjetna situacija se ponovila i na ročištu održanom 19.10.2011. godine na kojem je predsjednik vijeća limitirajući unakrsno ispitivanje svjedoka D.S. od strane branioca optuženog M.L., rečenicom „Baš zato Vi tražite nešto da, direktno ispitivanje svjedoka. Niste u toj fazi.“, uputio branioca da ovog svjedoka pozove i direktno ga ispita, čime je branilac bio prinuđen odustati od određenog broja pitanja koja su bila od odlučujućeg značaja za njegovog branjenika.

Prema navedenom, potpuno je jasno, da u slučajevima ispitivanja svjedoka, na koje ukazuju branioci, nakon što je predsjednik vijeća uskratio postavljanje pitanja izvan opsega odgovora koje su dali prilikom direktnog ispitivanja, predložio odbranama da isti budu ispitani kao njihovi svjedoci, što je evidentno imalo za rezultat da branioci tako i postupe, te stave prijedloge za njihovo saslušanje u svojstvu svjedoka odbrane.

U tom smislu ovo vijeće je uzelo u obzir da član 6. stav 3. tačka d) EKLJP sadrži dva prava: 1) pravo optuženog da mu se omogući da ispituje svjedoka optužbe i 2) pravo na saslušanje svjedoka odbrane pod istim uslovima koji važe i za svjedoke optužbe, a koja odredba zahtijeva da se optuženi stavi u položaj potpune jednakosti sa tužiocem.

Za davanje konačnog odgovora na žalbene prigovore optuženih, jasno je da je predsjednik prvostepenog vijeća pravilno postupio u dijelu koji se odnosi na ograničavanje opsega unakrsnog ispitivanja. Međutim, ovo vijeće, i pored činjenice da sud u toku postupka i ne mora prihvatiti izvođenje svih predloženih dokaza, kako optužbe tako i odbrane, ipak nalazi da je odlukom predsjednika vijeća da odbije prijedlog za saslušanje ključnih svjedoka kao svjedoka odbrane, narušen princip jednakosti stranaka, pogotovo iz razloga što su pojedini branioci odustali od

daljnjeg unakrsnog ispitivanja svjedoka, pouzdavajući se na konzumiranje prava pozivanja istih svjedoka, ali sada u svojstvu svjedoka odbrane, a što im je u konkretnom slučaju uskraćeno i pored ranije jasno date pouke predsjednika vijeća. Uskraćivanjem odbrani prava na direktno ispitivanje svjedoka koji su od strane Tužilaštva, na taj način, već ispitani, i to pri okolnostima koje su kod odbrane stvorile realnu pretpostavku i opravdano očekivanje da će sud udovoljiti takvom prijedlogu (ta okolnost je izričita izjava predsjednika vijeća da će odbrana biti u mogućnosti da svjedoke direktno ispita i da joj stoga nije dozvoljeno prilikom unakrsnog ispitivanja postavljanje pitanja koja prevazilaze okvir direktnog ispitivanja), povrijeđeno je temeljno pravo optuženih da u postupku osim dovoljno vremena imaju i dovoljno mogućnosti da se pripreme i ostvare kvalitetnu odbranu, tj. da imaju jednaka sredstva (kao i protivna strana) i razumnu mogućnost da brane svoje interese pod uslovima koji ih ne stavljaju u znatno nepovoljniji položaj u odnosu na tužilaštvo.

Ne treba ispustiti iz vida da je jedno od osnovnih ovlaštenja optuženog, odnosno branioca (sadržano u njihovom pravu na odbranu) – ovlaštenje da pozivaju i ispituju svjedoke, čija svjedočenja smatraju relevantnim za svoj predmet, a na okolnosti koje su bitne za utvrđivanje teza odbrane. Stoga se odbrani mora pružiti mogućnost da, kao

što je to omogućeno i optužbi izvodi te dokaze. Takav postupak podrazumjeva poštivanje prava na odbranu i načela jednakosti pravnog oružja. Postupak pozivanja i saslušanja svjedoka mora biti isti za obje strane i zahtijeva jednakost sredstava. Takvo pravno stajalište sadržano je i u presudi ESLJP od 06.12.1988. godine, Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije, paragraf 78, te u odluci Ustavnog suda BiH, broj: U 6/02 od 05.04.2002. godine.

Stoga ovo Vijeće nalazi da je takvim svojim postupanjem prvostepeno vijeće povrijedilo pravo na odbranu optuženih, čime je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka d) ZKP-a BiH, na koju osnovano ukazuju žalbe optuženih, što za posljedicu ima ukidanje takve presude.

(Presuda vijeća Apelacionog odjeljenja broj: S1 2 K 006087 14 Kž 24 od

25.04.2014. godine)

Protivvrječnost izreke i razloga presude

Postoji bitna povreda krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH (izreka presude protivvrječi razlozima presude), kada se u razlozima presude navodi argumentacija iz koje se može zaključiti da se radi o počinjenju krivičnog djela organiziranog kriminala iz člana 250. stav 3. KZ BiH, a optuženi se izrekom presude oglasi krivim zbog počinjenja samostalnih krivičnih djela Porezne utaje i Pranja novca, koja bi trebala ulaziti u konstrukciju krivičnog djela organiziranog kriminala iz člana 250. stav 3. KZ BiH.

Žalbom Tužilaštva BiH se osnovano ukazuje na protivvrječnost izreke presude u odnosu na date razloge koji se odnose na postojanje grupe za organizovani kriminal i uloge optuženog Č. Žalba opravdano ukazuje da je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi Č. faktički obavljao poslove upravljanja firmom "Č.k." doo Zenica na način što je donosio odluke, kontaktirao kupce, upravljao finansijama i davao konkretne naloge komercijalistima u vezi uslova prodaje duhana i duhanskih prerađevina, odnosno Sud je van razumne sumnje utvrdio činjenicu da je optuženi u spornom periodu vršio poslove upravljanja firmom na način da je donosio odluke za prodaju cigareta poznatim i nepoznatim kupcima za gotov novac, kao i fakturisanje određenim pravnim licima.

Optužnicom Tužilaštva BiH optuženi Č. se tereti da je počinio krivično djelo iz člana 250. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje i Pranje novca. Odredba člana 250. stav 3. KZ BiH (Službeni glasnik BiH 37/03) koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela glasi:

(3) Ko organizira ili bilo kako rukovodi zločinačkom organizacijom koja zajedničkim djelovanjem učini ili pokuša krivično djelo propisano zakonom Bosne i

Hercegovine, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom.

Termin "Zločinačka organizacija" u smislu člana 1. stav 17. KZ BiH (Sl. glasnik BiH 37/03) je organizirana grupa ljudi od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna, dok "Organizirana grupa ljudi" u smislu člana 1. stav 16. KZ BiH je grupa ljudi koja je formirana, a nije spontano nastala, radi neposredno sljedećeg učinjenja krivičnog djela i čiji članovi ne moraju imati formalno definirane uloge, koja ne mora imati kontinuitet članstva ni razvijenu organizaciju.

Polazeći od zakonskog opisa krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH, činjenice da je prvostepeni sud oglosio krivim veći broj uposlenika

"Č.k." doo Zenica, te navedenih utvrđenja prvostepenog suda u vezi aktivnosti

optuženog Č., osnovanim se ukazuje žalbeni navod Tužilaštva BiH da izreka presude protivvrječi razlozima presude. Iz utvrđenja prvostepenog suda proizilazi zaključak da se krivično pravne radnje optuženog Č. i njegova odgovornost

zapravo trebala cijeniti sa aspekta organizatora i rukovodioca grupe za organizovani kriminal, a ne na način kako to čini prvostepeni sud, kao počinioica samostalnih krivičnih djela Poreske utaje i Pranja novca.

Stoga, Apelaciono vijeće zaključuje da postoji bitna povreda krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH (izreka presude protivrječi razlozima presude), kada se u razlozima presude navodi argumentacija iz koje se može zaključiti da se radi o počinjenju krivičnog djela organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. KZ BiH, a optuženi se izrekom presude oglasi krivim zbog počinjenja samostalnih krivičnih djela Porezne utaje i Pranja novca, koja bi trebala ulaziti u konstrukciju krivičnog djela organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. KZ BiH. Ova povreda shodno odredbi člana 315. stav 1. tačka a) ZKP BiH dovodi do ukidanja prvostepene presude.

(Rješenje vijeća Apelacionog odjeljenja Suda BiH broj: S1 2 K 002641 14 KŽ 4 od

In dubio pro reo

Član 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

KADA NI NAKON SVESTRANE I SAVJESNE OCJENE SVIH IZVEDENIH DOKAZA POJEDINAČNO I U NJIHOVOJ MEĐUSOBNOJ VEZI NIJE MOGAO ISKLJUČITI MOGUĆNOST DA JE MANJAK, KOJI JE NASTAO U POSLOVANJU PRIVREDNOG SUBJEKTA, MOGAO NASTATI I IZ DRUGIH RAZLOGA A NE SAMO PRISVAJANJEM NOVCA OD STRANE OPTUŽENE, PRAVILNO JE POSTUPIO SUD KADA JE SUMNJU U POGLEDU POSTOJANJA TE ODLUČNE ČINJENICE – PRISVAJANJE OD STRANE OPTUŽENE NOVCA KOJI JOJ JE POVJEREN NA RADU, PRESUDOM RIJEŠIO NA NAČIN KOJI JE POVOLJNIJI ZA OPTUŽENU.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 09 0 K 014393 13 KŽ od 14.01.2014. godine)

Pravo optuženog da bude obaviješten o djelu za koje se tereti

Član 6. stav 1. i 3. tačka a) Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

PROPUŠTANJEM SUDA DA NA POČETKU GLAVNOG PRETRESA U PONOVLJENOM SUĐENJU NAKON UKIDANJA PRETHODNE PRVOSTEPENE PRESUDE PROČITA IZMIJENJENU OPTUŽNICU KOJA JE BILA NA SNAZI U VRIJEME POČETKA TOG GLAVNOG PRETRESA, POVRIJEĐENO JE PRAVO OPTUŽENOG NA PRAVIČNO SUĐENJE IZ ČLANA 6. STAV 1., TE IZ ČLANA 6. STAV 3. TAČKA A) EVROPSKE KONVENCIJE O ZAŠTITI LJUDSKIH PRAVA I OSNOVNIH SLOBODA KOJIM JE SVAKOM KO JE OPTUŽEN ZA KRIVIČNO DJELO GARANTOVANO PRAVO DA PODROBNO BUDE OBAVIJEŠTEN O PRIRODI I RAZLOZIMA OPTUŽBI PROTIV NJEGA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 09 0 K 004657 14 KŽ 2 od 09.07.2014. godine)

Povreda prava optuženog na odbranu

Član 6. stav 2. i član 274. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

SUD JE POVRIJEDIO PRAVO OPTUŽENOG NA ODBRANU KADA JE PRIJEDLOG ODBRANE ZA IZVOĐENJE DOKAZA NEOSNOVANO ODBIO S OBRAZLOŽENJEM DA SE RADI O

NEZAKONITOM DOKAZU.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 07 0 K 008460 13 Kž od 27.01.2014. godine)

Obavješćavanje branitelja o dokazima

Član 61. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

DOSTAVLJANJEM BRANITELJU OSUMNJIČENOG PRIJEDLOGA ZA PRODUŽENJE PRITVORA, KOJI JE SADRŽAVAO I NAPOMENU DA SE KOD SUDA NALAZE DOKAZI BITNI ZA ODLUKU O OSNOVANOSTI PRIJEDLOGA ZA PRODUŽENJE PRITVORA, SUD JE IZVRŠIO OBAVIJEŠTAVANJE BRANITELJA O TIM DOKAZIMA U SMISLU ČLANA 61. STAV 2. ZKP FBIH. POŠTO IZ ŽALBE BRANITELJA OSUMNJIČENOG NE PROIZILAZI DA MU JE SUD ONEMOGUĆIO UVID U TE DOKAZE KOJE JE UZ PRIJEDLOG ZA PRODUŽENJE PRITVORA DOSTAVIO TUŽITELJ, VEĆ SE POZVAO NA NEPOSTOJEĆU OBAVEZU SUDA DA MU JE TREBAO DOSTAVITI TE DOKAZE, ONDA SE NE MOŽE TAKVOM ŽALBOM USPJEŠNO OSPORITI ZAKONITOST POBIJANOG RJEŠENJA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 070-0-Kž-09-000449 od 06.10.2009. godine)

Nužnost postojanja zakonom propisanih uvjeta za određivanje pritvora

Član 145. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

BUĐUĆI DA JE PRITVOR IZUZETNA MJERA KOJA SE MOŽE ODREDITI SAMO POD UVJETIMA PROPISANIM ZAKONOM I U SKLADU SA PROPISANIM POSTUPKOM (ČLAN 5. STAV 1. EVROPSKE KONVENCIJE O ZAŠTITI LJUDSKIH PRAVA I OSNOVNIH SLOBODA I ČLAN 145. STAV 1. ZKP FBIH), RJEŠENJE O ODREĐIVANJU ODNOSNO PRODUŽENJU PRITVORA MORA DA SADRŽI POTPUNE I ODREĐENE RAZLOGE NA OSNOVU KOJIH JE SUD UTVRADIO DA SU ISPUNJENI UPRAVO ONI UVJETI KOJE JE ZAKON PROPISAO ZA ODREĐIVANJE ODNOSNO PRODUŽENJE PRITVORA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 09 0 K 018709 14 Kž 3 od 07.02.2014. godine)

Pritvor usljed iteracijske opasnosti

Član 146. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ZA ODREĐIVANJE ODNOSNO PRODUŽENJE PRITVORA NA OSNOVU ČLANA 146. STAV 1. TAČKA C) ZKP FBIH NIJE NEOPHODNO DA JE OSUMNJIČENI RANIJE OSUĐIVAN ZA ISTOVRSA KRIVIČNA DJELA JER TO NE ZAHTIJEVA NAVEDENA ZAKONSKA ODREDBA NEGO POSTOJANJE NAROČITIH OKOLNOSTI KOJE OPRAVDAVAJU BOJAZAN DA ĆE OSUMNJIČENI PUŠTANJEM NA SLOBODU, IZMEĐU OSTALOG, PONOVI TI KRIVIČNO DJELO.

Redovna kontrola opravdanosti pritvora

Član 151. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

REDOVNA KONTROLA OPRAVDANOSTI PRITVORA U SMISLU ČLANA 151. STAV 1. ZKP FBIH VRŠI SE U SKLADU SA TRENUTNIM STANJEM KONKRETNOG KRIVIČNOG POSTUPKA I U ODNOSU NA DJELO ZA KOJE SE OSUMNJIČENI ODNOSNO OPTUŽENI TERETI.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 01 0 K 008473 14 Kž 3 od 23.06.2014. godine)

Pritvor nakon izricanja presude

Član 152. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ZA ODREĐIVANJE ILI PRODUŽENJE PRITVORA NAKON IZRICANJA PRVOSTEPENE PRESUDE ZBOG NEOPHODNOSTI PRITVORA RADI NESMETANOG VOĐENJA KRIVIČNOG POSTUPKA NIJE NUŽNO UTVRDITI DA NA TO UKAZUJU I OKOLNOSTI KOJE SE ODNOSE NA NAČIN IZVRŠENJA DJELA I OKOLNOSTI KOJE SE ODNOSE NA LIČNOST UČINITELJA NEGO JE DOVOLJNO DA NA TAKAV ZAKLJUČAK UKAZUJU ILI JEDNE ILI DRUGE OKOLNOSTI.

Mogućnost korištenja kao dokaza neovjerene fotokopije pismena

Član 289. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

NEOVJERENA FOTOKOPIJA PISMENA MOŽE SE KORISTITI KAO DOKAZ UKOLIKO JE ONA POTVRĐENA KAO NEIZMIJENJENA U ODNOSU NA ORIGINAL.

Razlozi u presudi kojima se sud rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja

Član 305. stav 7. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

UKOLIKO SU U TOKU GLAVNOG PRETRESA BILI IZNESENI PRIGOVORI KOJI SU SE ODNOSILI NA ZAKONITOST PRIBAVLJANJA ODREĐENIH DOKAZA, SUD JE U PRESUDI DUŽAN NAVESTI ODREĐENE I POTPUNE RAZLOGE ZBOG KOJIH JE TE PRIGOVORE NAŠAO OSNOVANIM ODNOSNO NEOSNOVANIM.

Sjednica vijeća o produženju pritvora u pretežnom dijelu održana pred sudijom izvijestiteljem

Član 312. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

AKO JE ROČIŠTE POVODOM PRIJEDLOGA TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA U PRETEŽNOM DIJELU ODRŽANO PRED SUDIJOM IZVJESTITELJEM UČINJENA JE BITNA POVREDA ODREĐABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA A) ZKP FBIH, BEZ OBZIRA ŠTO SU NAKNADNO NA ROČIŠTE PRISTUPILI PREDSDJEDNIK VIJEĆA I JOŠ JEDAN ČLAN VIJEĆA, JER JE U OVOM SLUČAJU SUD BIO NEPROPISNO SASTAVLJEN NA JEDNOM DIJELU ROČIŠTA, A KOJA POGREŠKA SE NE MOŽE KONVALIDIRATI NAKNADNIM UČEŠĆEM NA SJEDNICI PREDSDJEDNIKA VIJEĆA I JOŠ JEDNOG ČLANA VIJEĆA.

Ocjena zakonitosti dokaza

Član 312. stav 1. tačka i) u vezi sa članom 11. i članom 104. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

UKOLIKO U ZKP FBIH NIJE IZRIČITO PROPISANO DA SE NA DOKAZU KOJI JE PRIBAVLJEN KRŠENJEM ODREĐENE ODREDBE TOG ZAKONA NE MOŽE ZASNIVATI PRESUDA, ZAKLJUČAK DA SE U KONKRETNOM SLUČAJU RADI O NEZAKONITOM DOKAZU NE MOŽE SE ZASNIVATI SAMO NA ČINJENICI DA PRI PRIBAVLJANJU TOG DOKAZA NIJE POSTUPLJENO U SKLADU SA ODREĐENOM ODREDBOM ZKP FBIH. U TAKVOM SLUČAJU, ZA DONOŠENJE ZAKLJUČKA DA SE RADI O NEZAKONITOM DOKAZU, OSIM SAMOG KRŠENJA ODREĐENE ODREDBE ZKP FBIH, POTREBNO JE IMATI U VIDU I CILJ TE ODREDBE TE UTJECAJ KOJE JE NJENO KRŠENJE IMALO NA OSNOVNA PRAVA I SLOBODE UČESNIKA KRIVIČNOG POSTUPKA I OSNOVNA NAČELA KRIVIČNOG POSTUPKA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 06 0 K 005470 14 KŽ od 03.09.2014. godine)

Zasnivanje presude na dokazu na kome se prema zakonu presuda ne može zasnivati

Član 312. stav 1. tačka i) u vezi sa članom 11. i članom 110. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ZASNIVANJE PRESUDE NA NALAZU I MIŠLJENJU VJEŠTAKA KOJI JE SVOJ NALAZ I MIŠLJENJE, PROTIVNO ODREDBI ČLANA 110. STAV 1. ZKP FBIH, DAO BEZ PISANE NAREDBE ZA VJEŠTAČENJE TUŽITELJA ILI SUDA KOJOM BI BIO ODREĐEN ZA VJEŠTAKA, TE KOJOM BI BILE ODREĐENE ČINJENICE O KOJIMA SE VRŠI VJEŠTAČENJE, A VJEŠTAK UPOZOREN U SKLADU SA ČLANOM 113. ZKP FBIH PREDSTAVLJA ZASNIVANJE PRESUDE NA DOKAZU KOJI JE, U SMISLU ČLANA 11. STAV 2. ZKP FBIH, PRIBAVLJEN BITNIM POVREDAMA TOG ZAKONA, TE JE TIME PRVOSTEPENI SUD UČINIO BITNU POVREDU ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA I) ZKP FBIH JER JE PRESUDU ZASNOVAO NA DOKAZU NA KOME SE PO ODREDBAMA TOG ZAKONA NE MOŽE ZASNIVATI PRESUDA.

Prekoračenje optužbe

Član 312. stav 1. tačka j) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

SAMIM UNOŠENJEM U ČINJENIČNI OPIS DJELA U IZRECI PRESUDE ČINJENICA I OKOLNOSTI KOJE SE ODOSE NA NAPAD I ODBIJANJE NAPADA, KAO ELEMENTE NUŽNE ODBRANE NE PREKORAČUJE SE OPTUŽBA, S OBZIROM DA SE NA TAJ NAČIN NE MIJENJA IDENTITET DJELA, NEGO SE NJEGOV ČINJENIČNI OPIS MODIFIKUJE U SKLADU SA ČINJENIČNIM UTVRĐENJEM PRVOSTEPENOG SUDA, PA SAMIM TIM NIJE NI UČINJENA BITNA POVREDA ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA J) ZKP FBIH, KAKO SE TO POGREŠNO TVRDI U ŽALBI OPTUŽENOG.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-KŽ-08-000048 od 06.03.2008. godine)

Izreka presude nerazumljiva

Član 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ČINJENIČNI OPIS KRIVIČNOG DJELA POKUŠAJ UBISTVA IZ ČLANA 166. STAV 1. U VEZI SA ČLANOM 28. KZ FBiH MORA SADRŽAVATI KAKO SUBJEKTIVNE TAKO I OBJEKTIVNE ELEMENTE TOG KRIVIČNOG DJELA, KOJI GA JASNO RAZLIKUJU OD KRIVIČNOG DJELA TEŠKE TJELESNE POVREDE. POŠTO JE SUD IZ ČINJENIČNOG OPISA DJELA POBIJANE PRESUDE ISPUSTIO NAVODE „U NAMJERI DA GA LIŠI ŽIVOTA“ (ODNOSI SE NA OŠTEĆENOG) KOJI OČIGLEDNO PREDSTAVLJAJU SUBJEKTIVNE ELEMENTE KRIVIČNOG DJELA UBISTVA, ONDA TAKAV OPIS NE SADRŽI SVE BITNE ELEMENTE TOG KRIVIČNOG DJELA, VEĆ KRIVIČNOG DJELA TEŠKE TJELESNE POVREDE. TAKVO POGREŠNO POSTUPANJE PRVOSTEPENOG SUDA NIJE BILO MOGUĆE NADOMJESTITI NJEGOVIM NAVODIMA U OBRAZLOŽENJU PRESUDE, DA JE OPTUŽENI POSTUPAO SA EVENTUALNIM UMIŠLJAJEM DA OŠTEĆENOG LIŠI ŽIVOTA, JER TAKAV SUBJEKTIVNI ELEMENAT MORA BITI SADRŽAN U NJENOJ IZRECI. ZBOG TOGA ŠTO POBIJANA PRESUDA KAO CJELINA PRIHVATA DA SE RADI O KRIVIČNOM DJELU POKUŠAJA UBISTVA, ONDA JE NJENA IZREKA NERAZUMLJIVA I PRVOSTEPENI SUD JE UČINIO BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA k) ZKP FBiH.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 09 0 K 016252 13 Kž 5 od 06.11.2014. godine).

Prekoračenje ovlaštenja koje sud ima po zakonu pri izricanju sigurnosne mjere

Član 313. tačka e) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

UKOLIKO JE SUD OPTUŽENOM IZREKAO SIGURNOSNU MJERU OBAVEZNOG PSIHIJATRIJSKOG LIJEČENJA IZ ČLANA 74. STAV 1. KZ FBiH SAMO NA OSNOVU TOGA ŠTO JE OPTUŽENI DJELO UČINIO U STANJU SMANJENE URAČUNLJIVOSTI, UČINIO JE POVREDU KRIVIČNOG ZAKONA IZ ČLANA 313. TAČKA E) ZKP FBiH JER JE ODLUKOM O SIGURNOSNOJ MJERI PREKORAČIO OVLAŠTENJE KOJE SUD IMA PO ZAKONU.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 04 0 K 005918 14 Kž od 21.05.2014. godine)

Karakter oružanog sukoba kao odlučne činjenice

Član 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ i član 305. stav 7. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

UKOLIKO JE IZREKOM PRESUDE OPTUŽENI OGLAŠEN KRIVIM ŠTO JE KRŠENJEM DOPUNSKOG PROTOKOLA I UZ ŽENEVSKE KONVENCIJE OD 12. AUGUSTA 1949. GODINE O ZAŠTITI ŽRTAVA MEĐUNARODNIH ORUŽANIH SUKOBA ILI KRŠENJEM DOPUNSKOG PROTOKOLA II UZ ŽENEVSKE KONVENCIJE OD 12. AUGUSTA 1949. GODINE O ZAŠTITI ŽRTAVA NEMEĐUNARODNIH ORUŽANIH SUKOBA UČINIO KRIVIČNO DJELO RATNI ZLOČIN

PROTIV CIVILNOG STANOVNIŠTVA IZ ČLANA 142. STAV 1. PREUZETOG KRIVIČNOG ZAKONA SFRJ, ONDA JE SUD U OBRAZLOŽENJU PRESUDE DUŽAN NAVESTI RAZLOGE KOJI SE ODNOSU NA KARAKTER ORUŽANOG SUKOBA TOKOM KOJEG JE DJELO UČINJENO.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 03 0 K 006506 14 KŽ 2 od 14.05.2013. godine)

Izmjena optužnice

Član 290. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

IZMJENA OPTUŽNICE NA GLAVNOM PRETRESU NA NAČIN DA JE ČINJENIČNO STANJE IZNESENO U IZMIJENJENOJ OPTUŽNICI NEPOVOLJNIJE ZA OPTUŽENOG OD ONOG IZ POTVRĐENE OPTUŽNICE, NE MOŽE PREDSTAVLJATI POVREDU ČLANA 290. ZKP FBİH POD UVJETOM DA SE NE RADI O OPTUŽBI ZA NOVO KRIVIČNO DJELO.

Uvjeti za nepravu ponavljanje krivičnog postupka

Član 340a. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ODREDBOM ČLANA 340A. STAV 1. ZKP FBİH PROPISANO JE DA SE PRAVOSNAŽNA PRESUDA MOŽE PREINAČITI I BEZ PONAVLJANJA KRIVIČNOG POSTUPKA AKO JE U DVJEMA PRESUDAMA ILI U VIŠE PRESUDA PROTIV ISTOG OSUĐENOG PRAVOSNAŽNO IZREČENO VIŠE KAZNI, A NISU PRIMIJENJENE ODREDBE O ODMJERAVANJU JEDINSTVENE KAZNE ZA DJELA U STICAJU. IZ ODREDBE, DAKLE, PROIZILAZI DA ĆE SE PRAVOSNAŽNE PRESUDE PREINAČITI I BEZ PONAVLJANJA KRIVIČNOG POSTUPKA AKO SU PRILIKOM NJIHOVOG IZRICANJA POSTOJALI UVJETI ZA PRIMJENU ODREDBA O ODMJERAVANJU JEDINSTVENE KAZNE ZA DJELA U STICAJU, A TE ODREDBE NISU PRIMIJENJENE. STOĞA JE, ZA DONOŠENJE ZAKLJUČKA DA LI JE ZAHTEJ ZA NEPRAVO PONAVLJANJE KRIVIČNOG POSTUPKA OSNOVAN ILI NE, POTREBNO UTVRDITI NE SAMO DA LI SU PRAVOSNAŽNO IZREČENE KAZNE ZATVORA IZDRŽANE NEGO I KADA SU IZDRŽANE JER OD TOGA ZAVISI ODGOVOR NA PITANJE DA LI SU PRI IZRICANJU NEKE OD PRAVOSNAŽNIH PRESUDE NA KOJE SE ZAHTEJ ODNOSI POSTOJALI UVJETI ZA PRIMJENU ODREDBA O ODMJERAVANJU JEDINSTVENE KAZNE ZA DJELA U STICAJU.

Odbrana optuženog kao dokaz

Član 6. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ISKLUČIVA JE STVAR ODLUKE ODNOSNO IZBORA OPTUŽENOG U KOJEM ĆE SVOJSTVU DATI ISKAZ O ČINJENICAMA (DA LI U SVOJSTVU OPTUŽENOG KAO SVJEDOKA ILI SAMO U SVOJSTVU OPTUŽENOG). BUDUĆI DA SE OPTUŽENI OPREDIJELIO I NA GLAVNOM PRETRESU PRED PRVOSTEPENIM SUDOM IZNIO SAMO SVOJU ODBRANU I TOM PRILIKOM DAO SVOJ ISKAZ O ČINJENICAMA, TAKAV NJEGOV ISKAZ JE IZVOR SAZNANJA O ČINJENICAMA I IMA KARAKTER DOKAZA.

Zasnivanje presude na nezakonitom dokazu

Član 11. stav 2. i član 312. stav 1. tačka i) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

POŠTO JE SVJEDOK M.M. NA MJESTO DOGAĐAJA PRISTUPIO KAO OVLAŠTENA SLUŽBENA OSOBA I IZJAVU OD BUDUĆEG OPTUŽENOG NIJE PRIBAVIO U SKLADU SA ČLANOM 92. ZKP FBiH, ONDA OVAJ SVJEDOK PRILIKOM ISPITIVANJA NA GLAVNOM PRETRESU PRED PRVOSTEPENIM SUDOM SE NIJE MOGAO IZJAŠNJAVATI O TOME ŠTA MU JE KAO OVLAŠTENJOJ OSOBI, POVODOM PREDMETNOG DOGAĐAJA REKAO BUDUĆI OPTUŽENI, JER SE TAKVIM SVJEDOČENJEM POSTUPA SUPROTNO ODREDBI ČLANA 234. STAV 3. ZKP FBiH. SLJEDSTVENO TOME, ISKAZ SVJEDOKA M.M. SA ZAPISNIKA O GLAVNOM PRETRESU ODRŽANOM PRED PRVOSTEPENIM SUDOM U DIJELU U KOJEM SE ON IZJAŠNJAVAO O SADRŽINI ONOGA ŠTA MU JE POVODOM PREDMETNOG DOGAĐAJA REKAO BUDUĆI OPTUŽENI SE IMA SMATRATI NEZAKONITIM DOKAZOM, TE SE NA NJEMU, U SKLADU SA ČLANOM 11. STAV 2. ZKP FBiH, NIJE MOGLA ZASNOVATI ODLUKA SUDA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 58 0 K 059937 12 Kžž od 16.05.2012. g.)

Ne bis in idem (odredba člana 4. ZKP BiH)

Pokretanje i vođenje postupka zbog istog djela za koje je optuženi oglašen odgovornim i kažnjen u prekršajnom postupku, predstavlja povredu načela ne bis in idem.

U pogledu pitanja istovjetnosti djela iz prekršajnog i krivičnog postupka, te pitanja da li pokretanje i vođenje krivičnog postupka zbog istog djela za koje je optuženi oglašen odgovornim i kažnjen u prekršajnom postupku, predstavlja povredu načela ne bis in idem, prvostepeno vijeće je dalo detaljnu analizu.

U pogledu definisanja pojma „krivični postupak/optužba“ neophodno je uzeti u obzir faktore kao što su pravna klasifikacija djela po domaćem zakonu; priroda krivičnog djela; karakterizacija mjere po domaćem zakonu; njena svrha, priroda i stepen težine; da li je mjera izrečena nakon izricanja osuđujuće presude za krivično djelo, kao i procedure donošenja i izvršenja mjere.⁶⁰ Prvostepeno vijeće je upravo navedene faktore i uzelo u obzir prilikom odlučivanja o pitanju postojanja dvostrukog suđenja i kažnjavanja u smislu odredbe člana 4. Protokola 7 i to kroz odgovore na pitanja: 1) da li je prva kazna po svojoj prirodi bila krivičnopravna; b) da li je djelo zbog kojeg je optuženi krivično gonjen isto; i c) da li je postojala dvostrukost postupka.

Suprotno žalbenim navodima tužioca, priroda djela za koje je optuženi oglašen odgovornim i za koje mu je izrečena uvjetna osuda u prekršajnom postupku vođenom pred Općinskim sudom u Bihaću, spada u sferu „krivičnog postupka“ prema sadržaju člana 4. Protokola 7, koji zaključak prvostepeno vijeća u cijelosti prihvata ovo Vijeće.

Ovakav zaključak proizilazi iz analize mjerila, općepoznatih kao „mjerila Engel“⁶¹ koja je pravilno razmotrilo prvostepeno vijeće pri utvrđivanju radi li se o „optužbi za krivično djelo“: 1) pravno razvrstavanje djela prema nacionalnom pravu; 2) priroda djela; 3) stepen težine kazne kojoj je optužena osoba moguće izložena. Drugo i treće mjerilo je postavljeno alternativno.

U konkretnom slučaju, optuženi je oglašen odgovornim u prekršajnom postupku za djelo po članu 67. stav (1) tačke 3) i 5) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Zakon o PDV), te prvostepeno vijeće pravilno zaključuje da je

uključivanje konkretnih djela/prekršaja u Zakon o PDV poslužilo kao jamstvo zaštite privrede i jedinstva tržišta, što redovno spada u sferu zaštite krivičnog prava. S aspekta visine moguće mjere (obzirom na najveću moguću mjeru), prvostepeno vijeće pravilno zaključuje da predviđena i u konkretnom slučaju izrečena sankcija ima obilježja krivične sankcije. Naime, član 67. Zakona o PDV predviđa novčanu kaznu u iznosu koji odgovara iznosu od 50% od neplaćenog ili pogrešno obračunatog iznosa, a minimalno u iznosu od 100 KM, dok su članom 10. Zakona o prekršajima BiH predviđene sankcije: novčana kazna, uvjetna osuda, ukor i zaštitne mjere. U konkretnom slučaju optužnom je izrečena uvjetna osuda kojom je utvrđena novčana kazna.

(Presuda vijeća Apelacionog odjeljenja Suda BiH broj: S 1 2 K 010136 12 Krž od 22.11.2011. g)

Princip akuzatornosti (odredba člana 16. ZKP BiH)

Saglasno principu akuzatornosti krivični postupak može se voditi samo ako postoji zahtjev tužioca, bez obzira o kojem se stadiju krivičnog postupka radi.

(Rješenje vijeća Apelacionog odjeljenja broj X-KŽ-06/282 od 10.05.2013. godine)

Pretpostavke za određivanje posebnih istražnih radnji (odredba člana 116. stav 1. ZKP BiH)

Postojanje osnova sumnje, da je određena osoba sama ili sa drugim osobama učestvovala ili učestvuje u izvršenju krivičnih djela, predstavlja osnovnu pretpostavku za primjenu posebnih istražnih radnji.

(Rješenje Suda broj: S1 2 K 008630 13 Krn 8 od 06.09.2013. godine)

Provođenje posebne istražne radnje nadzora i tehničkog snimanja telekomunikacija (odredba člana 116. stav 2. tačka a) ZKP BiH)

Posebna istražna radnja nadzora i tehničkog snimanja telekomunikacija ne može se provoditi radi lociranja osumnjičenog.

(Rješenje Suda BiH broj: X-KRN-07/365 od 06.03.2012. godine)

Provođenje posebne istražne radnje simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine (odredba člana 116. stav 2. tačka f) ZKP BiH)

Simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine određuje se kao jednokratni akt, za tačno određenu radnju, protiv određene osumnjičene osobe i zbog postojanja osnova sumnje da je određena osoba sama ili s drugim osobama učestvovala ili učestvuje u učinjenju krivičnog djela.

(Rješenje Suda broj: S1 2 K 007666 11 Kv od 17.11.2011. godine)

Trajanje posebnih istražnih radnji

Član 132. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

BUDUĆI DA U ČLANU 132. STAV 3. GOVORI O UKUPNOM NAJDUŽEM TRAJANJU POJEDNIH POSEBNIH ISTRAŽNIH RADNJI I PRI TOM ODREĐUJE DA ONO ZA POSEBNU ISTRAŽNU RADNJU NADZOR I TEHNIČKO SNIMANJE TELEKOMUNIKACIJA IZ ČLANA 130. STAV 2. TAČKA A) TOG ZAKONA IZNOSI ŠEST MJESeci, PRI RAČUNANJU UKUPNOG TRAJANJA TE MJERE UZIMA SE U OBZIR VRIJEME NJENOG STVARNOG TRAJANJA U SKLADU SA SVIM NAREDBAMA O NJENOM ODREĐIVANJU I NJENOM OBUSTAVLJANJU, A NE SAMO UKUPAN

PROTEK VREMENA OD PRVE NAREDBE O NJENOM ODREĐIVANJU DO NJENOG KONAČNOG OBUSTAVLJANJA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 03 0 K 007924 12 Kž 8 od 22.05.2013. g.)

Izricanje mjera zabrane

Član 140a. stav 2. u vezi sa stavom 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OSUMNJIČENOM ODNOSNO OPTUŽENOM, NA OSNOVU ČLANA 140a. STAV 1. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, MOŽE SE IZREĆI JEDNA ILI VIŠE MJERA ZABRANE PREDVIĐENIH U TOJ ZAKONSKOJ ODREDBI, A, NA OSNOVU STAVA 2. ČLANA 140a. ISTOG ZAKONA, MJERE ZABRANE NAVEDENE U PRETHODNOJ ZAKONSKOJ ODREDBI MOGU SE IZREĆI I UZ ZABRANU NAPUŠTANJA BORAVIŠTA ILI ZABRANU PUTOVANJA IZ ČLANA 140. ZKP FBiH, ALI JE SUD PRI TOME DUŽAN DA VODI RAČUNA O SADRŽINI I SVRSI MJERA ZABRANE KOJE NAMJERAVA IZREĆI KAKO BI SE ONE MOGLE IZVRŠITI BEZ MEĐUSOBNOG ISKLJUČIVANJA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 03 0 K 011261 13 Kž od 16.09.2013. g.)

Izricanje mjera zabrane napuštanja boravišta i zabrane putovanja

Član 140b. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

SUD MOŽE, NA OSNOVU ČLANA 140b. STAV 2. ZKP FBiH, KADA ODLUČUJE O PRITVORU, IZREĆI PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI MJERU ZABRANE NAPUŠTANJA BORAVIŠTA, ZABRANU PUTOVANJA I OSTALE MJERE ZABRANE, UMJESTO ODREĐIVANJA ILI PRODUŽENJA PRITVORA. S OBZIROM NA ODREDBU ČLANA 140. STAV 1. ZKP FBiH, KOJOM SE PROPISUJE DA SUD MOŽE IZREĆI MJERU ZABRANE NAPUŠTANJA BORAVIŠTA ILI MJERU ZABRANE PUTOVANJA AKO POSTOJE OKOLNOSTI KOJE UKAZUJU DA BI OSUMNJIČENI ILI OPTUŽENI MOGAO POBJEĆI, SAKRITI SE, OTIĆI U NEPOZNATO MJESTO ILI U INOZEMSTVO, OČITO JE DA SU NAVEDENE MJERE ZABRANE ZAMJENA ZA PRITVOR PO OSNOVU IZ ČLANA 146. STAV 1. TAČKA a) ZKP FBiH. STOGA SE TE MJERE ZABRANE MOGU IZREĆI SAMO AKO POSTOJE RAZLOZI ZA PRITVOR IZ NAVEDENOG ZAKONSKOG OSNOVA A SUD SMATRA DA BI SE ISTA SVRHA MOGLA OSTVARITI I OVIM MJERAMA ZABRANE KAO BLAŽIM MJERAMA U ODNOSU NA PRITVOR

Mjere zabrane kao zamjena za pritvor

Član 140b. stav 2. Zakona o krivičnom postupku FBiH

BUDUĆI DA ODREDBA MJERE ZABRANE KAO ZAMJENA ZA PRITVOR PROPISUJE DA SUD, KADA ODLUČUJE O PRITVORU, MOŽE IZREĆI ZABRANU NAPUŠTANJA BORAVIŠTA, ZABRANU PUTOVANJA I OSTALE MJERE ZABRANE PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, UMJESTO

ODREĐIVANJA ILI PRODUŽENJA PRITVORA, TO ZNAČI DA JE IZRICANJE OVIH MJERA ZABRANE MOGUĆE SAMO KADA SUD NAĐE DA POSTOJE OKOLNOSTI ZBOG KOJIH JE MOGUĆE ODREDITI ILI PRODUŽITI PRITVOR ALI DA SE ISTA SVRHA KOJA SE ŽELI POSTIĆI ODREĐIVANJEM ILI PRODUŽENJEM PRITVORA MOŽE OSTVARITI IZRICANJEM OSUMNJIČENOM ILI OPTUŽENOM MJERA ZABRANE.

Odluka o imovinskopравnom zahtjevu

Član 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

POŠTO OŠTEĆENI U KRIVIČNOM POSTUPKU NIJE PODNIO PRIJEDLOG ZA OSTVARIVANJE IMOVINSKOPRAVNOG ZAHTJEVA, PRVOSTEPENI SUD JE POGRIJEŠIO KADA JE NA OSNOVU ČLANA 212. STAV 3. ZKP FBiH DONIO ODLUKU DA SE OŠTEĆENI SA IMOVINSKOPRAVNIM ZAHTJEVOM UPUĆUJE NA PARNIČNI POSTUPAK, RADI ČEGA JE DRUGOSTEPENI SUD DJELIMIČNIM UVAŽENJEM ŽALBE BRANITELJA OPTUŽENOG TAKVU ODLUKU UKINUO.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 07 0 K 008174 13 Kž 2 od 02.10.2013. g.)

Dokazi suda

Član 276. stav 2. tačka 3) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

INICIJATIVA ZA DOKAZIVANJE ODLUČNIH ČINJENICA NA GLAVNOM PRETRESU PRIMARNO PRIPADA STRANKAMA, ALI JE I SUD OVLAŠTEN DA IZVODI DOKAZE KOJE STRANKE NISU PREDLOŽILE, ALI SAMO ONDA AKO SMATRA DA JE NJIHOVO IZVOĐENJE BILO POTREBNO. RADI TOGA, NE STOJE ŽALBENI PRIGOVORI BRANITELJA DA JE ČINJENIČNO STANJE OSTALO NEPOTPUNO UTVRĐENO ŠTO SUD PO VLASTITOJ INICIJATIVI NIJE ODREDIO I IZVRŠIO REKONSTRUKCIJU DOGAĐAJA NA LICU MJESTA I PROVEO VJEŠTAČENJE PO VJEŠTAKU VOJNE STRUKE.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 07 0 K 007131 12 Kž od 30.05.2013. g.).

Zasnivanje presude na iskazima iz istrage

Član 288. stav 1. i član 296. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

DIJELOVI ISKAZA SVJEDOKA SA ZAPISNIKA IZ ISTRAGE KOJI SU IM, U SKLADU SA ČLANOM 288. STAV 1. ZKP FBiH, PREDOČAVANI TOKOM NJIHOVOG ISPITIVANJA NA GLAVNOM PRETRESU I TAKO IM DATA MOGUĆNOST DA IH OBJASNE ILI POBIJU, PREDSTAVLJAJU DOKAZE IZVEDENE NA GLAVNOM PRETRESU, PA SE STOGA NA NJIMA, U SKLADU SA ČLANOM 296. STAV 1. ZKP FBiH, MOŽE ZASNIVATI PRESUDA.

Razlozi za izuzeće

Član 312. stav 1. tačka b) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

AKO JE SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVNJE PODNESEN NA GLAVNOM PRETRESU PRED PRVOSTEPENIM SUDOM, GDJE SE SUDEĆE VIJEĆE RAZMATRAJUĆI SPORAZUM NEPOSREDNO UPOZNALO SA PRIZNANJEM I USLOVIMA PRIZNANJA KRIVNJE OPTUŽENOG, A POTOM TAJ SPORAZUM ODBACILO ONDA NIJE MOGLO NASTAVITI SUĐENJE, VEĆ SE MORALO IZUZETI, JER SE U TOM SLUČAJU RADI O OKOLNOSTI KOJA IZAZIVA RAZUMNU SUMNJU U NEPRISTRASNOST SUDIJE ODNOSNO VIJEĆA. KAKO NIJE POSTUPLJENO U SMISLU NAPRIJED NAVEDENOG PRVOSTEPENI SUD JE POČINIO BITNU POVREDU ODREDABA PROCESNOG ZAKONA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA b) ZKP FBiH, ZBOG KOJE JE PRVOSTEPENA PRESUDA UKINUTA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 04 0 K 000479 10 KŽ od 09.03.2011. g.)

Zasnivanje presude na dokazu koji nije izveden na glavnom pretresu

Član 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

POŠTO JE PRVOSTEPENI SUD UTVRĐENJE ODLUČNIH ČINJENICA ZASNOVAO NA PODACIMA IZ UGOVORA, KOJI NA GLAVNOM PRETRESU PRED TIM SUDOM NIJE PROČITAN, TAKVO POSTUPANJE JE BILO SUPROTNO ČLANU 296. STAV 1. ZKP FBiH I PREDSTAVLJA POVREDU ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA U TOKU PRETRESA I KAKO JE TA POVREDA MOGLA BITI OD UTJECAJA NA ZAKONITO I PRAVILNO DONOŠENJE PRESUDE TIME JE TAJ SUD UČINIO BITNU POVREDU ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 2. ZKP FBiH.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 070-0-Kžž-08-000004 od 08.04.2009. g.)

Povreda krivičnog zakona prilikom izricanja jedinstvene kazne

Član 313. tačka e) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

SUD JE POGRIJEŠIO KADA JE PRILIKOM NEPRAVOG PONAVLJANJA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ PRAVOMOĆNIH PRESUDA PREUZEAO POJEDINAČNO IZREČENE KAZNE KAO UTVRĐENE I TO: JEDNU KAZNU ZATVORA OD JEDNE G. I ŠEST MJESECI A IZ DRUGE KAZNU ZATVORA OD ČETIRI MJESECA I OSUĐENOG OSUDIO NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA OD JEDNE G. I ČETIRI MJESECA. OVO RADI TOGA, JER JE U OVOM SLUČAJU IZREČENA JEDINSTVENA KAZNA ZATVORA MANJA OD POJEDINAČNO UTVRĐENE KAZNE ZATVORA OD JEDNE G. I ŠEST MJESECI, IAKO JE U ODREDBI ČLANA 54. STAV 2. TAČKA b) KZ FBiH PROPISANO DA JEDINSTVENA KAZNA ZATVORA MORA BITI VEĆA OD SVAKE POJEDINE UTVRĐENE KAZNE ZATVORA. TIME JE SUD KAKO JE TO PRAVILNO UKAZAO TUŽITELJ U SVOJOJ ŽALBI, U KORIST OSUĐENOG UČINIO POVREDU KRIVIČNOG ZAKONA IZ ČLANA 313. TAČKA e) KZ FBiH, JER JE ODLUKOM O KAZNI PREKORAČIO OVLAŠTENJA KOJA IMA PO ZAKONU.

Nepravo ponavljanje krivičnog postupka

Član 340a). stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

PRVOSTEPENI SUD JE POGRIJEŠIO KADA JE RJEŠENJEM ODBIO ZAHTJEV OSUĐENOG ZA NEPRAVO PONAVLJANJE KRIVIČNOG POSTUPKA SAMO ZBOG TOGA ŠTO JE OSUĐENI VEĆ IZDRŽAO JEDNU OD DVIJE KAZNE ZATVORA, KOJE SU MU IZREČENE PRAVOMOĆNIM PRESUDAMA. OVO ZBOG TOGA, ŠTO U SMISLU ČLANA 340a. ZKP FBiH ZA IZRICANJE JEDINSTVENE KAZNE ZATVORA NIJE BITNO DA LI JE OSUĐENI JEDNU OD TE DVIJE KAZNE IZ PRAVOMOĆIH PRESUDA IZDRŽAO (U POTPUNOSTI ILI DJELIMIČNO), VEĆ DA LI SU U VRIJEME IZRICANJA NEKE OD TIH PRESUDA POSTOJALI UVJETI ZA PRIMJENU ODREĐABA O ODMJERAVANJU KAZNE ZA DJELA UČINJENA U STICAJU, A DA ONE NISU PRIMJENJENE.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 09 0 K 010152 11 Kž 3 od 21.11.2011. g.).

Utvrdjivanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom učinjenim od strane više saizvršitelja

Član 415. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

AKO SE NE MOŽE UTVRDITI IZNOS IMOVINSKE KORISTI KOJU JE PRIBAVIO SVAKI OD SAIZVRŠITELJA U UČINJENJU KRIVIČNOG DJELA, SUD ĆE, U SKLADU SA ČLANOM 415. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, UTVRDITI PO SLOBODNOJ OCJENI IZNOS IMOVINSKE KORISTI KOJI JE PRIBAVIO SVAKI OD NJIH I POJEDINAČNO ODUZETI OD SVAKOG OD SAIZVRŠITELJA TAKO UTVRĐENI IZNOS IMOVINSKE KORISTI.

Nacelo in dubio pro reo

BUDUCI DA JE VJEŠTAK OCJENU DA SE RADI O OFANZIVNOJ POVREDI ZASNOVAO, PRIJE SVEGA, NA CINJENICI DA JE DUBINA KANALA UBODNE RANE, KOJU JE OŠTECENA ZADOBILA, IZNOSILA 15 CM, TE DA JE, PRI NJENOM NASTANKU, ZAMAH SA NOŽEM MORAO BITI JAKOG INTENZITETA, A DA, NASUPROT TOME, KOD DEFANZIVNE POVREDE, DJELOVANJE SA NOŽEM NIJE DIREKTNO VEC POVREDILAC SA NJIM NANOSI SJECNU RANU DRUGOJ OSOBI, OPISI OFANZIVNE I DEFANZIVNE POVREDE SU JASNI I ONI SE MEDUSOBNO NE ISPREPLICU VEC JEDAN DRUGOG ISKLJUCUJU. STOGA, OKOLNOST DA JE VJEŠTAK U SVOM NALAZU I MIŠLJENJU, ZA POVREDU OŠTECENE, NAVEO DA JE ONA „NAJVJEROVATNIJE“ OFANZIVNA POVREDA, SAMA PO SEBI NE MOŽE IZAZVATI DVOJBU U POGLEDU POSTOJANJA POMENUTE ODLUCNE CINJENICE ZBOG KOJE BI TREBALO PRIMIJENITI NACELO IN DUBIO PRO REO IZ ČLANA 3. STAV 2. ZKP FBiH.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 04 0 K 000971 10

Kžk od 13.05.2011. g.).

Izjave osoba sadržane u zapisniku o uvidaju

Član 106. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

S OBZIROM DA SE, PREMA ODREDBI ČLANA 106. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, UVIDAJ PREDUZIMA KADA JE ZA UTVRĐIVANJE NEKE VAŽNE ČINJENICE U POSTUPKU POTREBNO NEPOSREDNO OPAŽANJE ORGANA KOJI VODI POSTUPAK, ZAPISNIK O UVIDAJU MOŽE DA SADRŽI SAMO ONO ŠTO JE REZULTAT NEPOSREDNOG OPAŽANJA ORGANA KOJI VODI POSTUPAK A NE REZULTATE ONOGA ŠTO JE ONAJ KO VRŠI UVIDAJ SAZNAO OD OCEVIDACA DOGAĐAJA PRILIKOM VRŠENJA UVIDAJA. PORED TOGA, IZJAVE OSOBA, SADRŽANE U ZAPISNIKU O UVIDAJU, BUDUĆI DA IM NISU PRETHODILA UPOZORENJA IZ ČLANA 100. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, NE MOGU SE SMATRATI ISKAZIMA SVJEDOKA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 07 0 K 005471 11

Kž od 15.02.2012. g.)

Ovlašteni vještak

Član 109. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

VJEŠTACENJE JE RELEVANTNO SAMO AKO JE IZVRŠENO OD STRANE VJEŠTAKA KOJI JE PO SVOM STRUCNOM ZNANJU I PROFESIJU POZVAN DA O ODREĐENIM ČINJENICAMA DA SVOJ NALAZ I MIŠLJENJE. RADI TOGA JE U KONKRETNOM SLUCAJU SAMO VJEŠTAK ZA SUDSKU MEDICINU, KOJI RASPOLAŽE POTREBNIM STRUCNIM ZNANJEM, BIO OVLAŠTEN DA NA OSNOVU MEDICINSKE DOKUMENTACIJE I DRUGIH DOKAZA U SPISU (ZAPISNIKA O UVIDAJU I FOTO-DOKUMENTACIJE) DA NALAZ I MIŠLJENJE NA KOJI NACIN JE U DINAMICI NASTANKA SAOBRAĆAJNE NEZGODE OŠTEĆENI ZADOBIO POVREDE, SA KOJIM DIJELOVIMA NJEGOVOG TIJELA JE VOZILO OSTVARILO PRIMARNE I DRUGE KONTAKTE, TE KADA JE I OD KOJIH POVREDA UMRO, A NE VJEŠTAK ZA SAOBRAĆAJ KOJI NE RASPOLAŽE POTREBNIM STRUCNIM ZNANJEM I ZBOG CEGA TAKVO VJEŠTACENJE PREVAZILAZI DOMEN NJGOVE STRUKE.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 03 0 K 007886 12

Kž od 20.09.2012. g.)

Nedostaci prijedloga za produženje pritvora

Član 149. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH

TUŽITELJ U SVOM PRIJEDLOGU ZA PRODUŽENJE PRITVORA, I PORED TOGA ŠTO JE OSNOVANA SUMNJA OPĆI UVJET ZA PRODUŽENJE PRITVORA, UOPŠTE NE POMINJE POSTOJANJE OSNOVANE SUMNJE DA JE OSUMNJIĆENA UCINILA KRIVICNO DJELO NEOVLAŠTENA PROIZVODNJA I STAVLJANJE U PROMET OPOJNIH DROGA IZ ČLANA 238. STAV 2. U VEZI SA STAVOM 1. KZ FBiH A NITI DOKAZE IZ KOJIH BI TAKAV PRAVNI

ZAKLJUCAK PROIZILAZIO, VALJALO JE PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA ODBITI KAO NEOSNOVAN.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 03 0 K 009126 12

Kv 3 od 06.06.2012. g.).

Nepostojanje imovinskopravnog zahtjeva

Član 208. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

BUDUCI DA IZ SAME PRESUDE PROIZILAZI DA OŠTECENI NISU POSTAVILI IMOVINSKOPRAVNI ZAHTEJ, BRANITELJ U ŽALBI OSNOVANO POBIJA PRAVLNOST UPUCIVANJA OŠTECENIH S NJIHOVIM (EVENTUALNIM) IMOVINSKOPRAVNIM ZAHTEJIMA NA PARNICNI POSTUPAK JER SE, U SMISLU ČLANA 208. STAV 1. ZKP FBiH, TAKVA ODLUKA MOŽE DONIJETI SAMO AKO SU OŠTECENI POSTAVILI IMOVINSKOPRAVNI ZAHTEJ. RADI TOGA JE DRUGOSTEPENI SUD DJELIMICNO UVAŽIO ŽALBU BRANITELJA OPTUŽENOG I POBIJANU PRESUDU PREINACIO U ODLUCI O IMOVINSKOPRAVNOM ZAHTEJUVU TAKO ŠTO JE TU ODLUKU UKINUO.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 09 0 K 000506 10

Kž 10 od 10.11.2010. g.).

Isključenje javnosti protivno zakonu

Član 250. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

Član 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

POŠTO IZ ODREDABA ZKP FBiH JASNO PROIZILAZI DA SU ROCIŠTA I SJEDNICE KOJE SE ODRŽAVAJU U SUDU U PRISUSTVU STRANAKA U PRAVILU JAVNE, A DA SE JAVNOST MOŽE ISKJUCITI SAMO AKO SU ISPUNJENI UVJETI IZ ČLANA 250. ISTOG ZAKONA, ONDA JE PRVOSTEPENI SUD POGRIJEŠIO KADA JE, SA OBRAZLOŽENJEM DA SE POSTUPAK NALAZI U FAZI ISTRAGE, ODBIO PRIJEDLOG BRANITELJA DA SE SJEDNICA

VANRASPRAVNOG VIJEĆA ZAKAZANA POVODOM PRIJEDLOGA TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA ODRŽI U PRISUTNOSTI JAVNOSTI. S OBZIROM DA JE NA SJEDNICI VANRASPRAVNOG VIJEĆA BILA ISKLJUCENA JAVNOST PROTIVNO NAVEDENOJ ZAKONSKOJ ODREDBI I ČLANU 6. STAV 1. EKLJP, PRVOSTEPENI SUD JE UCINIO BITNU POVREDU ODREDABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA E) ZKP FBiH.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 09 0 K 008442 12 Kž 14 od 29.06.2012. g.)

Nepotrebno izvođenje novog vještacenja

Član 278. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

NIJE OPRAVDAN ŽALBENI PRIGOVOR DA JE SAMO ZBOG POSTOJANJA DVA SUPROTNIA SAOBRACAJNA VJEŠTACENJA, PRVOSTEPENI SUD MORAO IZVESTI NOVO TRECE SAOBRACAJNO VJEŠTACENJE KOJE JE PREDLOŽIO BRANITELJ OPTUŽENOG. AKO JE PRVOSTEPENI SUD, U SMISLU NACELA SLOBODNE OCJENE DOKAZA, NAVODE DVA VJEŠTAKA ZA SAOBRACAJ VREDNOVAO POJEDINACNO I U VEZI SA OSTALIM DOKAZIMA, TE NAŠAO UPORIŠTE ZA ZAKLJUČAK ZBOG CEGA SE SAMO NAVODI JEDNOG OD TIH VJEŠTAKA ZA SAOBRACAJ MOGU PRIHVATITI KAO TACNI TE DA JE

PREDLOŽENO NOVO TRECE SAOBRACAJNO VJEŠTACENJE NEPOTREBNO, ONDA JE, NA OSNOVU OVLAŠTENJA IZ ČLANA 278. STAV 2. ZKP FBiH, PRAVILNO POSTUPIO KADA JE ODBIO PRIJEDLOG BRANITELJA OPTUŽENOG ZA IZVODENJE TAKVOG NOVOG DOKAZA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 04 0 K 001648 11

Kžk od 16.01.2012. g.).

Odluka o udaljenju optuženog iz sudnice

Član 312. stav 1. tačka d) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i

Hercegovine

ODLUKU O UDALJENJU OPTUŽENOG IZ SUDNICE ZA ODREDENI VREMENSKI PERIOD RADI NEDOLICNOG PONAŠANJA MOŽE DONIJETI SAMO SUDIJA ODNOSNO PREDSJEDNIK VIJEĆA.

Kž 2 od 28.12.2011. g.)

Pravo na odbranu u postupku opozivanja uvjetne osude

UKOLIKO OSUDENA OSOBA, PRIJE DONOŠENJA ODLUKE O OPOZIVANJU UVJETNE OSUDE, NIJE SASLUŠANA RADI UTVRĐIVANJA CINJENICA KOJE SU NEOPHODNE ZA ODLUCIVANJE O TOM PRIJEDLOGU, POVRIJEDENO JE NJENO PRAVO NA ODBRANU, TE JE TIME UCINJENA BITNA POVREDA ODREDABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA D) ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE.

Kž od 25.01.2012. g.)

Nema razloga o postojanju opasnosti od odlaganja sjednice

Član 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku FBiH

S OBZIROM DA SE PRVOSTEPENI SUD, U KONKRETNOM SLUCAJU UČEŠĆA SUDIJE U ODNOSU NA KOJEG JE BIO PODNESEN ZAHTJEV ZA IZUZEĆE U POSTUPKU ODLUCIVANJA O PRIJEDLOGU ZA PRODUŽENJE PRITVORA, POZVAO NA ODREDBU ČLANA 43. ZKP FBiH,

SUD JE BIO DUŽAN U OBRAZLOŽENJU SVOGA RJEŠENJA NAVESTI KONKRETNE I ODREĐENE RAZLOGE IZ KOJIH PROIZILAZI DA JE POSTOJALA OPASNOST OD ODLAGANJA. BUDUCI DA PRVOSTEPENI SUD TO NIJE UCINIO, POBIJANO RJEŠENJE NE SADRŽI RAZLOGE O ODLUCNIM CINJENICAMA, USLJED CEGA

DRUGOSTEPENI SUD NIJE MOGAO ISPITATI ISPRAVNOST ODLUKE PRVOSTEPENOG SUDA DA U POSTUPKU ODLUCIVANJA O PRIJEDLOGU ZA PRODUŽENJE PRITVORA UCESTVUJE SUDIJA U ODNOSU NA KOJEG JE PODNIJET ZAHTJEV ZA IZUZEĆE, TE JE TIME PRVOSTEPENI SUD UCINIO BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA K) ZKP FBiH.

KŽ 14 od 29.06.2012. g.).

Sadržaj izreke presude o izvršenju presude inozemnog suda

IZREKA PRESUDE KOJOM SE PREUZIMA IZVRŠENJE PRESUDE INOZEMNOG SUDA MORA, OSIM POTPUNE IZREKE I NAZIVA SUDA IZ INOZEMNE PRESUDE I IZRECENE SANKCIJE, SADRŽAVATI I IZRICIT NAVOD DA SE NJOME PREUZIMA IZVRŠENJE ODREĐENE PRAVOMOCNE PRESUDE INOZEMNOG SUDA ILI, ALTERNATIVNO, ODLUKU O MOLBI INOZEMNOG ORGANA KOJOM SE TRAŽI IZVRŠENJE KRIVICNE PRESUDE INOZEMNOG SUDA. U PROTIVNOM, IZREKA PRESUDE JE NERAZUMLJIVA, ŠTO PREDSTAVLJA BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA K) ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, 09 0 K 012163 11 Kž od

24.01.2012. g.)

Razlozi suda kojima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja

PROPUST SUDA DA SE U PRESUDI, KOJOM SE OPTUŽENI OSLOBADA OD OPTUŽBE DA JE UCINIO KRIVICNO DJELO RATNI ZLOČIN PROTIV RATNIH ZAROBLJENIKA IZ ČLANA 175. TAČKA A) U VEZI SA ČLANOM 180. STAV 1. KRIVICNOG ZAKONA BOSNE I HERCEGOVINE, ODREĐENO IZJASNI KOJI SU TO MEĐUNARODNI STANDARDI ZA OCJENU DA LI ODREĐENO POSTUPANJE PREDSTAVLJA NECOVJECNO POSTUPANJE I ZBOG CEGA NALAZI DA, U KONKRETNOM SLUCAJU, UTVRĐENO PONAŠANJE OPTUŽENOG NIJE „DOSEZALO NIVO NECOVJECNOG POSTUPANJA KAKO SE TO ZAHTIJEVA PREMA MEĐUNARODNIM STANDARDIMA“, PREDSTAVLJA BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA K) ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE JER PRESUDA NE SADRŽI RAZLOGE KOJIMA SE SUD RUKOVODIO PRI RJEŠAVANJU PRAVNIH PITANJA.

KŽ od 14.03.2012. g.)

Izreka presude protivrječna sa obrazloženjem

IZREKOM POBIJANE PRESUDE OPTUŽENI JE OGLAŠEN KRIVIM ZA KRIVICNO DJELO UBISTVA IZ ČLANA 166. STAV 1. U VEZI SA ČLANOM 28. KZ FBiH, UCINJENO SA EVENTUALNIM UMIŠLJAJEM JER JE, PREMA ČINJENIČNOM OPISU DJELA, BIO SVJESTAN MOGUĆNOSTI DA SVOJIM POSTUPANJEM MOŽE PROUZROKOVATI SMRT OŠTEĆENOG, TE JE NA TU POSLJEDICU PRISTAO. POŠTO JE, NASUPROT TOME, PRVOSTEPENI SUD U OBRAZLOŽENJU PRESUDE NAVEO DA JE OPTUŽENI PRILIKOM KONKRETNOG DOGAĐAJA OLAKO DRŽAO DA PIŠTOLJ NEĆE OPALITI, TE DA JE NEHOTICE POVUKAO OBARAC I ISPALIO HITAC IZ PIŠTOLJA, ŠTO BI UPUCIVALO NA NJEGOVO NEHATNO POSTUPANJE, ONDA JE IZREKA POBIJANE PRESUDE, U POGLEDU OVE ODLUCNE ČINJENICE – OBLIKA KRIVNJE OPTUŽENOG, PROTIVRJEĆNA NJENIM RAZLOZIMA, A ŠTO PREDSTAVLJA BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA K) ZKP FBiH.

Kž 6 od 12.09.2012. g.)

Pogrešno odbijen prijedlog za saslušanje svjedoka

Član 312. stav 2. u vezi sa Članom 273. stav 2. Zakona o krivičnom postupku

Federacije Bosne i Hercegovine

TUŽITELJ U ŽALBI PRAVILNO UKAZUJE DA JE PRVOSTEPENI SUD POGRIJEŠIO KADA JE ODBIO PRIJEDLOG DA SE NA GLAVNOM PRETRESU SASLUŠAJU SVJEDOCI H.E., Z.A., H.A. I P.A., KOJI SU PRETHODNO BILI U PROSTORIJI KOJA JE FIZICKI ODVOJENA OD SUDNICE I PRATILI SASLUŠANJE SVJEDOKA M.A. I S.M. PREKO VIDEO LINKA JER SE NIJE RADILO O OSOBAMA KOJE NE MOGU BITI SASLUŠANE KAO SVJEDOCI NITI OSOBAMA KOJE MOGU ODBITI SVJEDOCENJE. MEDUTIM, PRVOSTEPENI SUD TIME NIJE UCINIO BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 2. U VEZI SA ČLANOM 273. STAV 3. ZKP FBiH BEZ OBZIRA ŠTO JE BIO OBAVEZAN DA

ONEMOGUĆI PREDLOŽENIM SVJEDOCIMA DA IZ DRUGE PROSTORIJE PRATE SUDENJE IZ RAZLOGA JER TUŽITELJ U ŽALBI NIJE NAVEO RAZLOGE KAKO JE TAKVA POGREŠKA BILA ILI MOGLA BITI OD UTJECAJA NA ZAKONITO I PRAVILNO DONOŠENJE POBIJANE PRESUDE.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 09 0 K 004926 12

Kž 13 od 28.05.2012. g.)

Pravo na žalbu protiv rješenja o propasti jamstva

Član 334. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

UKOLIKO JE PRILIKOM ODREĐIVANJA JAMSTVA NOVCANI IZNOS, KOJI SE DAJE KAO JAMSTVO, ZA OPTUŽENOG DALA DRUGA OSOBA, ONDA JE SUD DUŽAN, U SLUCAJU KASNIJEG DONOŠENJA RJEŠENJA O PROPASTI JAMSTVA ZBOG BJEKSTVA OPTUŽENOG, DOSTAVITI TO RJEŠENJE I OSOBI KOJA JE DALA NOVCANI IZNOS NA KOJI GLASI JAMSTVO

KAKO BI SE I TOJ OSOBI OMOGUČILO IZJAVLJIVANJE ŽALBE PROTIV RJEŠENJA O PROPASTI JAMSTVA POŠTO I ONA, U SKLADU SA ČLANOM 334. STAV 1. ZKP FBIH, ULAZI U KRUG OSOBA KOJE SU OVLAŠĆENE NA PODNOŠENJE ŽALBE NA RJEŠENJE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 02 0 K 000307 12

Kž od 09.10.2012. g.)

Ocjena suda o tome po kojem zakonskom osnovu je podnjet zahtjev za ponavljanje
krivičnog postupka

Član 343. stav 1. tac. b) i c) Zakona o krivičnom postupku FBIH

PRI ODLUCIVANJU O ZAHTJEVU ZA PONAVLJANJE KRIVICNOG POSTUPKA SUD NIJE VEZAN OZNAKOM ZAKONSKOG OSNOVA ZA PONAVLJANJE KRIVICNOG POSTUPKA NAVEDENOJ U ZAHTJEVU ZA PONAVLJANJE KRIVICNOG POSTUPKA NEGO JE OVLAŠĆEN I DUŽAN IZVRŠITI SOPSTVENU ANALIZU CINJENICNIH NAVODA IZ ZAHTJEVA ZA PONAVLJANJE KRIVICNOG POSTUPKA, TE, NA OSNOVU TOGA, ZAKLJUCITI O KOJEM SE ZAKONSKOM OSNOVU ZA PONAVLJANJE KRIVICNOG POSTUPKA RADI I, U SKLADU S TIM, OCIJENITI DA LI SU ISPUNJENI ZAKONSKI UVJETI DA SE DOPUSTI PONAVLJANJE KRIVICNOG POSTUPKA.

Kž 21 od 19.01.2012. g.)

Prethodno pitanje

Član 20. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OKOLNOST DA NADLEŽNI PORESKI ORGAN NIJE UTVRDIO POSTOJANJE PORESKE OBAVEZE PRIVREDNOG SUBJEKTA CIJI JE DIREKTOR BIO OPTUŽENI NEMA ZNACAJA ZA TOK KRIVICNOG POSTUPKA, JER JE ODREDBOM ČLANA 20. STAV 1. ZKP FBIH PROPISANO DA, AKO PRIMJENA KRIVICNOG ZAKONA OVISI OD PRETHODNE ODLUKE O KAKVOM PRAVNOM PITANJU ZA CIJE JE ODLUCIVANJE NADLEŽAN SUD U KOJEM DRUGOM POSTUPKU ILI NEKI DRUGI ORGAN, SUD KAD SUDI U KRIVICNOM PREDMETU

MOŽE SAM ODLUCITI I O TOM PITANJU PO ODREDBAMA KOJE VAŽE ZA DOKAZIVANJE U KRIVICNOM POSTUPKU.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 070-0-Kžk-09-

000006 od 14.12.2010. g.).

Nadležnost vanraspravnog vijeća u drugostepenom postupku

Član 25. stav 6. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ODREDBOM ČLANA 25. STAV 6. ZKP FBiH PROPISANO JE DA ODLUKE IZVAN GLAVNOG PRETRESA SUD DONOSI U VIJEĆU SASTAVLJENOM OD TROJICE SUDIJA (VANRASPRAVNO VIJEĆE) PA, IZ SHODNE PRIMJENE TE ODREDBE NA DRUGOSTEPENI POSTUPAK, JASNO PROIZLAZI DA I ODLUKE TOKOM DRUGOSTEPENOG POSTUPKA, IZVAN SJEDNICA ŽALBENOG VIJEĆA ODNOSNO KAD SE TO VIJEĆE NE NALAZI U ZASJEDANJU, DONOSI VANRASPRAVNO VIJEĆE.

Kž 14 od 25.03.2010. g.).

Isključenje branitelja koje optuženi ne želi

Član 59. stav 6. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

U SLUCAJU DA SVOJE PRAVO IZBORA BRANITELJA OPTUŽENI OGRANICI NA ISKLJUCENJE POJEDINIH ILI ODREĐENOG KRUGA BRANITELJA, ODNOSNO DA ODBIJE DA MU ONI BUDU POSTAVLJENI ZA BRANITELJA, TAKO IZJAŠNJENJE OPTUŽENOG OBAVEZUJE SUD DA PRI POSTUPANJU U SKLADU SA ČLANOM 59. STAV 6. ZKP FBiH, IZ KRUGA BRANITELJA KOJI MOGU BITI POSTAVLJENI OPTUŽENOM ISKLJUCI ONE ZA KOJE JE OPTUŽENI IZRICITO IZJAVIO DA IH NE ŽELI ZA BRANITELJA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 01 0 K 004547 10

Kž 5 od 17.11.2010. g.).

Korištenje iskaza osumnjicenog u istrazi

Član 92. stav 2. tačka c) Zakona o krivičnom postupku FBiH

ODREDBA ČLANA 92. STAV 2. TAČKA C) ZKP FBiH NE ISKLJUCUJE MOGUCNOST KORIŠTENJA TOKOM ISTRAGE ZAPISNIKA O ISPITIVANJU OSUMNJICENOG KADA JE ON ISKAZ DAO BEZ PRISUSTVA BRANITELJA A NAKON PRETHODNOG SVJEDOCENJA PRAVA NA BRANITELJA. NAIME, PREMA POMENUTOJ ZAKONSKOJ ODREDBI PRISUSTVO BRANITELJA PRI ISPITIVANJU OSUMNJICENOG TOKOM ISTRAGE JE UVJET ZA KORIŠTENJE, BEZ SAGLASNOSTI OPTUŽENOG, TOG ISKAZA KAO DOKAZA NA GLAVNOJ RASPRAVI ALI NE I U ISTRAZI.

Kž od 31.05.2011. g.)

Nedostaci razloga u prijedlogu za produženje pritvora

Član 145. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

POŠTO TUŽITELJ U PRIJEDLOGU ZA PRODUŽENJE PRITVORA NIJE NAVEO KONKRETNE CINJENICE I DOKAZE IZ KOJIH BI PROIZILAZILO DA SU ISPUNJENI SVI ZAKONOM KUMULATIVNO PROPISANI UVJETI ZA PRODUŽENJE PRITVORA PO OSNOVU ČLANA 146.

STAV 1. TAČKA D) ZKP FBiH, SUD JE PRAVILNO POSTUPIO KADA JE POBIJANIM RJEŠENJEM ODBIO PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 007525 11

Kž od 09.08.2011. g.)

Kontrola pritvora

SMISAO REDOVNE KONTROLE OPRAVDANOSTI PRITVORA JE U TOME DA SE POSTOJANJE UVJETA ZA PRITVOR REDOVNO PREISPITUJE U VEZI SA RAZVOJEM KONKRETNOG KRIVICNOG POSTUPKA, PA, DAKLE, I U VEZI SA DOKAZIMA KOJI SE IZVODE NA GLAVNOM PRETRESU. STOGA JE SUD PRI OCJENI DALJEG POSTOJANJA UVJETA ZA PRITVOR PRI REDOVNOJ KONTROLI OPRAVDANOSTI PRITVORA DUŽAN UZETI U OBZIR CJELINU DOTADAŠNJEG TOKA KRIVICNOG POSTUPKA I, S OBZIROM NA DOKAZE IZVEDENE NA GLAVNOM PRETRESU, DONIJETI ZAKLJUCAK O DALJEM POSTOJANJU UVJETA ZA PRITVOR.

Kž 11 od 26.01.2011. g.)

Član 152. st. 1. i 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

NAKON IZRICANJA PRESUDE KOJOM JE OPTUŽENI OGLAŠEN KRIVIM, ODLUKA O PRITVORU NIJE ZAVISNA OD POSTOJANJA PRIJEDLOGA TUŽITELJA ZA ODREĐIVANJE, ODNOSNO PRODUŽENJE PRITVORA, JER BI U SUPROTNOM TO ZNACILO IGNORISATI PRESUDU KAO UTVRĐENJE SUDA DA JE OPTUŽENI UCINIO KRIVICNO DJELO I PORICATI PRAVO SUDA DA PREDUZME MJERE KOJIMA CE OSIGURATI PRAVOSNAŽNO OKONCANJE KRIVICNOG POSTUPKA, IZVRŠENJE SVOJE PRESUDE I OSTVARENJE NJENOG CILJA.

Manjkavo sacinjen sporazum o priznanju krivnje

Član 246. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

AKO PRVOSTEPENI SUD POSTUPI SUPROTNO ODREDBI ČLANA 246. STAV 6.

TAČKA A) ZKP FBiH i PRIHVATI SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVNJE, KOJI NIJE SADRŽAVAO IZJAŠNJENJE OPTUŽENOG DA JE PRIJE ZAKLJUCENJA SPORAZUMA O PRIZNANJU KRIVNJE UPOZNAT SA MOGUĆIM POSLJEDICAMA VEZANIM ZA ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI PRIBAVLJENE KRIVIČNIM DJELOM, ONDA JE TIME SUD ISKLJUCIO MOGUĆNOST ODUZIMANJA IMOVINSKE KORISTI PRIBAVLJENE KRIVIČNIM DJELOM OD STRANE OPTUŽENOG, PA JE POGRIJEŠIO KADA JE PRESUDOM KOJA JE DONESENA NA OSNOVU TAKVOG SPORAZUMA O PRIZNANJU KRIVNJE DONIO I ODLUKU O ODUZIMANJU IMOVINSKE KORISTI OD OPTUŽENOG.

Kž 4 od 01.04.2011. g.).

Član 246. stav 2. tačka e) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i

ODREDBA ČLANA 246. STAV 2. TAČKA E) ZKP FBiH PODRAZUMIJEVA OBAVEZU SUDA DA, PRILIKOM RAZMATRANJA SPORAZUMA O PRIZNANJU KRIVNJE, PROVJERI DA LI JE OŠTECENOM PRUŽENA MOGUĆNOST DA SE PRED TUŽITELJEM IZJASNI O IMOVINSKOPRAVNOM ZAHTEJU, A KAKO IZ ZAPISNIKA O SASLUŠANJU OŠTECENE PROIZILAZI DA JE OŠTECENOJ DATA TAKVA MOGUĆNOST I DA JE ONA TADA IZJAVILA DA CE ONA IMOVINSKOPRAVNI ZAHTEJ OSTVARITI NAKON OKONČANJA POSTUPKA KOJI JE BIO U TOKU, NIJE POSTOJALA NIKAKVA DODATNA OBAVEZA SUDA

DA PRILIKOM RAZMATRANJA SPORAZUMA O PRIZNANJU KRIVNJE PONOVO DA PRILIKU OŠTECENOJ KOJA SE VEC IZJASNILA O IMOVINSKOPRAVNOM ZAHTEJU DA SE O TOM ZAHTEJU JOŠ JEDNOM IZJASNI I DA GA ODREDI.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 03 0 K 006352 11

Kž 2 od 07.06.2011. g.)

POŠTO TUŽITELJ NIJE IZJAVIO ŽALBU U ODNOSU NA OSUDUJUCI DIO PRVOSTEPENE PRESUDE KOJOM JE OPTUŽENA OGLAŠENA KRIVOM ZBOG KRIVICNOG DJELA OBMANE PRI DOBIVANJU KREDITA I DRUGIH POGODNOSTI IZ ČLANA 268. STAV 2. KZ FBiH ONDA JE ZA TAJ DIO PRVOSTEPENE PRESUDE NASTUPILA FORMALNA PRAVOMOCNOST, PA JE DRUGOSTEPENI SUD POGRJEŠIO KADA JE NAKON ODRŽANE SJEDNICE VIJEĆA UVAŽIO ŽALBU TUŽITELJA IZJAVLJENU SAMO U ODNOSU NA OSLOBADAJUCI DIO PRVOSTEPENE PRESUDE KOJOM JE OPTUŽENA ZA ISTO DJELO KOJE JE PRAVNO KVALIFIKOVANO KAO KRIVICNO DJELO KRIVOTVORENJA ISPRAVE IZ ČLANA 373. STAV 2. KZ FBiH PREINACIO PRVOSTEPENU PRESUDU I OPTUŽENU OGLASIO KRIVOM ZA TO KRIVICNO DJELO. OVIM JE DRUGOSTEPENI SUD POVRIJEDIO NACELO NE BIS IN IDEM IZ ČLANA 4. ZKP FBiH I TIME ZBOG POVREDE PRAVA NA ODBRANU OPTUŽENE UCINIO BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA D) ISTOG ZAKONA

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 58 0 K 028439 10

Kžž 3 od 31.03.2011. g.)

Nije riješen predmet optužbe

Član 312. stav 1. tačka h) Zakona o krivičnom postupku FBiH

SUD JE OBAVEZAN DA IZREKOM PRESUDE ODLUCI O OPTUŽNICI U CIJELINI, JER JE PRESUDENA STVAR (RES IUDICATA) SAMO ONO ŠTO JE SADRŽANO U IZRECI PRESUDE. RADI TOGA, SUD NIJE RIJEŠIO PREDMET OPTUŽBE POŠTO NAKON ODUSTANKA TUŽITELJA OD OPTUŽBE ZA KRIVICNO DJELO RAZBOJNIŠTVA IZ ČLANA 289. STAV 2. U VEZI SA STAVOM 1. KZ FBiH NIJE DONIO PRESUDU KOJOM SE OPTUŽBA ODBIJA VEC JE

DONIO SAMO PRESUDU KOJOM SE OPTUŽENI OGLAŠAVA KRIVIM ZA OSTALA KRIVICNA DJELA RAZBOJNIŠTVA IZ ČLANA 289. STAV 2. U VEZI SA STAVOM 1. I RAZBOJNIŠTVA IZ ČLANA 289. STAV 1. KZ FBiH. TIME JE SUD UCINIO BITNU POVREDU ODREDABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA H) ZKP FBiH ZBOG KOJE JE UVAŽENJEM ŽALBE OPTUŽENOG TAKVA PRESUDA UKINUTA.

Kž 8 od 02.06.2011. g.)

Nezakonito prepoznavanje osoba na osnovu glasa

Član 312. stav 1. tačka i) Zakona o krivičnom postupku FBiH

Član 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

POŠTO PREPOZNAVANJE PO GLASU PRETPOSTAVLJA VERBALNO IZRAŽAVANJE OSUMNJICENE ODNOSNO OPTUŽENE OSOBE PRED ORGANIMA GONJENJA, ONDA JE TAKVU RADNJU KAO POSEBNU RADNJU DOKAZIVANJA MOGUĆE PREDUZETI TEK NAKON ŠTO JE OSUMNJICENA ODNOSNO OPTUŽENA OSOBA IZRICITO UPOZORENA DA NIJE DUŽNA SUDJELOVATI U TAKVOM NACINU PREPOZNAVANJA I TEK NAKON ŠTO SE ODREKLA OD PRAVA NA ŠUTNJU, S OBZIROM DA JE ZAŠTICENA OD VERBALNOG SAMOOPTUŽIVANJA (ČLAN 6. STAV 3. ZKP FBiH I ČLAN 6. STAV 1. EVROPSKE KONVENCIJE O ZAŠTITI LJUDSKIH PRAVA I OSNOVNIH SLOBODA). KAKO JE U KONKRETNOM SLUCAJU PREPOZNAVANJE OPTUŽENOG NA OSNOVU GLASA IZVRŠENO BEZ TAKVOG PRETHODNOG UPOZORENJA O PRAVU NA ŠUTNJU, ONDA SE POBIJANA PRESUDA ZASNIVA NA NEZAKONITOM DOKAZU, PA JE TIME UCINJENA BITNA POVREDA ODREDABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA I) ZKP FBiH.

Kž 2 od 03.08.2011. g.)

Nadležnost trećestepenog vijeća

Član 333. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

AKO TRECESTEPENO VIJEĆE VRHOVNOG SUDA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE RJEŠENJEM UKINE DRUGOSTEPENU PRESUDU DONESENU NAKON ODRŽANOG PRETRESA, ONDA TRECESTEPENO VIJEĆE NE MOŽE ODRŽATI PRETRES VEC PREDMET MORA VRATITI DRUGOSTEPENOM SUDU NA PONOVRNO SUDENJE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj broj: 65 0 K 070781

11 Kžž od 15.09.2011. g.)

Prisilni smještaj

Član 410. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

U IZRECI RJEŠENJA O PRIVREMENOM ODREĐIVANJU PRISILNOG SMJEŠTAJA U ZDRAVSTVENOJ USTANOVI OPTUŽENOG KOJI JE UCINIO PROTIVPRAVNO DJELO U NEURACUNLJIVOM STANJU NE TREBA NAVODITI U KOJOJ ZDRAVSTVENOJ USTANOVI CE SE VRŠITI TAJ PRISILNI SMJEŠTAJ. OVO NE SAMO ZBOG TOGA ŠTO U ODREDBI ČLANA 410. STAV 3. ZKP FBiH TAKO NEŠTO NIJE PROPISANO, VEC I RADI TOGA ŠTO JE ODREĐIVANJE ZDRAVSTVENE USTANOVE U KOJOJ CE SE VRŠITI PRISILAN SMJEŠTAJ STVAR IZVRŠENJA RJEŠENJA O PRIVREMENOM ODREĐIVANJU PRISILNOG SMJEŠTAJA U ZDRAVSTVENOJ USTANOVI, PRI CEMU CE SE MORATI VODITI RACUNA O POTREBAMA OPTUŽENOG I MOGUĆNOSTIMA POJEDINIHZDRAVSTVENIH USTANOVA.

Kž 4 od 01.04.2011. g.)

Izvršenje presude inozmenog suda

Član 431. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

DOMACI SUD U POSTUPKU IZVRŠENJA INOZEMNE PRESUDE VEZAN JE ZA VRSTU I VISINU KAZNE ZATVORA IZRECENU OSUDENOM PRAVOMOCNOM PRESUDOM SUDA DRŽAVE SUDENJA ODNOSNO DRŽAVE MOLITELJICE. IZUZETNO U POSTUPKU IZVRŠENJA PRESUDE INOZEMNOG SUDA IZMJENA KAZNE IZRECENE TOM PRESUDOM MOGUĆA JE SAMO KADA JE TO NEOPHODNO KAKO BI SE KAZNA IZRECENA PRESUDOM DRŽAVE SUDENJA PRILAGODILA KRIVIČNOM ZAKONODAVSTVU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 70 0 K 000408 11

Kž od 02.03.2011. g.).

Nemogućnost preispitivanja činjeničnog stanja iz inozemne presude

Član 431. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

Član 63. stav 3. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima

Član 16. Sporazuma između Vlade Bosne i Hercegovine, Vlade FBiH i Vlade Republike Hrvatske o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u krivičnim stvarima

PRILIKOM PROVOĐENJA POSTUPKA IZVRŠENJA PRESUDE INOZEMNOG SUDA DOMACI SUD NEMA OVLAŠTENJE DA KRITICKI PREISPITUJE I OCJENJUJE DOKAZE IZVEDENE U POSTUPKU KOJI JE PRETHODIO DONOŠENJU INOZEMNE PRESUDE.

Prekoračenje obima tražene međunarodne pravne pomoći

PREKORACEN JE OBIM TRAŽENE MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI U SLUCAJU KADA JE DOMACI SUD POBIJANOM PRESUDOM PREUZEAO IZ INOZEMNE PRESUDE NE SAMO

ODLUKU O IZVRŠENJU KAZNE ZATVORA, VEC I IZVRŠENJE ODLUKE O IMOVINSKOPRAVNOM ZAHTJEVU I ODLUKE O TROŠKOVIMA KRIVICNOG POSTUPKA, IAKO JE ZAMOLNICOM DRŽAVE MOLITELJICE TRAŽENO SAMO PREUZIMANJE IZVRŠENJA KAZNE ZATVORA.

Kž od 02.02.2011. g.).

Zastarjelost krivičnog gonjenja

U POSTUPKU IZVRŠENJA PRESUDE INOZEMNOG SUDA NEOSNOVANO SE U ŽALBI BRANITELJA OSUĐENOG ISTICE DA JE NASTUPILA ZASTARJELOST KRIVICNOG GONJENJA. OVO ZBOG TOGA JER SE RADI O POSTUPKU IZVRŠENJA PRESUDE INOZEMNOG SUDA, KOJA JE PRAVOMOCNA I IZVRŠNA, PA SE PITANJE ZASTARJELOSTI KRIVICNOG GONJENJA PREDMETNOG KRIVICNOG DJELA NE MOŽE POSTAVITI U OVOM POSTUPKU.

Dostavljanje naredbi faksom

Član 11. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

BEZ OBZIRA ŠTO SU OD NADLEŽNOG ORGANA NAREDBE ZA VJEŠTAČENJE DOSTAVLJENE VJEŠTACIMA FAKSOM, TO NE MOŽE DOVESTI U PITANJE ZAKONITOST NALAZA I MIŠLJENJA VJEŠTAKA U SMISLU ČLANA 11. ZKP FBiH, KOJIM JE ODREĐENO DA SE NEZAKONITIM DOKAZIMA, NA KOJIMA SUD NE MOŽE ZASNOVATI SVOJU ODLUKU MOGU SMATRATI SAMO DOKAZI PRIBAVLJENI POVREDAMA LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA PROPISANIH USTAVOM I MEĐUNARODNIM UGOVORIMA KOJE JE BOSNA I HERCEGOVINA RATIFIKOVALA ILI ONI KOJI SU PRIBAVLJENI BITNIM POVREDAMA TOG ZAKONA, A POD ŠTO SE NE MOŽE PODVESTI DOSTAVLJANJE NAREDBE VJEŠTACIMA FAKSOM.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 09 0 K 000500 09 Kž 4 od 23.09.2009. g.).

Formalno postavljenje branitelja

Član 59. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ISKAZ OSUMNJIČENOG KOJEG JE DAO U PRISUSTVU BRANITELJA, KOJI MU JE TEK POSLIJE ČETIRI DANA I FORMALNO POSTAVLJEN ZA BRANITELJA PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI NE MOŽE SE SMATRATI NEZAKONITIM DOKAZOM. OVO ZBOG TOGA, JER NAKNADNO FORMALNO POSTAVLJENJE OVOG BRANITELJA PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI POSLIJE DAVANJA ISKAZA NEMA TAKAV KARAKTER DA BI ZNAČILO DA JE OSUMNJIČENI ISPITAN BEZ PRISUSTVA BRANITELJA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 04 0 K 000550 09 Kž od 17.02.2010. g.)

Iskaz optuženog kao dokazno sredstvo

Član 151. stav 2. u vezi sa članom 146. stav 1. Zakona o krivičnom postupku FBiH

TEMELJNI UVJET ZA PRODUŽENJE PRITVORA NAKON POTVRĐIVANJA OPTUŽNICE JESTE OSNOVANA SUMNJA DA JE OPTUŽENI UČINIO KRIVIČNO DJELO, A TAKAV PRAVNI ZAKLJUČAK MOŽE BITI ZASNOVAN I NA ISKAZU DRUGOG OPTUŽENOG KAO NJEGOVOG SAIZVRŠITELJA, JER JE I TO DOKAZ KAO SVAKI DRUGI DOKAZ KOJI PODLIJEŽE SVESTRANOJ OCJENI SUDA.

Sudija za prethodno saslušanje i produženje pritvora nakon izricanja presude

NAKON POTVRĐIVANJA OPTUŽNICE SUDIJA ZA PRETHODNO SASLUŠANJE NIJE FUNKCIONALNO NADLEŽAN DA ODLUČUJE O PRIJEDLOGU TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA PREMA OPTUŽENOM VEĆ O TOM PRIJEDLOGU MOŽE ODLUČITI IZVANRASPRAVNO VIJEĆE IZ ČLANA 25. STAV 6. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE. MEĐUTIM, JEDINI IZUZETAK OD NAVEDENE SITUACIJE JESTE DA SUDIJA ZA PRETHODNO SASLUŠANJE MOŽE U SMISLU ODREDBE ČLANA 152. STAV 1. ZKP FBiH NAKON ŠTO JE IZREKAO PRESUDU KOJOM JE OPTUŽENI OSUĐEN NA KAZNU ZATVORA OVOME PRODUŽITI PRITVOR AKO POSTOJE RAZLOZI IZ ČLANA 146. STAV 1. TAČ. A), C) I D) ISTOG ZAKONA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 07 0 K 003667 10 Kž od 19.02.2010. g.)

Član 312. stav 1. tačka j) Zakona o krivičnom postupku FBiH

S OBZIROM DA JE PRVOSTEPENI SUD U ČINJENIČNI OPIS DJELA ZA KOJE JE OGLASIO KRIVIM OPTUŽENOG L.A. UNIO ČINJENICE I OKOLNOSTI DA JE ZA VRIJEME PREPIRKE SA MLDB. OŠTEĆENIM M.D., DODAO NOŽ MLDB. S.N., KOJI JE TIM NIŽEM ZADAO UBODINU OŠTEĆENOM, I NA TAJ NAČIN GA OGLASIO KRIVIM ZA RADNJU ZA KOJU NIJE BIO OPTUŽEN, ONDA JE TIME PREKORAČIO OPTUŽBU JER JE U ČINJENIČNI OPIS DJELA UNIO NOVU ZNAČAJNU KRIMINALNU KOLIČINU I UPRAVO NJU OKARAKTERISAO KAO ODLUČNU ČINJENICU ZA UTVRĐENJE OBJEKTIVNIH ELEMENATA KRIVIČNOG DJELA UBISTVA U POMAGANJU IZ ČLANA 166. STAV 2. TAČKA B) U VEZI SA ČLANOM 33. KZ FBiH, PA JE TIME PRVOSTEPENI SUD UČINIO BITNU POVREDU ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČK J) ZKP FBiH.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 09 0 K 001525 09 Kž 4 od 13.01.2010. g.)

Ne postojanje prekoračenja optužbe

OZNAČAVANJEM KONKRETNIH RADNJI OPTUŽENOG F.M., ZA KOJE JE ON BIO OPTUŽEN I ZA KOJE JE OGLAŠEN KRIVIM POBIJANOM PRESUDOM KAO „NEČOVJEČNO POSTUPANJE“ A NE KAO „MUČENJE“ KAKO SU ONE BILE OZNAČENE U OPTUŽNICI, NIJE PREKORAČENA OPTUŽBA JER SE PRESUDA ODNOSI NA DJELO KOJE JE BILO SADRŽANO U OPTUŽNICI.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 070-0-Kžž-09-000011 od 27.01.2010. g.)

BEZ OBZIRA ŠTO SE U KONKRETNOM SLUČAJU RADILO O POSTUPKU REDOVNE KONTROLE OPRAVDANOSTI PRITVORA U SMISLU ČLANA 151. STAV 1. ZKP FBiH, TO NE ISKLJUČUJE OBAVEZU SUDA ZA POTPUNIM PREISPITIVANJEM OPŠTEG I POSEBNIH UVJETA ZA PRODUŽENJE PRITVORA I DA SVOJE ZAKLJUČKE U VEZI SA NJIHOVIM DALJIM POSTOJANJEM IZNESE U OBRAZLOŽENJU RJEŠENJA. TAKVU OBAVEZU SUD NE MOŽE NADOMJESTITI POZIVANJEM NA RAZLOGE IZ PRETHODNIH RJEŠENJA, S OBZIROM DA SE OPRAVDANOST PRITVORA CIJENI NA OSNOVU OKOLNOSTI KOJE POSTOJE U VRIJEME NJEGOVE KONTROLE U SKLADU SA RAZVOJEM KONKRETNOG KRIVIČNOG POSTUPKA.

(Rješenje Vrhovnog suda FBiH, broj: 04 0 K 001056 10 Kž 2 od 13.01.2010. g.)

Sadržaj pisano izrađene presude

Član 312. stav 2. u vezi sa članom 305. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

NEOSNOVANO SE ŽALBOM BRANITELJA TVRDI DA JE PRVOSTEPENI SUD UČINIO BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVIČNOG POSTUPKA I TIME ŠTO U PISANO IZRAĐENOJ PRESUDI TOK POSTUPKA NIJE CJELOVITO PRIKAZAN ODNOSNO ŠTO PISMENO IZRAĐENA PRESUDA NE SADRŽI PREGLED PROCESNE HRONOLOGIJE, PA, TAKO, NI NAVODE O TOME DA SU NA POTVRĐENU OPTUŽNICU ULAGANI PRETHODNI PRIGOVORI I DA JE SUDIJA ZA PRETHODNO SASLUŠANJE ODLUČIVAO O TIM PRIGOVORIMA. NAIME, OBAVEZAN SADRŽAJ PISANO IZRAĐENE PRESUDE ODREĐEN JE ČLANOM 305. ZKP FBiH I IZ TIH ZAKONSKIH ODREĐABA JE JASNO DA HRONOLOŠKI PRIKAZ TOKA POSTUPKA NIJE OBAVEZAN ELEMENAT PISANO IZRAĐENE PRESUDE.

Pravilo reformatio in peus i pritvor

Član 338. u vezi sa članom 322. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

AKO JE PRETHODNO RJEŠENJE O PRODUŽENJE PRITVORA UKINUTO SAMO NA OSNOVU ŽALBE IZJAVLJENE U KORIST OPTUŽENOG, ONDA SE NA OSNOVU ČLANA 338. U VEZI SA ČLANOM 322. ZKP FBiH NA NOVE ZAKONSKE OSNOVE IZ KOJIH JE PREMA OPTUŽENOM PONOVO PRODUŽEN PRITVOR, PRIMJENJUJE PRAVILO O ZABRANI PREINAČENJA NA GORE (REFORMATIO IN PEUS) IZ ČLANA 322. ISTOG ZAKONA. RADI TOGA JE PRVOSTEPENI SUD POGRIJEŠIO KADA JE NAKON UVAŽENJA ŽALBE OPTUŽENOG I UKIDANJA RJEŠENJA PO KOME JE PRITVOR BIO PRODUŽEN IZ OSNOVA ČLANA 146. STAV 1. TAČKA B) ZKP FBiH, DONIO NOVO RJEŠENJE O PRODUŽENJU PRITVORA NE SAMO IZ TOG ZAKONSKOG OSNOVA, VEĆ I IZ OSNOVA TAČ. A) I D) POMENUTOG ČLANA, IAKO PROTIV PRETHODNO DONESENOG RJEŠENJA TUŽITELJ NIJE BIO IZJAVIO ŽALBU I PORED TOGA ŠTO JE U PISMENOM PRIJEDLOGU PREDLOŽIO DA SE PRITVOR PRODUŽI I IZ TIH ZAKONSKIH OSNOVA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 01 0 K 001205 09 Kž 2 od 02.12.2009. g.).

Presumpcija nevinosti

Član 3. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 6. stav 2. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

TIME ŠTO JE PREDSJEDNICA VIJEĆA NIŽESTEPENOG SUDA UPUTILA ODBRANU DA SVOJA PITANJA U KORIST VLASTITIH TVRDENJA, KOJA PREVAZILAZE OPSEG ODGOVORA NEKIH SVJEDOKA DATIH PRILIKOM DIREKTNOG ISPITIVANJA MOŽE REALIZIRATI I POSTAVLJATI NAKON ŠTO PREDLOŽI NJIHOVO ISPITIVANJE KAO SVOJIH SVJEDOKA, NE PREDSTAVLJA NAMETANJE NEKE OBAVEZE DOKAZIVANJA NEVINOSTI, VEC MOGUĆNOST I NACIN DA SE DOBIJU ODGOVORI NA TA PITANJA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 09 0 K 001427 09

Kž 11 od 22.04.2010. g.)

Postavljanje branitelja po službenoj dužnosti

SUD JE NA OSNOVU ČLANA 59. STAV 6. ZKP FBiH OPTUŽENOM PREURANJENO POSTAVIO BRANITELJA PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, NAKON ŠTO SE OPTUŽENI NA ROCIŠTU O POSTAVLJENJU BRANITELJA NIJE IZJASNIO KOJEG ADVOKATA SA PREDOCENE LISTE ŽELI ZA BRANITELJA, VEC JE ZATRAŽIO ODREĐENO VRIJEME DA ANGAŽIRA BRANITELJA PO IZBORU, A ŠTO NIJE UCINIO U OSTAVLJENOM ROKU. OVO RADI TOGA, JER JE SUD U TAKVOJ SITUACIJI NA ROCIŠTU O POSTAVLJENJU BRANITELJA BIO DUŽAN NE SAMO DA OPTUŽENOM NA NJEGOV ZAHTJEV OMOGUĆI KORIŠTENJE PRAVA NA ANGAŽIRANJE BRANITELJA PO SLOBODNOM IZBORU I DA MU ZA TO ODREDI ROK U KOME TAKO TREBA POSTUPITI, VEC I DA GA UPOZORI NA POSLJEDICE AKO TAKO NE POSTUPI U DATOM ROKU U SMISLU DA CE MU BITI POSTAVLJEN BRANITELJ PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI.

Kž 3 od 04.10.2010. g.)

Prilaganje dokaza uz žalbu

NEOSNOVANI SU ŽALBENI PRIGOVORI BRANITELJA DA SE PRVOSTEPENI SUD U OBRAZLOŽENJU RJEŠENJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA OSUMNJICENOM IZ OSNOVA ČLANA 146. STAV 1. TAČKA C) ZKP FBiH NIJE MOGAO POZVATI NA RANIJE UVJETNE OSUDE KOJE SU MU IZRECENE ZA ISTOVRSA KRIVICNA DJELA KOJE KAKO TVRDI NISU OPOZVANE ALI DA SU SUDSKI BRISANE. OVO ZBOG TOGA, JER TA OKOLNOST BRISANJA RANIJIH UVJETNIH OSUDA NIJE EVIDENTIRANA U IZVODU IZ KAZNENE EVIDENCIJE NA IME OSUMNJICENOG, A NITI JE BRANITELJ UZ ŽALBU PRILOŽIO DOKAZ DA SU OSUDE NA KOJE SE PRVOSTEPENI SUD POZVAO U SVOM RJEŠENJU BRISANE.

Kž od 17.09.2010. g.)

Udaljenje optuženog iz sudnice radi nedoličnog ponašanja

Član 257. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

PRAVO OPTUŽENOG DA PRISUSTVUJE GLAVNOM PRETRESU NE MOŽE DEROGIRATI PRIMJENU ODREDBE ČLANA 257. STAV 2. ZKP FBiH ZBOG NJEGOVOG NEDOLICNOG PONAŠANJA, PO KOJOJ ODREDBI JE PREDSJEDNICA VIJEĆA CUVAJUCI DOSTOJANSTVO I UGLED SUDA, PRVO OPOMENULA OPTUŽENOG ZBOG TAKVOG PONAŠANJA, PA NAKON ŠTO SE OPOMENA POKAZALA KAO BEZUSPJEŠNA UDALJILA GA IZ SUDNICE NA ODREĐENO VRIJEME I TO POSLIJE UPOZORENJA NA TAKVU MOGUĆNOST.

11 od 22.04.2010. g.)

Korištenje neovjerenih kopija originala

NISU NEZAKONITI DOKAZI ISPRAVE KOJE SU ULOŽENE U SPIS U OBLIKU KOPIJA, S OBZIROM DA JE NJIHOV SADRŽAJ KAO NEIZMIJENJEN U ODNOSU NA ORIGINALE POTVRĐEN ISKAZIMA SVJEDOKA. RADI TOGA SE TE KOPIJE, POTVRĐENE KAO NEIZMIJENJENE U ODNOSU NA ORIGINALE U SMISLU ČLANA 289. STAV 3. ZKP FBiH, MOGU KORISTITI KAO DOKAZI NA GLAVNOM PRETRESU.

6 od 13.07.2010. g.)

Propust ocjene okolnosti za pritvor

SMISAO ODREDBE ČLANA 145. STAV 2. ZKP FBiH, PREMA KOJOJ SE PRITVOR ODREĐUJE ILI PRODUŽAVA RJEŠENJEM SUDA NA PRIJEDLOG TUŽITELJA, A NAKON ŠTO SUD PRETHODNO SASLUŠA OSUMNJICENOG ODNOSNO OPTUŽENOG NA OKOLNOSTI RAZLOGA ZBOG KOJIH SE PRITVOR PREDLAŽE, JE UPRAVO U TOME DA SUD PRI ODLUCIVANJU O PRIJEDLOGU ZA ODREĐIVANJE PRITVORA UZME U OBZIR I CIJENI NAVODE ODBRANE KOJI SE ODOSE NA OKOLNOSTI RAZLOGA ZBOG KOJIH SE PRITVOR PREDLAŽE. KAKO JE PRVOSTEPENI SUD U KONKRETNOJ SLUCAJU TO PROPUSTIO UCINITI, OSNOVANO SE ŽALBOM BRANITELJA ISTICE DA POBIJANO RJEŠENJE NE SADRŽI RAZLOGE O ODLUCNIM CINIENICAMA, TE DA JE TIME UCINJENA BITNA POVREDA ODREĐABA KRIVICNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA K) ZKP FBiH.

Kž od 04.11.2010. g.)

Odbacivanje prijedloga za ponavljanje krivičnog postupka

Član 347. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

PRVOSTEPENI SUD JE POGREŠNO PRIMIJENIO ODREDBU ČLANA 347. STAV 1. ZKP FBiH KADA JE UMJESTO U FORMALNO-PRAVNOM SMISLU, PREDLOŽENE DOKAZE CIJENIO U MERITUMU NA NACIN PREDVIDEN U ČLANU 343. STAV 1. TAČKA C) ISTOG ZAKONA, PA NA OSNOVU TAKVE OCJENE DONIO RJEŠENJE KOJIM SE PRIJEDLOG ZA PONAVLJANJE

KRIVICNOG POSTUPKA ODBACUJE. OVO ZBOG TOGA JER JE NAKON UPUŠTANJA U TAKVE MERITORNE OCJENE BIO DUŽAN POSTUPITI U SMISLU ČLANA 347. STAV 2. ZKP FBiH I ZAHTJEV DOSTAVITI PROTIVNOJ STRANCI NA ODGOVOR A ONDA ODREDITI DA SE IZVIDE CINJENICE I PRIBAVE DOKAZE NA KOJE SE OSUDENI POZIVA U ZAHTJEVU ILI TUŽITELJ U EVENTUALNOM ODGOVORU NA ZAHTJEV. TEK TADA BI SE STEKLI UVJETI NAKON PROVEDENIH IZVIDAJA ZA ODLUCIVANJE O ZAHTJEVU.

KŽ od 23.09.2010. g.).

Izvršenje presude inozemnog suda

Član 431. stav 3. u vezi sa Članom 330. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku FBiH

POSILIJE UKIDANJA PRESUDE PRVOSTEPENOG SUDA, KOJOM JE NAKON ODRŽANE SJEDNICE VANRASPRAVNOG VIJEĆA PREUZETO IZVRŠENJE INOZEMNE PRESUDE, DRUGOSTEPENI SUD NE MOŽE ANALOGNOM PRIMJENOM ODREDBE ČLANA 330. STAV 1. TAČKA A) KZ FBiH ODRŽATI SJEDNICU VIJEĆA I DONIJETI NOVU PRESUDU. OVO ZBOG TOGA, JER PRIMJENA NAVEDENE ZAKONSKE ODREDBE PRETPOSTAVLJA NE SAMO DA JE DONOŠENJU PRESUDE PRETHODILO ODRŽAVANJE GLAVNOG PRETRESA,

VEC I TO DA CE SE NAKON NJENOG UKIDANJA ODRŽATI PRETRES PRED DRUGOSTEPENIM SUDOM. KAKO SE U OVOM SLUCAJU MOŽE ODRŽATI SAMO SJEDNICA VIJEĆA, A NE PRETRES TO ZNACI DA SE PREDMET UVIJEK MORA VRATITI PRVOSTEPENOM SUDU NA PONOVO ODLUCIVANJE BEZ OBZIRA ŠTO JE UKINUTA PRESUDA.

000378 od 21.10.2010. g.)

Prenošenje nadležnosti iz važnih razloga

Član 35. stav 3. u vezi stava 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine i član 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

OKOLNOSTI DA JE OŠTEĆENI PREDSJEDNIK DRUGOSTENOG SUDA NE PREDSTAVLJAJU VAŽNE RAZLOGE ZA PRENOŠENJE MJESNE NADLEŽNOSTI SA PRVOSTEPENOG SUDA NA NEKI DRUGI STVARNO NADLEŽAN SUD NA TERITORIJI DRUGOG KANTONA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-Kr-09-000007 od 30.04.2009. g.).

Izuzeće presjednice vijeća koja je u toku istrage sudjelovala u donošenju rješenja o produženju pritvora

Član 39. tačka f) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OKOLNOST DA JE PREDSJEDNICA SUDEĆEG VIJEĆA KAO ČLAN VANRASPRAVNOG VIJEĆA U ISTOM PREDMETU SUDJELOVALA U DONOŠENJU RJEŠENJA O PRODUŽENJU PRITVORA OSUMNJIČENIMA ODNOSNO OPTUŽENIMA, SAMA PO SEBI, NE IZAZIVA SUMNJU U NJENU NEPRISTRASNOST I NE MOŽE PREDSTAVLJATI RAZLOG ZA NJENO IZUZEĆE IZ ČLANA 39.

TAČKA F) ZKP FBiH JER SE NE RADI O ISTOM NIVOU DOKAZANOSTI ČINJENICA KOJI JE POTREBAN ZA DONOŠENJE RJEŠENJA O PRODUŽENJU PRITVORA I ZA DONOŠENJE PRESUDE.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-KŽ-08-000471 od 14.01.2009. g.)

Instruktivni rok

Član 145. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

I AKO TUŽITELJ NAKON ŠTO JE OD NJEGA ZATRAŽENO DA DOPUNI PRIJEDLOG ZA PRODUŽENJE PRITVORA KAKO BI SE PO NJEMU MOGLA POSTUPATI, NIJE PODNIO DOPUNJENI PODNESAK NAJMANJE PET DANA PRIJE ISTEKA VREMENA TRAJANJA PRITVORA PO PRETHODNOM RJEŠENJU, TO NE MOŽE BITI OSNOV ZA ODBACIVANJE TOG PRIJEDLOGA KAO NEBLAGOVREMENOG. OVO ZBOG TOGA JER JE POMENUTI ROK U SMISLU ČLANA 145. STAV 3. ZKP FBiH SAMO INSTRUKTIVNI ROK I ZA NJEGOVO NEPOŠTIVANJE NISU PREDVIĐENE PROCESNE POSLJEDICE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-KŽ-09-000164 od 10.04.2009. g.).

Opasnost od ponavljanja Krivičnog djela

Član 146. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku FBiH

POŠTO JE IZ OBRAZLOŽENJA POBIJANOG RJEŠENJA VIDLJIVO, DA PRITVOR OPTUŽENOM NIJE PRODUŽEN ZBOG OPASNOSTI OD PONAVLJANJA KRIVIČNOG DJELA SPOLNI ODOŠAJ SA DJETETOM IZ ČLANA 207. STAV 5. U VEZI SA STAVOM 2. KZ FBiH PREMA ISTOVJETNIM OŠTEĆENIMA, NEGO OPĆENITO ZBOG OPASNOSTI OD PONAVLJANJA TAKVOG KRIVIČNOG DJELA ZA KOJE SE MOŽE IZREĆI KAZNA ZATVORA OD TRI G. ILI TEŽA KAZNA, ONDA SE PRAVLINOST TAKVOG ZAKLJUČKA PRVOSTEPENOG SUDA NE MOŽE DOVESTI U PITANJE ŽALBENIM PRIGOVORIMA BRANITELJA DA OPTUŽENI VEĆ DUŽI VREMENSKI PERIOD NIJE U KONTAKTU SA OŠTEĆENIMA.

Dobrovoljno prijavljivanje

Član 146. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ŽALBENI NAVOD DA SE OPTUŽENI DOBROVOLJNO PRIJAVIO NADLEŽNOM POLICIJSKOM ORGANU, NE MOŽE DOVESTI U PITANJE PRAVNI ZAKLJUČAK IZ POBIJANOG RJEŠENJA DA SU PREMA NJEMU ISPUNJENI UVJETI ZA PRODUŽENJE PRITVORA IZ OSNOVA ČLANA 146. STAV 1. TAČKA A) ZKP FBiH ZBOG OPASNOSTI OD BJESTVA, S OBZIROM DA JE BIO U BJESTVU I DA JE DONESENA NAREDBA TOGA SUDA DA SE ZA NJIM IZDA POTJERNICA.

BUDUĆI DA POSTUPAK KONTROLE OPRAVDANOSTI PRITVORA U SMISLU ČLANA 151. STAV 1. ZKP FBiH PODRAZUMJEVA KONTROLU DALJEG POSTOJANJA UVJETA ZBOG KOJIH JE

PRITVOR PREMA OPTUŽENOM BIO ODREĐEN ILI PRODUŽEN, PA PREMA TOME I OPĆEG UVJETA ZA ODREĐIVANJE ODNOSNO PRODUŽENJE PRITVORA IZ ČLANA 146. STAV 1. ISTOG ZAKONA – POSTOJANJA OSNOVANE SUMNJE DA JE OPTUŽENI UČINIO KRIVIČNO DJELO, TE KAKO POBIJANO RJEŠENJE NE SADRŽI IZJAŠNJENJE SUDA O DALJEM POSTOJANJU OVOG OPĆEG UVJETA ZA ODREĐIVANJE ODNOSNO PRODUŽENJE PRITVORA, ČINJENIČNO STANJE U POBIJANOM RJEŠENJU JE OSTALO NEPOTPUNO UTVRĐENO.

Mogućnost korištenja općih pravnih akata kao dokaza

Član 276. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

POŠTO IZ OPĆIH PRAVNIH AKATA SUD NE MOŽE IZVODITI ZAKLJUČKE O POSTOJANJU ILI NEPOSTOJANJU ODREĐENIH ČINJENICA, JER SU ONI IZVOR PRAVA I SLUŽE ZA RJEŠAVANJE PRAVNIH PITANJA NA OSNOVU UTVRĐENIH ČINJENICA, ONDA SU BILI NEOSNOVANI PRIJEDLOZI TUŽITELJICE NA PRETRESU PRED DRUGOSTEPENIM SUDOM DA SE MEĐU DOKAZE UVEDU STATUT RADNE ZAJEDNICE SIZ-a STANOVANJA CAZIN I ODLUKA O OSNIVANJU STAMBENOG FONDA OPĆINE CAZIN.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-KŽk-09-000013 od 22.06.2009. g.)

Izmjena optužbe

TUŽITELJICA MOŽE IZMJENITI OPTUŽBU NA PRETRESU PRED DRUGOSTEPENIM SUDOM (ISTO TAKO I NA GLAVNOM PRETRESU PRED PRVOSTEPENIM SUDOM) U SKLADU SA PRAVILIMA POSTUPKA, ALI SAMO DO OKONČANJA DOKAZNOG POSTUPKA, A NE DO ZAVRŠETKA GLAVNOG PRETRESA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-KŽk-09-000007 od 16.04.2009. g.)

Obaveznost obavješćavanja branitelja

Član 5. stav 4. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava osnovnih sloboda

AKO NA SJEDNICI VIJEĆA ODRŽANOJ POVODOM PRIJEDLOGA ZA PRODUŽENJE PRITVORA, BRANITELJU OSUMNJIČENOG NISU DATA POTREBNA OBAVJEŠTENJA O DOKAZIMA KOJE JE DOSTAVIO TUŽITELJ, I NA KOJIMA ZASNIVA TAKAV PRIJEDLOG KAKO JE TO PROPISANO U ČLANU 61. STAV 2. ZKP FBiH, A ŠTO JE NEOPHODNO KAKO BI BRANITELJ MOGAO OSPORAVATI POSTOJANJE OPĆEG UVJETA ZA PRITVOR, ONDA JE TIME PRVOSTEPENI SUD PROPUSTIO OBEZBIJEDITI JEDNAKOST PRAVNIH SREDSTAVA I MOGUĆNOST OSUMNJIČENOG DA OSPORI OPRAVDANOST RAZLOGA ZA PRODUŽENJE PRITVORA, PA JE TIME POVRIJEĐENO NJEGOVO PRAVO NA ODBRANU, I UČINJENA JE BITNA POVREDA ODREĐABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA D) NAVEDENOG ZAKONA, TE JE POVRIJEĐENA I ODREDBA ČLANA 5. STAV 4. EVROPSKE KONVENCije O ZAŠTITI LJUDSKIH PRAVA I OSNOVNIH SLOBODA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-KŽ-09-000044 od 30.01.2009. g.)

Član 312. stav 1. točka a) Zakona o krivičnom postupku FBiH

AKO JE SUDIJA ZA PREDHODNO SASLUŠANJE BIO PREDSJEDNIK VIJEĆA KOJE JE ODLUČIVALO O ZAHTJEVU ZA PONAVLJANJE KRIVIČNOG POSTUPKA ONDA JE U SMISLU ČLANA 39. TAČKA D) ZKP FBiH U DONOŠENJU POBIJANOG RJEŠENJA UČESTVOVAO SUDIJA KOJI SE MORAO IZUZETI, PA JE TIM UČINJENA BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA A) ISTOG ZAKONA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 06 0 K 000018 09 KŽ od 03.04.2009. g.)

Neiznošenje dijelova iskaza svjedoka

AKO SUD NA OSNOVU IZVEDENIH DOKAZA NIJE MOGAO POUZDANO UTVRDITI, DA JE OPTUŽENI UČESTVOVAO U NAPADU NA CIVILNO STANOVNIŠTVO KOJI JE IMAO ZA POSLJEDICU SMRT LJUDI, ZATIM DA JE UČESTVOVAO U MUČENJU, NEČOVJEČNOM POSTUPANJU I NANOŠENJU VELIKIH PATNJI ILI POVREDA TJELESNOG INTEGRITETA ILI ZDRAVLJA CIVILNOG STANOVNIŠTVA, TE U NJHOVOM PROTUZAKONITOM ODVOĐENJU U LOGORE I LIŠAVANJU PRAVA NA PRAVILNO I NEPRISTRASNO SUĐENJE, ONDA NEIZNOŠENJEM U OBRAZLOŽENJU PRESUDE ONIH DIJELOVA ISKAZA SVJEDOKA KOJI SE ODNOSI NA SAMO PRISUSTVO OPTUŽENOG U SELIMA MUSIĆI I KUĆICE U DANE KADA JE IZVRŠEN NAPAD NA CIVILNO STANOVNIŠTVO, NIJE UČINJENA BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA K) ZKP FBiH, JER SE TI DIJELOVI ISKAZA NE ODNOSI NA OKOLNOSTI RELEVANTNE ZA UTVRĐIVANJE POSTOJANJA KRIVIČNOG DJELA I KRIVIČNE ODGOVORNOSTI OPTUŽENOG ZA RADNJE ZA KOJE JE PRVOSTEPENOM PRESUDOM OSLOBOĐEN OD OPTUŽBE

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-KŽ-06-000159 od 19.09.2006. g.)

Bitna povreda odredaba Krivičnog postupka

Član 312. stav 1. točka k) Zakona o krivičnom postupku FBiH

Bitna povreda zbog nedonošenja odluke o izuzeću tužitelja

Član 312. stav 2. u vezi sa članom 43. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

U SLUČAJU AKO JE NA SJEDNICI VIJEĆA KOJA SE ODRŽAVA POVODOM PRIJEDLOGA ZA PRODUŽENJE PRITVORA, BRANITELJ OSUMNJIČENOG PODNIO ZAHTJEV ZA IZUZEĆE TUŽITELJA, ONDA JE SHODNOM PRIMJENOM ČLANA 43. ZKP FBiH OVAJ BIO DUŽAN OBUSTAVITI SVAKI RAD NA PREDMETU OSIM PREDUZIMANJA ONIH RADNJI ZA KOJE POSTOJI OPASNOST OD ODLAGANJA, PA JE U TAKVOJ PROCESNOJ SITUACIJI BILA OBAVEZA SUDA PREKINUTI SJEDNICU VIJEĆA DOK KOLEGIJ TUŽITELJSTVA NE DONESE ODLUKU O ZAHTJEVU ZA IZUZEĆE. KAKO JE IZOSTALO TAKVO POSTUPANJE ONDA JE TO

MOGLO UTJECATI NA PRAVILNOST I ZAKONITOST DONESENE ODLUKE O PRODUŽENJU PRITVORA PREMA OSUMNJIČENOM I TIME JE UČINJENA BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 2. U VEZI SA ČLANOM 43. ZKP FBiH.

Pravično suđenje

Član 35. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OKOLNOST DA MAJKA OSUMNJIČENOG OBNAŠA DUŽNOST TUŽITELJICE U KANTONALOM TUŽITELJSTVU U TUZLI I DA POSTUPA PRED OPĆINSKIM SUDOM U TUZLI, KAO I DRUGIM OPĆINSKIM SUDOVIMA NA PODRUČJU KANTONA TUZLA, DOVEDEN JE U PITANJE VANJSKI UTISAK NEPRISTRASNOSTI TIH SUDOVA, PA TO PREDSTAVLJA VAŽAN RAZLOG DA SE ZA VOĐENJE POSTUPKA ODREDI DRUGI STVARNO NADLEŽAN SUD NA PODRUČJU DRUGOG KANTONA.

Prenošenje mjesne nadležnosti iz važnih razloga

Član 35. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine i

Člana 6. 1 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

AKO SUDIJA U PRIJEDLOGU ZA PRENOŠENJE MJESNE NADLEŽNOSTI NA NEKI DRUGI STVARNO NADLEŽAN SUD NE PONUDI DOKAZE KOJI BI UKAZIVALI DA POSTOJE RAZLOZI ZBOG KOJIH SE SUMNJA U NEPRISTRASNOST SUDA PRED KOJIM SE VODI KRIVIČNI POSTUPAK, ONDA SAME OKOLNOSTI DA SE ISTI VODI PROTIV OPTUŽENOG KOJI JE ADVOKAT I KOJI SE KAO BRANITELJ POJAVLJUJE U DRUGIM KRIVIČNIM POSTUPCIMA PRED TIM SUDOM, NE PREDSTAVLJAJU OSNOVU ZA ZAKLJUČAK O POSTOJANJU VAŽNIH RAZLOGA ZA DELEGIRANJE MJESNE NADLEŽNOSTI. U PROTIVNOM BI TAKVO PRENOŠENJE NADLEŽNOSTI BEZ POSTOJANJA DOKAZA O MOGUĆOJ NEPRISTRASNOSTI SUDA BILO PROIZVOLJNO I U SUPROTNOSTI SA ČLANOM 6. 1 EVROPSKE KONVENCIJE PREMA KOJEM I OPTUŽENI KOJI JE ADVOKAT IMA PRAVO DA MU SUDI ZAKONOM USTANOVLJENI SUD I NEGATIVNO BI UTJECALO NA POVJERENJE KOJE SUDOVI MORAJU IMATI U JAVNOSTI.

Osporavanje postojanja osnovane sumnje

Član 5.4 Evropske konvencije o zaštiti osnovnih prava i sloboda

U SMISLU ČLANA 5.4 EVROPSKE KONVENCIJE O ZAŠTITI LJUDSKIH PRAVA I OSNOVNIH SLOBODA I ČLANA 145. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, OPTUŽENI MOŽE ZA SVE VRIJEME TRAJANJA PRITVORA OSPORAVATI I POSTOJANJE OSNOVANE SUMNJE DA JE UČINIO KRIVIČNO DJELO, ŠTO ZNAČI DA TO MOŽE UČINITI I NAKON POTVRĐIVANJA OPTUŽNICE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-KŽ-08-000509 od 14. 11.2008. g.)

POŠTO JE U ODREDBI ČLANKA 152. STAVAK 1. ZKP FBiH PROPISANO DA ĆE SUD KADA IZREKNE PRESUDU NA KAZNU ZATVORA, OPTUŽENIKU PRODUŽITI PRITVOR AKO POSTOJE RAZLOZI ZA PRITVOR IZ ČLANKA 146. STAVAK 1. TOČ. A), C) I D) ISTOG ZAKONA, ONDA ODLUKA SUDA O PRITVORU NAKON IZRICANJA TAKVE PRESUDE NE OVISI OD SUGLASNIH PRIJEDLOGA STRANAKA I BRANITELJA DA SE OPTUŽENIKU PRITVOR UKINE.

Mogućnost ponovnog pozivanja svjedoka

Član 277. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o krivičnom postupku FBiH

NAKON ŠTO BUDE OBAVLJENO DIREKTNO, UNAKRSNO I DODATNO ISPITIVANJE SVJEDOKA KOJEG JE POZVAO TUŽITELJ, OPTUŽENI I NJIHOV BRANITELJ MOGU PREDLOŽITI SUDU DA IM DOZVOLI POSTAVLJANJE PITANJA TOM SVJEDOKU U KORIST VLASTITIH TVRĐENJA, KOJA PITANJA BI PREVAZILAZILA OKVIRE ODGOVORA KOJE JE SVJEDOK DAVA O PRILIKOM DIREKTOG ISPITIVANJA. U SLUČAJU DA IM TAJ PRIJEDLOG NE BUDE UVAŽEN MOGU USPJEŠNO PREDLOŽITI DA TAJ SVJEDOK BUDE PONOVO POZVAN KAO SVJEDOK ODBRANE RADI DIREKTOG ISPITIVANJA, POD UVJETIMA AKO BI SE TAKVA NJIHOVA PITANJA KOJA ŽELE POSTAVITI ODNOSILA NA KRIVIČNO DJELO, UČINITELJA I DRUGE VAŽNE OKOLNOSTI, ZATIM DA SU ZA TAKVA SVOJA PITANJA BILI LIMITIRANI ODGOVORIMA KOJE JE TAJ SVJEDOK DAO PRILIKOM DIREKTOG ISPITIVANJA OD STRANE TUŽITELJA I DA TO NISU PITANJA KOJA SU ONI PROPUSTILI POSTAVITI U VEZI ONIH ODGOVORA KOJE JE SVJEDOK DAO PRILIKOM DIREKTOG ISPITIVANJA.

Nepostojanje dokaza

Član 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

POŠTO JE ZA POSTOJANJE KRIVIČNOG DJELA SPREČAVANJE SLUŽBENE OSOBE U VRŠENJU SLUŽBENE RADNJE IZ ČLANA 358. STAV 3. U VEZI SA STAVOM 1. KZ FBiH POTREBNO, IZMEĐU OSTALOG, DA SE SLUŽBENA OSOBA SPRIJEČI U VRŠENJU SLUŽBENE RADNJE SILOM ILI PRIJETNOM DA ĆE SE IZRAVNO UPOTRIJEBITI TAKVA SILA, ONDA OKOLNOSTI DA JE OPTUŽENI NAKON ŠTO SU OVLAŠTENE SLUŽBENE OSOBE DOŠLE DA LIŠE SLOBODE NJEGOVOG OCA H.A., STAO ISPRED NJIH I REKAO IM DA ĆE U KUĆU MOĆI UĆI SAMO PREKO NJEGA MRTVOG, NAKON ČEGA SU GA TE SLUŽBENE OSOBE UHVATILE ZA RUKE I ODMAKLE TE UŠLE U KUĆU GDJE SE NALAZIO H.A., ONDA S OBZIROM NA TAKVO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE NEMA DOKAZA DA JE OPTUŽENI PREDUZIMAO AKTIVNE DJELATNOSTI KOJE PODRAZUMIJEVAJU SILU ILI PRIJETNJU DA ĆE SE IZRAVNO UPOTRIJEBITI SILA, USMJERENA NA SPREČAVANJE VRŠENJA SLUŽBENE RADNJE – HAPŠENJE H.A., PA JE PRVOSTEPENI SUD PRAVILNO POSTUPIO KADA GA JE OSLOBODIO OD OPTUŽBE DA JE UČINIO NAVEDENO KRIVIČNO DJELO.

Zakonitost radnje prepoznavanja

POŠTO ODREDBA ČLANA 99. STAV 3. ZKP FBIH RADNJU PREPOZNAVANJA OSOBA TRETIRA KAO DIO RADNJE DOKAZIVANJA – SASLUŠANJA SVJEDOKA I S OBZIROM DA NE PROPISUJE OBAVEZNO OBAVJEŠTAVANJE BRANITELJA OSUMNJIČENOG O RADNJI SASLUŠANJA SVJEDOKA, KAO I DA PREMA ČLANU 234. ISTOG ZAKONA OVLAŠTENE SLUŽBENE OSOBE PRILIKOM UZIMANJA IZJAVA I PRIKUPLJANJA DRUGIH DOKAZA MOGU OSOBE SASLUŠAVATI I KAO SVJEDOKE, TE DA IM ZA TU RADNJU NIJE POTREBNA NAREDBA TUŽITELJA, ONDA ZAPISNICI O PREPOZNAVANJU OSOBA NE PREDSTAVLJAJU NEZAKONITE DOKAZE I DOSLJEDNO TOME NE STOJE ŽALBENI PRIGOVORI DA JE UČINJENA BITNA POVREDA ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA I) ZKP FBIH ZBOG TOGA ŠTO ZA TAKVU RADNJU OVLAŠTENA SLUŽBENA OSOBA NIJE IMALA NAREDBU I O TOJ RADNJI NIJE OBAVIJESTILA BRANITELJA.

Nepostojanje razloga

Član 312.stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku FBiH

AKO PRVOSTEPENI SUD U OBRAZLOŽENJU RJEŠENJA O PRODUŽENJU PRITVORA SAMO KONSTATUJE POSTOJANJE OSNOVANE SUMNJE DA JE OSUMNJIČENI UČINIO KRIVIČNO DJELO ZBOG KOJEG SE PROTIV NJEGA VODI ISTRAGA, BEZ IZNOŠENJA DOKAZA I RAZLOGA IZ KOJIH TO PROIZILAZI, RADI ČEGA DRUGOSTEPENI SUD NIJE NI BIO U PRILICI DA ISPITA OSNOVANOST ŽALBENIH NAVODA OSUMNJIČENOG U POGLEDU POSTOJANJA OVOG OPĆEG UVJETA ZA PRITVOR, ONDA JE UČINJENA BITNA POVREDA ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312.STAV 1. TAČKA K) ZKP FBIH.

Uvod prvostepene presude

PRVOSTEPENA PRESUDA NIJE NERAZUMLJIVA A NITI JE UČINJENA BITNA POVREDA ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA K) ZKP FBIH, ZBOG TOGA ŠTO U NJENOM UVODU NISU NAVEDENE ZAKONSKE ODREDBE NA OSNOVU KOJIH JE VOĐEN KRIVIČNI POSTUPAK I DONESENA TAKVA PRESUDA, A OVO NE SAMO IZ RAZLOGA ŠTO U ODREDBI ČLANA 305. STAV 2. ISTOG ZAKONA KOJA PROPISUJE ŠTA UVOD PRESUDE TREBA DA SADRŽI NIJE PROPISANA TAKVA OBAVEZA, VEĆ I RADI TOGA ŠTO SE NAVEDENA BITNA POVREDA NE MOŽE ODNOSITI NA UVOD PRESUDE, VEĆ SAMO NA NJENA DRUGA DVA OBAVEZNA DIJELA TJ. IZREKU I OBRAZLOŽENJE.

Nerazumljivost i kontradiktornost obrazloženja presude

Član 312.stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

NERAZUMLJIVOST OBRAZLOŽENJA PRESUDE I NJEGOVA EVENTUALNA KONTRADIKTORNOST NE MOŽE PREDSTAVLJATI BITNU POVREDU ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA K) ZKP FBIH.

Pravno pravilo zabrane reformatio in peius

Član 322. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

ZBOG PRAVNOG PRAVILA ZABRANE REFORMATIO IN PEIUS, PO KOJEM SE, AKO JE ŽALBA IZJAVLJENA SAMO U KORIST OPTUŽENOG PRESUDA NE MOŽE IZMJENITI NA NJEGOVU ŠTETU, NAKON UVAŽENJA ŽALBE BRANITELJA I UKIDANJA PRVOSTEPENE PRESUDE NA PRETRESU PRED DRUGOSTEPENIM SUDOM TUŽITELJ NE MOŽE NA ŠTETU OPTUŽENOG VRŠITI IZMJENE ČINJENIČNOG OPISA DJELA UNOŠENJEM ČINJENICA I OKOLNOSTI, KOJE SU NEDOSTAJALE I ODNOSI SE NA OBJEKTIVNU STRANU KRIVIČNOG DJELA (RADNJU, POSLJEDICU I UZROČNU VEZU) I BEZ KOJIH DJELO ZA KOJE SE OPTUŽENI TERETI PO ZAKONU NIJE KRIVIČNO DJELO.

Nedopuštena dopuna žalbe

Član 326. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

KAKO U SMISLU ČLANA 321. ZKP FBiH VIJEĆE APELACIONOG ODJELJENJA ISPITUJE PRESUDU U ONOM DIJELU U KOME SE POBIJA ŽALBOM, ONDA IZLAGANJE BRANITELJA NA SJEDNICI VIJEĆA U DIJELU KOJI SE ODNOSI NA NOVE ČINJENICE I DOKAZE, KAO I NOVE PRIGOVORE PRAVNE PRIRODE PREDSTAVLJA DOPUNU ŽALBE VAN ŽALBENOG ROKA, KOJA SE NE MOŽE UZETI U RAZMATRANJE.

Nedopuštenost ponavljanje Krivičnog postupka zbog povrede Krivičnog zakona

Član 347.stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

PONAVLJANJE KRIVIČNOG POSTUPKA KAO IZVANREDNI PRAVNI LIJEK, TEMELJI SE NA OSNOVAMA U OBLASTI ČINJENICA, PA GA NIJE MOGUĆE USPJEŠNO PODNIJETI ZBOG POVREDE KRIVIČNOG ZAKONA. RADI TOGA JE PRVOSTEPENI SUD PRAVILNO POSTUPIO KADA JE NA OSNOVU ČLANA 347. STAV 1. ZKP FBiH ZAHTEJ OSUĐENOG ZA PONAVLJANJE KRIVIČNOG POSTUPKA, KOJIM SE NASTOJI DOVESTI U PITANJE PRAVILNOST PRIMJENE KRIVIČNOG ZAKONA U PRAVOMOĆNOJ PRESUDI ODBACIO KAO NEDOPUŠTEN.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 070-0-KŽ-08-000146 od 08.07.2008. g.).

Pretpostavka nevinosti

AKO PRVOSTEPENI SUD DONESE RJEŠENJE O PRODUŽENJU PRITVORA I U NJEMU NAVEDE DA PRIKUPLJENI DOKAZI U ISTRAZI UPUČUJU NA ZAKLJUČAK, DA JE OPTUŽENI UČINIO KRIVIČNO DJELO ZA KOJE SE TERETI, UMJESTO ZAKLJUČKA DA POSTOJI OSNOVANA SUMNJA DAGA JE UČINIO, ONDA JE OVAKVIM PREURANJENIM ZAKLJUČIVANJEM PRIJE DONOŠENJA PRESUDE POVREĐENO NAČELO PRETPOSTAVKE NEVINOSTI SADRŽANO U ODREDBI ČLANA 3. STAV 1. ZKP FBiH, KOJE JE PREUZETO IZ ČLANA 6. EKLJP. MEĐUTIM, ODLUČUJUĆI O ŽALBI PROTIV OVAKVOG RJEŠENJA APELACIONO VIJEĆE DRUGOSTEPENOG SUDA MOŽE OTKLONITI TAKVU POVREDU NA NAČIN ŠTO ĆE ISPRAVITI

OVAJ POGREŠAN PRAVNI ZAKLJUČAK I UMJESTO NJEGA NAVESTI DA SE RADI O POSTOJANJU OSNOVANE SUMNJE DA JE OPTUŽENI UČINIO KRIVIČNO DJELO.

Pravilo ne bis in idem

Član 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

PRAVILO ZABRANE PONOVRNOG SUĐENJA (NE BIS IN IDEM) NE ODNOSI SE NA POSTUPAK SASLUŠANJA SVJEDOKA, KOJI SU VEĆ PRAVOMOĆNO OSUĐENI ZA UČEŠĆE U UČINJENJU KRIVIČNOG DJELA ZA KOJE JE OPTUŽENI POBIJANOM PRESUDOM OGLAŠEN KRIVIM, PA ON U ŽALBI NEOSNOVANO TVRDI DA SU TI SVJEDOCI DOVEDENI U ZABLUDU KADA PRIJE SASLUŠANJA NISU UPOZORENI NA TO PRAVILO.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 070-0-KŽ-07-000530 od 18.12.2007. g.)

Vještačenje

Članak 109. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

VJEŠTAK FINANSIJSKE STRUKE NE MOŽE SE IZJAŠNJAVATI O PITANJU ZAKONITOSTI POJEDINIH ISPLATA NOVCA, A NITI SE OD NJEGA MOŽE TRAŽITI TUMAČENJE PRAVNIH PROPISA, JER SE TAKVO VJEŠTAČENJE ODREĐUJE RADI UTVRĐIVANJA ILI OCJENU NEKE VAŽNE ČINJENICE OD KOJE OVISI POSTOJANJE KAZNENOG DJELA.

(Presuda Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine, broj 070-0-KŽ-07-000194 od 17.04.2008.g.)

Nepostojanje samo jedne činjenice indicije

NE MOŽE SE ŽALBOM BRANITELJA USPJEŠNO DOVESTI U PITANJE POSTOJANJE OSNOVA ZA PRITVOR PROPISANOG U ČLANU 146. STAV 1. TAČKA a) ZKP FBiH SAMO OSPORAVANJEM UTVRĐENE OKOLNOSTI DA OSUMNJIČENI NIJE PREDAO OSOBNU ISKAZNICU REPUBLIKE HRVATSKE IZ RAZLOGA ŠTO JE KAKO SE TO NAVODI NEMA, IMAJUĆI U VIDU DA JE PREMA OBRAZLOŽENJU POBIJANOG RJEŠENJA ZAKLJUČAK O POSTOJANJU OPASNOSTI OD BJEKSTVA OSUMNJIČENOG PRVOSTEPENI SUD ZASNOVAO I NA NIZU DRUGIH ČINJENICA INDICIJA, A TO JE DA ON NEMA STALNO ZAPOSLENJE U BOSNI I HERCEGOVINI, ZATIM DA ČESTO PUTUJE U REPUBLIKU HRVATSKU, A ŠTO SE VIDI IZ IZVJEŠTAJA POSTAJE GRANIČNE POLICIJE MALJEVAC, TE DA JE U REPUBLICI HRVATSKOJ OSTVARIO POSLOVNE VEZE SA LJUDIMA KOJI TAMO ŽIVE.

Mogućnost ispitivanja OPTUŽENOG

Član 274. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

Član 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

TUŽITELJ NEMA PRAVO UTJECATI NA VOLJU OPTUŽENOG DA SE ODREKNE SVOJIH PRAVA, A NITI MOŽE NA GLAVNOM PRETRESU USPJEŠNO STAVITI PRIJEDLOG ZA NJEGOVO ISPITIVANJE. OVO ZBOG TOGA, JER ISKLJUČIVO OD DISPOZICIJE VOLJE OPTUŽENOG OVISI DA LI ĆE SE ODREČI SVOJIH PRAVA UKLUČUJUĆI I PRAVA DA NIJE DUŽAN DATI SVOJ ISKAZ, PA DOSLJEDNO TOME SAMO ON ILI NJEGOV BRANITELJ MOGU STAVITI PRIJEDLOG DA BUDE ISPITAN NA GLAVNOM PRETRESU.

Zabranjen odgovor na pitanje

Član 278. stav 1. Zakona o krivičnom postupku FBiH

NIJE POVRIJEĐENO PRAVO NA ODBRANU OPTUŽENOG AKO JE SUD VJEŠTAKU PSIHIJATRU ZABRANIO ODGOVOR NA PITANJE BRANITELJA – DA LI POSTOJI MOGUĆNOST GREŠKE KOD PREPOZNAVANJA NEKE OSOBE VIĐENE SAMO JEDANPUT. OVO IZ RAZLOGA, JER JE PSIHIJATRIJSKO VJEŠTAČENJE OBAVLJENO RADI UTVRĐIVANJA DA LI JE OPTUŽENI U VRIJEME UČINJENJA KRIVIČNOG DJELA BIO SPOSOBAN DA SHVATI ZNAČAJ SVOG DJELA I UPRAVLJA SVOJIM POSTUPCIMA, PA DOSLJEDNO TOME POSTAVLJENO PITANJE NIJE BILO U VEZI SA TIM VJEŠTAČENJEM.

Pitanje pravne ocjene djela

Član 289. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

PITANJE DA LI RADNJE OPTUŽENOG KOJE SU MU STAVLJENE NA TERET OPTUŽNICOM I ZA KOJE JE OGLAŠEN KRIVIM PRVOSTEPENOM PRESUDOM PREDSTAVLJAJU JEDNO PRODUŽENO KRIVIČNO DJELO ILI DVA KRIVIČNA DJELA UČINJENA U STJECAJU JE PITANJE PRAVNE OCJENE DJELA.

Neblagovremena dopuna žalbe

AKO BRANITELJ NA SJEDNICI VIJEĆA DRUGOSTEPENOG SUDA, PRED PODNESAK NASLOVLJEN KAO “IZJAŠNJENJE BRANITELJA” U KOME SU SADRŽANI NOVI ŽALBENI NAVODI, ONDA TAJ PODNESAK PO SVOJOJ PRAVNOJ PRIRODI PREDSTAVLJA DOPUNU ŽALBE OPTUŽENOG, KOJA JE DATA VAN ŽALBENOG ROKA, PA SE KAO NEBLAGOVREMENA NE MOŽE NI UZETI U RAZMATRANJE.

NEOSNOVANI SU ŽALBENI NAVODI TUŽITELJA DA SU OPTUŽENI, UKOLIKO SU SMATRALI DA SU NA BLAGAJNI PREDUZEĆA PREDALI I NOVČANE IZNOSE ČIJE IM JE PRISVAJANJE STAVLJENO NA TERET, TREBALI SUDU KAO DOKAZ TOGA PREDATI PRIZNANICE O POLOGU PAZARA, TE DA JE SUD POŠTO TO ONI NISU UČINILI MORAO OVU OKOLNOST

UZETI U OBZIR PRILIKOM OCJENE OSNOVANOSTI OPTUŽNICE. OVO NE SAMO ZBOG TOGA, ŠTO JE IZ NALAZA I MIŠLJENJA VJEŠTAKA VIDLJIVO, DA DOKUMENTACIJA KOJA NEDOSTAJE, NIJE SAMO ONA KOJA SE ODNOSI NA RAZDUŽENJE OPTUŽENIH, NEGO I DOKUMENTACIJA KOJA SE ODNOSI I NA NJIHOVO ZADUŽENJE, VEĆ SE OVAKVI ŽALBENI PRIGOVORI TUŽITELJA NE MOGU PRIHVATITI I RADI TOGA, ŠTO JE ODREDBOM ČLANA 3. STAV 1. ZKP FBiH PROPISANO, DA SE SVAKO SMATRA NEVINIM ZA KRIVIČNO DJELO DOK SE PRAVOMOĆNOM PRESUDOM NE UTVRDI NJEGOVA KRIVNJA, A TO ZNAČI DA JE TERET DOKAZIVANJA BIO NA TUŽITELJU I DA NASUPROT TOME OPTUŽENI NISU BILI DUŽNI DOKAZIVATI SVOJU NEVINOST.

(Presuda Vrhovnog suda FBiH, broj: 154/05 od 30.06.2005. g.)

Pravo na odbranu

Član 92.stav 2. u vezi sa članom 7. Zakona o krivičnom postupku FBiH

AKO OPTUŽENI ODLUČI DA DADNE SVOJ ISKAZ, ONDA ON SA JEDNE STRANE NEMA OBAVEZU DA DADNE ISTINITI ISKAZ, ALI SA DRUGE STRANE TAKVO SVOJE PRAVO NE SMIJE DA ZLOUPOTREBLJAVA U SMISLU DA ZA UČINJENJE KRIVIČNOG DJELA SVJESNO I LAŽNO TERETI DRUGE OSOBE U NASTOJANJU DA SE STVORE PRETPOSTAVKE ZA PREDUZIMANJE KRIVIČNOG GONJENJA PROTIV TIH OSOBA. TO ZNAČI DA JE ODBRANA OPTUŽENOG NJEGOVO PRAVO A NE DUŽNOST, PAAKO SE ODLUČI DA JE IZNESE MOŽE BITI I ISKONSTRUISANA, ALI SAMO U OKVIRU TOG PRAVA NA ODBRANU KOJA NE PODRAZUMJEVA MOGUĆNOST SVJESNOG I LAŽNOG PREBACIVANJE NJEGOVE KRIVNJE NA DRUGE OSOBE.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 070-0KŽ-07-000360 od 06.09.2007. g.)

Neophodnost produženja pritvora

Članak 146. stavak 1. točka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

DA BI SE PREMA OPTUŽENIKU PRODUŽIO PRITVOR IZ OSNOVA ČLANKA 146. STAVAK 1. TOČKA D) ZKP FBiH, IZMEĐU OSTALOG JE POTREBNO UTVRDITI I U RJEŠENJU OBRAZLOŽITI POSTOJANJE OKOLNOSTI IZ KOJIH PROIZILAZI, DA JE TO PRODUŽENJE PRITVORA NEOPHODNO RADI SIGURNOSTI GRAĐANA ILI IMOVINE, A KOJA NEOPHODNOST MORA PROIZILAZITI IZ POSEBNOG NAČINA UČINJENJA KAZNENOG DJELA, ALI I POSEBNE PRIRODE I TEŽINE PROUZROKOVANE POSLJEDICE. U SUPROTNOM AKO SE TO NE BI UTVRĐIVALO I OBRAZLAGALO U RJEŠENJU, ONDA BI SE OVA PO PRIRODI FAKULTATIVNA OSNOVA ZA PRODUŽENJE PRITVORA PRETVORILA U OBLIGATORNU, ŠTO PO ZAKONU NIJE DOZVOLJENO

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 070-0-KŽ-07-000417 od 28.08.2007.g.)

Stvarna mogućnost izjašnjenja o razlozima za pritvor

Član 146.stav 1. tačka d) Zakona o krivičnom postupku FBiH

Član 5. stav 3. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

AKO PRIJE ODRŽAVANJA SJEDNICE VIJEĆA NA KOJOJ JE RAZMATRAN PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA, OPTUŽENOM I NJEGOVOM BRANITELJU NIJE URUČENA POTVRĐENA OPTUŽNICA KOJA JE SADRŽAVALA PISMENO OBRAZLOŽENI PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA IZ OSNOVA ČLANA 146. STAV 1.TAČKA D) ZKP FBiH (ISTO BI VAŽILO I ZA OSTALE ZAKONSKE OSNOVE), ONDA OPTUŽENOM I BRANITELJU NIJE PRUŽENA STVARNA MOGUĆNOST DA SE PRED SUDOM IZJASNE O RAZLOZIMA ZBOG KOJIH JE TUŽITELJ PREDLOŽIO PRODUŽENJE PRITVORA, PA JE TIME POVRRIJEĐENO PRAVO NA ODBRANU OPTUŽENOG IZ ČLANA 5. STAV 3. EKLJP.

Dužničko-povjerilački odnosi

Član 207.stav 2. u vezi stava 1. Zakona o krivičnom postupku FBiH

PRIJEDLOG ZA OSTVARIVANJE IMOVINSKOPRAVNOG ZAHTJEVA KOJI SE ODNOSIO NA NAKNADU ŠTETE U IZNOSU OD 6.524,00 KM NIJE BILO MOGUĆE RASPRAVITI PRED KRIVIČNIM SUDOM, S OBZIROM DA SE TAJ ZAHTJEV NIJE ODNOSIO NA UČINJENJE KRIVIČNOG DJELA, VEĆ NA DRUGE DUŽNIČKO-POVJERILAČKE ODNOSI IZMEĐU OŠTEĆENOG I OPTUŽENOG.

Ponovno ispitivanje svjedoka

Član 286. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

AKO PRILIKOM UNAKRSNOG ISPITIVANJA SVJEDOKA, OPTUŽENI I NJEGOV BRANITELJ PROPUSTE ISPITATI SVJEDOKA NA OKOLNOSTI O KOJIMA SE SVJEDOK IZJASNIO TOKOM DIREKTNOG ISPITIVANJA OD STRANE TUŽITELJA KOJI GA JE POZVAO, ONDA ONI NE MOGU USPJEŠNO PREDLOŽITI PONOVO SASLUŠANJE TOG SVJEDOKA NA TE ISTE OKOLNOSTI NA KOJE SU MOGLI UNAKRSNO ISPITATI TOG SVJEDOKA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 070-0-KŽ-06-000038 od 24.08.2006.g.)

Korištenje iskaza datog u istrazi

Član 288. stav 1. Zakona o krivičnom postupku FBiH

NAKON ŠTO JE NA PRETRESU PRED DRUGOSTEPENIM SUDOM PROPUSTIO DA PRILIKOM ISPITIVANJA OPTUŽENOG KORISTI ZAPISNIK O NJEGOVOM SASLUŠANJU U ISTRAZI, TUŽITELJ NE MOŽE NAKNADNO TAJ ZAPISNIK IZ ISTRAGE UVESTI KAO DOKAZ. OVO ZBOG TOGA, JER SE PREMA ODREDBI ČLANA 288. STAV 1. ZKP FBiH ISKAZI DATI U ISTRAZI MOGU KORISTITI KAO DOKAZ NA GLAVNOM PRETRESU (ISTO I NA PRETRESU PRED DRUGOSTEPENIM SUDOM) SAMO PRILIKOM DIREKTNOG I UNAKRSNOG ISPITIVANJA ILI

POBIJANJA IZNESENIH NAVODA ILI U ODGOVORU NA POBIJANJE ILI ZA DODATNO ISPITIVANJE I DOSLJEDNO TOME SAMO U TIM PROCESNIM SITUACIJAMA UVESTI KAO DOKAZ.

(Presuda Vrhovnog suda FBiH, broj 070-0-KŽk-06-000023. od 23. 05. 2007. g.)

Pravni interes za podnošenje žalbe

Član 308. stav1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OPTUŽENI NEMA OPRAVDANOG PRAVNOG INTERESA DA MU SE UZ KAZNU ZATVORA IZREKNE I MJERA SIGURNOSTI OBAVEZNOG PSIHIJATRIJSKOG LIJEČENJA IZ ČLANA 74. KZ FBiH. OVO ZBOG TOGA, JER IZRICANJE BILO KOJE KRIVIČNOPRAVNE SANKCIJE, PA I NAVEDENE MJERE SIGURNOSTI PREDSTAVLJA PRIMJENU PRAVNE PRINUDE NA OPTUŽENOG. RADI TOGA, KADA OPTUŽENI KAO U KONKRETNOM SLUČAJU U ŽALBI IZMEĐU OSTALOG PRIGOVARA DA MU JE PRVOSTEPENI SUD TREBAO IZREĆI OVU MJERU SIGURNOSTI, JER DA SU ZA TO BILI ISPUNJENI PROPISANI UVJETI, ONDA ŽALBA U TOM DIJELU NIJE IZJAVLJENA U NJEGOVU KORIST, VEĆ NAPROTIV NA NJEGOVU ŠTETU, PA JE U TOM DIJELU NEDOPUŠTENA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije BiH, broj KŽ-281/05 od 22.06.2005. g.)

Zabrana reformatio in peius

Član 322. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

POŠTO JE TUŽITELJ IZJAVIO ŽALBU SAMO ZBOG ODLUKE O KAZNI, A DRUGOSTEPENI SUD UVAŽIO ŽALBU BRANITELJA I U ODNOSU NA OPTUŽENOG J.K. UKINUO PRVOSTEPENU PRESUDU(U OSTALOM DIJELU PRESUDA PREINAČENA U ODNOSU NA OPTUŽENU M. M.), ONDA TUŽITELJ NA PRETRESU PRED TIM SUDOM ZBOG ZABRANE REFORMATIO IN PEIUS NE MOŽE IZMJENITI ČINJENIČNU OSNOVICU OPTUŽBE UNOŠENJEM NOVIH ČINJENICA I OKOLNOSTI KOJE PREDSTAVLJAJU SUBJEKTIVNO OBILJEŽJE KRIVIČNOG DJELA I NOVE KRIMINALNE RADNJE ZA KOJE SE OPTUŽENI RANIJE NIJE TERETIO. ZBOG OVE ZABRANE, TAKVE IZMJENE OPTUŽBE TUŽITELJ NE MOŽE IZVRŠITI NI POD UVJETOM DA DJELU DADNE BLAŽU PRAVNU KVALIFIKACIJU OD ONE IZ OPTUŽBE OBZIROM DA JE ČINJENIČNI OPIS DJELA BIO TAKAV DA JE OMOGUĆAVAO DONOŠENJE PRESUDE KOJOM SE OPTUŽENI OSLOBAĐA OD OPTUŽBE.

Izuzeće

Član 39. tačka f) Zakona o krivičnom postupku FBiH i

Član II/3. e) Ustava Bosne i Hercegovine i

OKOLNOSTI DA SU ČLANOVI SUDEĆEG VIJEĆA, RANIJE KAO ČLANOVI IZVANRASPRAVNOG VIJEĆA U ISTOM PREDMETU SUDJELOVALI U DONOŠENJU RJEŠENJA

O PRODUŽENJU PRITVORA PREMA OSUMNJIČENOM ODNOSNO OPTUŽENOM, SAME PO SEBI NE MOGU IZAZVATI SUMNJU U NJIHOVU NEPRISTRASNOST I PREDSTAVLJATI OSNOVU ZA NJIHOVO IZUZEĆE, KAKO SE TO POGREŠNO TVRDI U PODNESENOM ZAHTJEVU ZA IZUZEĆE.

(Odluka Vrhovnog suda FBiH, broj Su-428/06 od 16.03.2006. g.)

Saslušanje svjedoka

Članak 95. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku FBiH

NA GLAVNOM PRETRESU SUD MOŽE DOZVOLITI ISPITIVANJE NEKE OSOBE KAO SVJEDOKA, NE SAMO NA OKOLNOSTI KOJE JE SVJEDOK SAZNAO IZ NEPOSREDNOG OPAŽANJA, VEĆ I NA OKOLNOSTI O KOJMA JE SVJEDOK SAZNAO OD DRUGE OSOBE (TZV. SVJEDOČENJE PO ČUVENJU).

(Odluka Vrhovnog suda FBiH, broj KŽ-495/05 od 16.03.2006. g.)

Razlozi za pritvor

Član 146. stav 1. tačka d) Zakona o krivičnom postupku FBiH

OPĆA KOMPONENTA U VIDU UGROŽENOSTI I SIGURNOSTI GRAĐANA, KOJA JE IZMEĐU OSTALOG POTREBNA ZA PRODUŽENJE PRITVORA PREMA OSUMNJIČENOM U SMISLU ČLANA 146. STAV 1. TAČKA D) ZKP FBiH, POSTOJI I U SLUČAJU AKO JE UGROŽENA SIGURNOST SAMO TROJE GRAĐANA.

(Odluka Vrhovnog suda FBiH, broj 070-0-KŽ-06-000360 od 23.06.2006. g.)

Žalba na rješenje o pritvoru nakon izricanja presude

NE MOGU SE TEK POSLIJE SUĐENJA U ŽALBI BRANITELJA OPTUŽENOGA PODNESENOJ PROTIV RJEŠENJA O PRODUŽENJU PRITVORA KOJE NIJE DONESENO NA OSNOVU PRIJEDLOGA TUŽITELJA, VEĆ GA JE NIŽESTEPENI SUD DONIO PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI NAKON IZRICANJA PRESUDE, USPJEŠNO IZNIJETI PRIGOVORI O PROPUSTIMA SUDIJE ZA PREDHODNI POSTUPAK I IZVANRASPRAVNOG VIJEĆA, DA OPTUŽENOME (TADA OSUMNJIČENOME) OMOGUĆE DA SE IZJASNI O PRIJEDLOZIMA TUŽITELJA ZA ODREĐIVANJE ODNOSNO PRODUŽENJE PRITVORA.

Odluka Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj 070-0-KŽ-06-000047 od 30.01.2006. g.)

TUŽITELJ MOŽE IZMJENITI OPTUŽNICU, BEZ OBZIRA ŠTO ZA TAKVU PROCESNU RADNJU NIJE IMAO UPORIŠTA U IZVEDENIM DOKAZIMA NA GLAVNOM PRETRESU. ZA TAKVU IZMJENU TUŽITELJU JE DOVOLJNA NJEGOVA NOVA SUBJEKTIVNA OCJENA IZVEDENIH DOKAZA, PA JE SUD PRAVILNO POSTUPIO KADA MU JE DOZVOLIO IZMJENU ČINJENIČNOG OPISA DJELA IZ PODNESENE OPTUŽNICE.

(Odluka Vrhovnog suda FBiH, broj KŽ-550/05 od 22.06.2006. g.)

UČINJENA JE BITNA POVREDA ODREĐABA KRIVIČNOG POSTUPKA PREKORAČENJEM OPTUŽBE, KADA JE SUD IZ ČINJENIČNOG OPISA KRIVIČNIH DJELA UBISTVA IZ ČLANA 166. STAV 1. I POKUŠAJA UBISTVA IZ ČLANA 166. STAV 1. U VEZI SA ČLANOM 28. KZ FBiH ISPUSTIO NAVODE, DA JE OPTUŽENI POSTUPAO „U NAMJERI“ DA OŠTEĆENE LIŠI ŽIVOTA I ONDA NJEGOVE RADNJE PRAVNO KVALIFIKOVAO KAO KRIVIČNO DJELO TEŠKO DJELO PROTIV SIGURNOSTI LJUDI I IMOVINE IZ ČLANA 308. STAV 2. U VEZI SA ČLANOM 304. STAV 1. RANIJEG KZ FBiH. OVO ZBOG TOGA, ŠTO SE PRESUDA MOŽE ODNOSITI SAMO NA DJELO KOJE JE U OVOM SLUČAJU PREDMET IZMJENJENE OPTUŽNICE (ČIJI JE GRUPNI ZAŠTITNI OBJEKAT ŽIVOT I TIJELO LJUDI), I SUD NIJE MOGAO IZVRŠITI NAVEDENU MODIFIKACIJU ČINJENIČNOG OPISA DJELA I OPTUŽENOG OGLASITI KRIVIM ZA NAVEDENO DRUGO DJELO BEZ OBZIRA ŠTO JE LAKŠE, IZ RAZLOGA JER IMA DRUGI GRUPNI ZAŠTITNI OBJEKAT A TO JE SIGURNOST I IMOVINA LJUDI.

(Rješenje Vrhovnog suda FBiH, broj KŽ-350/05 od 16.05.2006. g.)

Preinačenje prvostepene presude

Član 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

APELACIONO VIJEĆE MOŽE UVAŽITI ŽALBU OŠTEĆENE I PREINAČITI PRVOSTEPENU PRESUDU U ODLUCI O IMOVINSKOPRAVNOM ZAHTJEVU KOJOM JE UPUĆENA NA PARNICU I DOSUDITI JOJ IMOVINSKOPRAVNI ZAHTJEV U CJELINI, POD UVJETOM AKO SU U TOJ PRESUDI PRAVILNO I POTPUNO UTVRĐENE SVE ČINJENICE I OKOLNOSTI POTREBNE ZA DONOŠENJE TAKVE ODLUKE.

(Odluka Vrhovnog suda FBiH, broj KŽ-76/05 od 20.10.2005. g.)

Pritvor

Član 146. stav 1. tačka d. Zakona o krivičnom postupku FBiH

ZA OCJENU POSTOJANJA OBJEKTIVNOG UVJETA ZA PRODUŽENJE PRITVORA IZ OSNOVA ČLANA 146. STAV 1. TAČKA D. ZKP FBiH, NISU OD ZNAČAJA OKOLNOSTI DA JE U SKLADU SA SPORAZUMOM O PRIZNANJU KRIVNJE OPTUŽENOM IZREČENA KAZNA ZATVORA OD DVIJE G. I SEDAM MJESECI. OVO ZBOG TOGA, JER ZAKONSKO ODREĐENJE U TOM POGLEDU DA SE MORA RADITI O KRIVIČNOM DJELU ZA KOJE SE MOŽE IZREĆI KAZNA ZATVORA OD DESET GODINA ILI TEŽA KAZNA PREDSTAVLJA OBJEKTIVNU I NEPROMJENJIVU KATEGORIJU, ŠTO ZNAČI DA NJENO POSTOJANJE I NAKON IZRICANJA PRESUDE ZAVISI SAMO OD KAZNE KOJA JE PROPISANA ZA KRIVIČNO DJELO ZA KOJE SE VODI KRIVIČNI POSTUPAK, A NE OD NAVEDENE KAZNE ZATVORA NA KOJU JE OPTUŽENI OSUĐEN.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj KŽ-403/05 od 10.08.2005.g.)

Prestanak razloga za pritvor

Član 145. stav 3. Zakona o krivičnom postupku FBiH

NA OSNOVU ČLANA 145. STAV 3. ZKP FBiH OBAVEZA JE SUDA DA PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI ILI NA PRIJEDLOG STRANAKA I BRANITELJA, ZBOG PROMJENE SITUACIJE ODNOSNO PRESTANKA RAZLOGA ZA PRITVOR DONESE RJEŠENJE O NJEGOVOM UKIDANJU. RADI TOGA, PREMA OSUMNJIČENOM KOME JE PRODUŽEN PRITVOR U SMISLU ČLANA 146. STAV 1. TAČKA C. ZKP FBiH ZBOG POSTOJANJA NAROČITIH OKOLNOSTI KOJE OPRAVDAVAJU BOJAZAN DA ĆE PONOVI KRIVIČNO DJELO, NIJE MOGUĆE UKINUTI PRITVOR ZBOG TOGA ŠTO JE ODREĐENO PSIHIJATRIJSKO VJEŠTAČENJE OSUMNJIČENOG U MEDICINSKOJ USTANOVI. OVO ZBOG TOGA, JER JE POSTOJANJE NAVEDENIH RAZLOGA ZA PRITVOR NEOVISNO OD POSTOJANJA RAZLOGA ZA PSIHIJATRIJSKO VJEŠTAČENJE U MEDICINSKOJ USTANOVI, PA DOSLJEDNO TOME PROIZILAZI DA NISU PRESTALI RAZLOZI ZBOG KOJIH JE PREMA OSUMNJIČENOM PRITVOR PRODUŽEN.

(Rješenje Vrhovnog suda FBiH, broj KŽ-204/05 od 21.04.2005.g.)

Nedopuštenost dijela žalbe OPTUŽENOG

Član 327. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

(Presuda Vrhovnog suda Federacije BiH, broj KŽ-281/05 od 22.06.2005.g.)

Član 312. stav 1. tačka d) Zakona o krivičnom postupku

Član 6. stav 3. tačka D. Evropske konvencije o ljudskim pravima

PRVOSTEPENI SUD JE POGRIJEŠIO, KADA JE NA GLAVNOM PRETRESU SAMO PROČITAO PISMENE NALAZE I MIŠLJENJA VJEŠTAKA NEUROPSIHIJATRA, S OBZIROM DA JE, KAKO TO PRAVILNO NAVODI BRANITELJICA OPTUŽENOG U ŽALBI, BILO POTREBNO ISPITATI TE VJEŠTAKA NA GLAVNOM PRETRESU. OVO ZBOG TOGA, JER JE U ODREDBI ČLANA 285. STAV 6. ZKP PROPISANO DA ĆE PISMENI NALAZ I MIŠLJENJE VJEŠTAKA BITI PRIHVAĆEN KAO DOKAZNI MATERIJAL SAMO UKOLIKO JE VJEŠTAK SVJEDOČIO NA GLAVNOM PRETRESU. POŠTO VJEŠTACI NISU SVJEDOČILI U SMISLU NAVEDENE ZAKONSKE ODREDBE, ONDA JE TIME POVRIJEĐENO PRAVO NA ODBRANU OPTUŽENOG IZ ČLANA 6. STAV 3. TAČKA D. EVROPSKE KONVENCIJE O LJUDSKIM PRAVIMA I UČINJENA JE BITNA POVREDA ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA D. ZKP FBiH.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj KŽ-136/05 od 10.03.2005. g.)

Nedolazak braniteljice na glavni pretres

Članak 263. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku FBiH

POŠTO SU PREMA KONSTATACIJAMA NA ZAPISNIKU RAZLOZI ZA ODLAGANJE GLAVNOG PRETRESA BILI ZAUZETOST SUDSKE SALE KOJA JE TEHIČKI OPREMLJENA ZA ZVUČNO

SNIMANJE I NEPOSTOJANJA TAKVE OPREME U OSTALIM SLOBODNIM SUDSKIM SALAMA, ONDA PRVOSTUPANJSKI SUD NIJE MOGAO BRANITELJICI OPTUŽENOG RJEŠENJEM IZREĆI NOVČANU KAZNU 300 KM ZBOG NJEZINOG IZOSTANKA SA GLAVNOG PRETRESA, BEZ OBZIRA ŠTO JE UREDNO POZVANA I SVOJ IZOSTANAK NIJE OPRAVDALA, JER TO NIJE OBJEKTIVNI UVJET ZBOG KOJEG JE GLAVNI PRETRES ODLOŽEN.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj KŽ-228/05 od 05.05.2005.g.)

Dopustivost žalbe protiv presude donesene na

osnovu sporazuma o priznanju krivnje

Članak 327. u vezi sa člankom 246. stavak 5. u svezi stavka 4. točka c.

Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

PROTIV PRESUDE DONESENE NA OSNOVU SPORAZUMA O PRIZNANJU KRIVNJE DOZVOLJENA JE ŽALBA IZ SVIH ŽALBENIH OSNOVA, OSIM ŽALBENOG OSNOVA ODLUKE O KAZNENOPRAVNIM SANKCIJAMA AKO JE OPTUŽENOM IZREČENA KAZNENOPRAVNA SANKCIJA PREDVIĐENA U TOM SPORAZUMU. ŽALBA JE DOPUŠTENA PROTIV TAKVE PRESUDE I IZ OSNOVA ODLUKE O KAZNENOPRAVNIM SANKCIJAMA AKO SU OPTUŽENOM PRESUDOM IZREČENE KAZNENOPRAVNE SANKCIJE KOJE NISU PREDVIĐENE U SPORAZUMU O PRIZNANJU KRIVNJE, UKLJUČUJUĆI I ODLUKU O KAZNI KOJA JE STROŽA ILI BLAŽA OD ONE PREDVIĐENE U SPORAZUMU.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj KŽ-251/05 od 07.06.2005.g.)

Član 312. stav 2. u vezi sa članom 202. stav 1. i 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

POŠTO SU BILI ISPUNJENI UVJETI DA PRVOSTEPENI SUD OPTUŽENOG OBAVEŽE NA PLAĆANJE TROŠKOVA KRIVIČNOG POSTUPKA, ONDA JE PRAVILNO POSTUPIO KADA JE I PORED TOGA ŠTO SU NEDOSTAJALI PODACI O NJIHOVOJ VISINI U PRESUDI KOJOM GA JE OGLASIO KRIVIM, IZREKAO DA JE OPTUŽENI OBAVEZAN DA NAKNADI TROŠKOVE I DA ĆE PREDSJEDNIK VIJEĆA NAKNADNO DONIJETI POSEBNO RJEŠENJE O NJIHOVOJ VISINI KAD SE TI PODACI PRIBAVE. OVAKVA ODLUKA O OBAVEZI PLAĆANJA TROŠKOVA KRIVIČNOG POSTUPKA, TREBA UVIJEK PREDHODITI NAKNADNOM DONOŠENJU ODLUKE O VISINI TROŠKOVA KAD SE TI PODACI PRIBAVE. U PROTIVNOM DA JE PRVOSTEPENI SUD PROPUSTIO DA U PRESUDI IZREKNE ODLUKU O TOME DA JE OPTUŽENI OBAVEZAN DA NADOKNADI TROŠKOVE KRIVIČNOG POSTUPKA, ONDA PREDSJEDNIK VIJEĆA NE BI MOGAO NAKNADNO DONIJETI ODLUKU O NJIHOVOJ VISINI. STOGA SU NEOSNOVANI ŽALBENI PRIGOVORI, DA JE PRVOSTEPENI SUD UČINIO BITNU POVREDU ODREĐABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 2. U VEZI SA ČLANOM 202. STAV 1. I 200. STAV 2. ZKP FBiH, KADA JE U IZRECI POBIJANE PRESUDE DONIO ODLUKU KOJOM SE OPTUŽENI OBAVEZAO NA PLAĆANJE TROŠKOVA KRIVIČNOG POSTUPKA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije BiH, broj KŽ-94/05 od 08.09.2005.g.)

Članak 36. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (Sl. novine FBiH, broj: 20/01).

A) ZAKONSKA OBILJEŽJA KAZNENOG DJELA NEOVLAŠTENA PROIZVODNJA I STAVLJANJE U PROMET OPOJNIH DROGA IZ ČLANKA 238. STAVAK 2. KAZNENOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE NE ODGOVARAJU ZAKONSKIM OBILJEŽJIMA KAZNENOG DJELA IZ ČLANKA 252. STAVAK 2. RANIJEG KAZNENOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, ZA KOJE JE ZAKONOM O VRHOVNOM SUDU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE BILO ODREĐENO DA JE U PRVOSTUPANJSKOJ NADLEŽNOSTI VRHOVNOG SUDA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, PA VRHOVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE NEMA PRVOSTUPANJSKU NADLEŽNOST ZA KAZNENO DJELO IZ ČLANKA 238. STAVAK 2. KAZNENOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE.

B) S OBZIROM NA POJAM ORGANIZIRANE GRUPE LJUDI, ODREĐEN ČLANKOM 2. STAVKOM 17. NOVOG KAZNENOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, TE POJAM ORGANIZIRANI KRIMINAL ODREĐEN ČLANKOM 3. ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VRHOVNOM SUDU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE (“SL. NOVINE FBiH”; BROJ: 20/01), POSTUPANJE U ISTRAZI NITI VOĐENJE PRVOSTUPANJSKOG KAZNENOG POSTUPKA ZA BILO KOJE KAZNENO DJELO PROPISANO U NOVOM KAZNENOM ZAKONU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE (OSIM ZA KAZNENO DJELO TERORIZMA) UČINJENO OD ORGANIZIRANE GRUPE LJUDI, NIJE U STVARNOJ NADLEŽNOSTI VRHOVNOG SUDA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE NITI PO OSNOVU NJEGOVE PRVOSTUPANJSKE NADLEŽNOSTI ZA ORGANIZIRANI KRIMINAL.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: Kps-2/04 od 30.3.2004.g.)

Član 146. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

BUDUĆI DA JE TEMELJNI UVJET ZA ODREĐIVANJE PRITVORA POSTOJANJE OSNOVANE SUMNJE DA JE OSUMNJIČENI UČINIO KRIVIČNO DJELO I DA TA OSNOVANA SUMNJA MORA POSTOJATI NE SAMO PRILIKOM ODREĐIVANJA PRITVORA NEGO I ZA SVO VRIJEME TRAJANJA PRITVORA, SUD JE DUŽAN PRI ISPITIVANJU PRIJEDLOGA ZA PRODUŽENJE PRITVORA U TOKU ISTRAGE CIJENITI POSTOJANJE TOG UVJETA ZA PRITVOR I TO NE SAMO NA TEMELJU DOKAZA I PODATAKA KOJI SU POSTOJALI U VRIJEME ODREĐIVANJA PRITVORA NEGO I ONIH KOJI SU PRIBAVLJENI TOKOM ISTRAGE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-526/03 od 29.10.2003.g.)

KADA VIJEĆE APELACIONOG ODJELJENJA SUDA ODLUČUJE O ŽALBI IZJAVLJENOJ PROTIV RJEŠENJA O PRODUŽENJU PRITVORA, MOŽE U SMISLU ČLANA 146. STAV 1. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE ISPITIVATI SAMO ONE ŽALBENE PRIGOVORE KOJI SE ODOSE NA POSTOJANJE OPĆEG UVJETA ZA PRITVOR (OSNOVANE SUMNJE DA JE OSUMNJIČENI UČINIO KRIVIČNO DJELO) I POSEBNOG UVJETA

ZA PRITVOR (POSTOJANJE NEKOG OD OSNOVA ZA PRITVOR), A NE MOŽE ISPITIVATI OPRAVDANOST ŽALBENIH PRIGOVORA I PRIJEDLOGA OSUMNJIČENOG O UKIDANJU PRITVORA I NJEGOVOM PUŠTANJU NA SLOBODU UZ PRUŽANJE JAMSTVA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-I-10/03 od 19.12.2003. g.)

Član 146. stav 1. tačka a. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OKOLNOSTI KOJE JE U SVOM PRIJEDLOGU ZA PRODUŽENJE PRITVORA NAVEO GLAVNI TUŽITELJ – DA OSUMNJIČENI TRENUTNO BORAVI NA PODRUČJU REPUBLIKE SRPSKE I DA OD LIČNIH DOKUMENATA POSJEDUJE SAMO VOZAČKU DOZVOLU, SAME PO SEBI NE UKAZUJU NA OPASNOST OD BJEGSTVA KAO OSNOVA ZA ODREĐIVANJE PRITVORA PO ČLANU 146. STAV 1. TAČKA A. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: Kv-4/04 od 24.2.2004.g.)

Član 146. stav 1. tačka b. Zakona o krivičnom postupku FBiH

ZAKLJUČAK O POSTOJANJU OSNOVANE BOJAZNI DA ĆE OSUMNJIČENA OMETATI ISTRAGU UTICANJEM NA SVJEDOKE ILI SAUČESNIKE U SMISLU ČLANA 146. STAV 1. TAČKA B. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, MORA BITI KONKRETIZIRAN NAVOĐENJEM ČINJENICA, KOJE POKAZUJU DA JE OSUMNJIČENA OSOBNO POKUŠALA UTJECATI NA NEKOG SVJEDOKA ILI SAUČESNIKA ODNOSNO DA JE TAKVO UTJECANJE POKUŠALA IZVRŠITI PREKO DRUGE OSOBE. PREMA TOME, PRODUŽENJE PRITVORA U SMISLU NAVEDENE ZAKONSKE ODREDBE JE OPRAVDANO SAMO AKO JE ČINJENIČNO VERIFIKOVAN NEPOSREDAN ILI POSREDAN POKUŠAJ OSUMNJIČENE DA UTJEČE NA SVJEDOKE ILI SAUČESNIKE, A NE DA SE MOŽE SAMO PRETPOSTAVITI DA JE PREDUZIMANJE TAKVIH RADNJI MOGUĆE, JER BI U TOM SLUČAJU OVAJ PO PRIRODI FAKULTATIVAN PRITVOR PROTIVNO ZAKONU POSTAO OBLIGATORAN.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-164/04 od 14.5.2004.g.)

Član 146. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku FBiH

ZAKLJUČAK O POSTOJANJU NAROČITIH OKOLNOSTI KOJE OPRAVDAVAJU BOJAZAN OD PONAVLJANJA KRIVIČNOG DJELA KAO OSNOV ZA PRITVOR U SMISLU ČLANA 146. STAV 1. TAČKA C. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE, MOŽE POSTOJATI I U SLUČAJU KADA JE PRAVOMOĆNOM SUDSKOM ODLUKOM UTVRĐENO DA JE MLDB. OSUMNJIČENI UČINIO ISTO ILI ISTOVRSNOM KRIVIČNO DJELO PRIJE UČINJENJA KRIVIČNOG DJELA POVODOM KOJEG MU JE ODREĐEN PRITVOR. RADI TOGA, POMENUTI ZAKLJUČAK NIJE MOGUĆE IZVESTI KAO U POBIJANOM RJEŠENJU NA TEMELJU OKOLNOSTI DA JE MLDB. OSUMNJIČENI KOD POLICIJE EVIDENTIRAN KAO MOGUĆI UČINITELJ VIŠE KRIVIČNIH DJELA.

Član 146. stav 1. tačka d. Zakona o krivičnom postupku FBiH

AKO SU OPTUŽNICOM OBUHVAĆENA KRIVIČNA DJELA UČINJENA U STJECAJU, ONDA JE ZA ODREĐIVANJE PRITVORA OPTUŽENOM U SMISLU ODREDBE ČLANA 146. STAV 1. TAČKA D. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE POTREBNO, DA SU U ODNOSU NA KRIVIČNO DJELO ZBOG KOJEG JE TUŽITELJ PODNIO PRIJEDLOG ZA PRODUŽENJE PRITVORA ISPUNJENI SVI PROPISANI UVJETI U NAVEDENOJ ZAKONSKOJ ODREDBI, PA NIJE MOGUĆE UZIMANJE U OBZIR ČINJENICA I OKOLNOSTI KOJE SE ODNOSU NA DRUGA KRIVIČNA DJELA ZA KOJA SE NE MOŽE IZREĆI KAZNA ZATVORA OD DESET GODINA ILI TEŽA KAZNA, BEZ OBZIRA ŠTO SU ISPUNJENI OSTALI TRAŽENI UVJETI (POSTOJI OSNOVANA SUMNJA DA JE OPTUŽENI UČINIO TA KRIVIČNA DJELA I DA JE USLJED NAČINA ILI POSLJEDICA KRIVIČNIH DJELA ODREĐIVANJE PRITVORA NEOPHODNO ZA SIGURNOST GRAĐANA ILI IMOVINE).

Članak 148. stavak 5. Zakona o kaznenom postupku FBiH

AKO SUDAC ZA PREDHODNO SASLUŠANJE OCIJENI DA JE PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA ODREĐIVANJE PRITVORA PREMA OPTUŽENOM NEPRIHVATLJIV, ONDA O TOME NE DONOSI ODLUKU, VEĆ PREDMET DOSTAVLJA IZVANRASPRAVNOM VIJEĆU DA ODLUČI O PRIJEDLOGU. UKOLIKO VIJEĆE DONESE RJEŠENJE KOJIM SE ODBIJA PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA ODREĐIVANJE PRITVORA PREMA OPTUŽENOM, PROTIV TOG RJEŠENJA TUŽITELJ NEMA PRAVO ŽALBE, PA ĆE VIJEĆE APELACIONOG ODJELJENJA IZJAVLJENU ŽALBU TUŽITELJA ODBACITI KAO NEDOPUŠTENU.

Član 150. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

U TOKU TRAJANJA ISTRAGE, OSUMNJIČENI I NJEGOV BRANITELJ MOGU BEZ IKAKVIH OGRANIČENJA PODNOSITI PRIJEDLOGE ZA UKIDANJE PRITVORA O KOJIM ODLUČUJE SUDIJA ZA PREDHODNI POSTUPAK. PROTIV TOG RJEŠENJA ŽALBA NIJE DOPUŠTENA I NE MOŽE JE KONSTITUISATI POGREŠNO DATA PRAVNA POUKA DA JE ŽALBA DOPUŠTENA PA UKOLIKO JE PODNESENA MORA BITI ODBAČENA KAO NEDOPUŠTENA.

NAKON POTVRĐIVANJA OPTUŽNICE SUDIJA ZA PREDHODNO SASLUŠANJE NIJE FUNKCIONALNO NADLEŽAN DA ODLUČUJE O PRIJEDLOGU TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA PREMA OPTUŽENOM, VEĆ O TOM PRIJEDLOGU MOŽE ODLUČITI IZVANRASPRAVNO VIJEĆE IZ ČLANA 25. STAV 6. ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: Kv-6/04 od 9.3.2004.g.)

KADA NAKON POTVRĐIVANJA OPTUŽNICE ODLUČUJE O ŽALBAMA NA RJEŠENJE PRVOSTEPENOG SUDA O PRODUŽENJU PRITVORA OPTUŽENIMA, VIJEĆE APELACIONOG ODJELJENJA DRUGOSTEPENOG SUDA NEMA ZAKONSKIH OVLAŠTENJA DA SE PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI UPUŠTA U ISPITIVANJE POGREŠNO OZNAČENJE DUŽINE TRAJANJA PRODUŽENOG PRITVORA OD JEDNE G. (UMJESTO DVA MJESECA), ALI U OBRAZLOŽENJU RJEŠENJA MOŽE U CILJU INSTRUKTIVNOG DJELOVANJA UKAZATI NA TU POGREŠKU.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-584/03 od 23.12.2003.g.)

Članak 452. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku FBiH

ODREDBE O TZV. NEPRAVOM PONAVLJANJU KAZNENOG POSTUPKA PREDVIĐENE PO DOSADAŠNJIM PROPISIMA, PRIMJENJUJU SE U SVIM SLUČAJEVIMA U KOJIM SU PO TIM PROPISIMA DONESENE PRAVOMOĆNE PRESUDE PROTIV ISTOG OSUĐENOG, A NISU PRIMJENJENE ODREDBE O ODMJERAVANJU JEDINSTVENE KAZNE ZA DJELA U STJECAJU.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-72/04 od 6.4.2004.g.)

Član 312. stav 1. tačka b) Zakona o krivičnom postupku FBiH

SUDIJA ZA PREDHODNO SASLUŠANJE U SMISLU ČLANA 39. TAČKA D. ZKP FBIH NE MOŽE VRŠITI SUDIJSKE DUŽNOSTI NAKON ŠTO JE OKONČAN DIO POSTUPKA KOJI SE VODI PRED SUDIJOM ZA PREDHODNO SASLUŠANJE I POSLIJE PROSLIJEĐIVANJA PREDMETA SUDEĆEM VIJEĆU. POŠTO JE NASUPROT TOME, SUDIJA ZA PREDHODNO SASLUŠANJE U ISTOM PREDMETU BIO ČLAN VIJEĆA KOJE JE U POSTUPKU KONTROLE PRITVORA (ČLAN 151. STAV 1. ZKP FBIH) DONIJELO RJEŠENJE O PRODUŽENJU PRITVORA, ODNOSNO KAKO JE SUDJELOVAO U NJEGOVOM DONOŠENJU IAKO SE MORAO IZUZETI, UČINJENA JE BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 312. STAV 1. TAČKA B. ZKP FBIH.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-366/04 od 7.9.2004.g.)

Članak 312. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku FBiH

TIME ŠTO NAKON PODNOŠENJA PRIJEDLOGA TUŽITELJA ZA PRODUŽENJE PRITVORA, OSUMNJIČENI KOME JE POBIJANIM RJEŠENJEM PRODUŽEN PRITVOR NIJE IZVEDEN PRED SUDSKO VIJEĆE RADI IZJAŠNJENJA O RAZLOZIMA ZA PRODUŽENJE PRITVORA (NIJE MU OMOGUĆENO DAVANJE TAKVOG IZJAŠNJENJA NI PRED SUDIJOM ZA PREDHODNI POSTUPAK NAKON PODNOŠENJA PRIJEDLOGA TUŽITELJA ZA ODREĐIVANJE PRITVORA) POVRIJEĐENO JE NJEGOVO PRAVO NA OBRANU I UČINJENA BITNA POVREDA ODREDABA KAZNENOG POSTUPKA IZ ČLANKA 312. TOČKA D. ZKP FBIH. OVO BEZ OBZIRA ŠTO TAKVA OBAVEZA NIJE IZRIČITO PROPISANA U ODREDBAMA ZKP FBIH, JER OVAKVU OBAVEZU IZVOĐENJA PRED SUDIJU SVAKOGA TKO JE UHAPŠEN ILI LIŠEN SLOBODE IZRIČITO PREDVIĐA ČLANAK 5. STAVAK 3. EVROPSKE KONVENCIJE ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I

OSNOVNIH SLOBODA, ČIJA PRIMJENA JE U SMISLU ČLANKA II/1 USTAVA BOSNE I HERCEGOVINE OBAVEZNA I IMA PRIORITET U ODNOSU NA SVAKI DRUGI ZAKON.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-566/04 od 24.12.2004.g.)

Član 246. stav 5. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OKOLNOST DA JE NEKIMA OPTUŽENIMA KAO SAIZVRŠITELJIMA KRIVIČNOG DJELA IZREČENA KRIVIČNOPRAVNA SANKCIJA PREDVIĐENA U SPORAZUMU O PRIZNANJU KRIVNJE ISPOD ZAKONOM ODREĐENOG MINIMUMA KAZNE ZATVORA ZA UČINJENO KRIVIČNO DJELO, NEMA NIKAKVOG ZNAČAJA ZA OPTUŽENOG KOJI U TOME NIJE UČESTVOVAO, PA SE NJEMU MORA IZREĆI KRIVIČNOPRAVNA SANKCIJA U SKLADU SA ODGOVARAJUĆIM ODREDBAMA KRIVIČNOG ZAKONA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-456/04 od 27.1.2005.g.)

Član 151. stav 1. u vezi sa članom 146. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

KADA NAKON POTVRĐIVANJA OPTUŽNICE IZVANRASPRAVNO VIJEĆE ODLUČUJE O PRITVORU, NE MOŽE SE UPUŠTATI U OCJENJIVANJE POSTOJANJA OSNOVANE SUMNJE DA JE OPTUŽENI UČINIO KRIVIČNO DJELO ZA KOJE SE TERETI. OVO ZBOG TOGA, JER JE POSTOJANJE TAKVE OSNOVANE SUMNJE UTVRĐENO POTVRĐIVANJEM OPTUŽNICE, PA IZVANRASPRAVNO VIJEĆE TAKO UTVRĐENU OSNOVANU SUMNJU NEMA PRAVO DA PREISPITUJE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-574/04 od 30.12.2004.g.)

Član 31. st. 1. i 2. Zakona o krivičnom postupku

DELEGIRANJE MJESNE NADLEŽNOSTI NIJE MOGUĆE PRIJE PODNOŠENJA ZAHTJEVA OVLAŠTENOG TUŽIOCA ZA POKRETANJA KRIVIČNOG POSTUPKA, JER SE POD TIM PODRAZUMIJEVA ODUZIMANJE POSTUPANJA PO JEDNOM ODREĐENOM KRIVIČNOM PREDMETU OD MJESNO NADLEŽNOG SUDA I NJEGOVA PREDAJA DRUGOM MJESNO NENADLEŽNOM SUDU.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: Kr-42/02 od 25.3.2002.g.)

Član 35. tačka 5. Zakona o krivičnom postupku

SUDIJA KOJI JE KAO ČLAN VIJEĆA SUDJELOVAO U DONOŠENJU DRUGOSTEPENE PRESUDE, KOJA JE PO ŽALBI OKRIVJENOG UKINUTA RJEŠENJEM SUDA U TREĆEM STEPENU, MOŽE PONOVO SUDJELOVATI U DONOŠENJU ODLUKE DRUGOSTEPENOG SUDA, JER TA OKOLNOST DA JE RANIJE VEĆ SUDJELOVAO U DONOŠENJU DRUGOSTEPENE PRESUDE NIJE RAZLOG ZA NJEGOVO IZUZEĆE

Član 183. stav 1. tačka 4. Zakona o krivičnom postupku

AKO SU ISPUNJENI OPĆI I POSEBNI UVJETI ZA ODREĐIVANJE (PRODUŽENJE) PRITVORA U SMISLU ČLANA 183. STAV 1. TAČKA 4. ZKP ZA NEKO OD TAKSATIVNO NABROJANIH KRIVIČNIH DJELA, PRITVOR SE MOŽE ODREDITI ODNOSNO PRODUŽITI I ZA NJIHOV KVALIFIKOVANI OBLIK (KOJI SE NE NAVODI U ZAKONU) PRIMJENJUJUĆI PRINCIP LOGIČNOG TUMAČENJA PRAVNE NORME ARGUMENTUM A MINORE AD MAIUS (ZAKLJUČIVANJEM DA JE NEŠTO DOPUŠTENOM ZA TEŽI SLUČAJ, KADA JE DOPUŠTENOM U LAKŠEM SLUČAJU).

Član 346. stav 1. tačka 1. Zakona o krivičnom postupku

ČINJENIČNI OPIS KRIVIČNOG DJELA NEOVLAŠTENE PROIZVODNJE I STAVLJANJE U PROMET OPOJNIH DROGA IZ ČLANA 252. STAV 1. KRIVIČNOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE PORED OBJEKTIVNIH ELEMENATA MORA SADRŽAVATI I SUBJEKTIVNE ELEMENTE TJ. ČINJENICE I OKOLNOSTI IZ KOJIH PROIZILAZI DA JE UČINITELJ SVJESTAN DA JE BILJNA SUPSTANCIJA KOJU JE PRODAVAO ODNOSNO DRŽAO RADI PRODAJE – OPOJNA DROGA, KAO I SVIJEST O TOME DA JE TU SUPSTANCIJU NEOVLAŠTENOM PRODAVAO ODNOSNO DRŽAO RADI PRODAJE.

Članak 358. stavak 1. točka 11. Zakona o kaznenom postupku

AKO ČINJENIČNI OPIS DJELA IZ IZREKE PRVOSTUPANJSKE PRESUDE UMJESTO ČINJENICA I OKOLNOSTI, KOJE BI PREDSTAVLJALE BITNA OBILJEŽJA KRIVIČNOG DJELA ZA KOJE JE OKRIVLJENIK OGLAŠEN KRIVIM, SADRŽI NAVODE KOJI SU USTVARI ZAKONSKI OPIS TOG KRIVIČNOG DJELA ONDA JE TAKVA IZREKA NERAZUMLJIVA I TIME JE UČINJENA BITNA POVREDA ODREĐABA KAZNENOG POSTUPKA IZ ČLANKA 358. STAVAK 1. TOČKA 11. ZKP.

Član 358. stav 2. ZKP u vezi sa članom 276. stav 3. ZKP i članom 6. stavom 3. ((b) i (c) Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

POSTAVLJANJE OPTUŽENOM BRANIoca PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI NEPOSREDNO PRED POČETAK GLAVNOG PRETRESA NA KOJEM JE DONIJETA PRESUDA, BEZ OSTAVLJANJA MOGUĆNOSTI BRANIocu DA SE UPOZNA SA SPISIMA U KONKRETNOJ PREDMETU I DA SA SVOJIM BRANJENIKOM OBAVI RAZGOVOR O NAČINU ODBRANE, PREDSTAVLJA POVREDU

PRAVA OPTUŽENOG NA ODBRANU UČINJENU NA GLAVNOM PRETRESU KOJA JE MOGLA BITI OD UTJECAJA NA ZAKONITO I PRAVILNO DONOŠENJE PRESUDE.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-623/01 od 26.8.2003.g.)

Član 394. stav 1. Zakona o krivičnom postupku

PRAVOMOĆNO RJEŠENJE O OBUSTAVI KAZNENOG POSTUPKA DONESENO U SMISLU ČLANA 394. STAV 1. ZKP NE SPADA U KATEGORIJU NEOPOZIVIH SUDSKIH ODLUKA I PORED TOGA ŠTO JE STEKLO FORMALNU PRAVNU SNAGU. OVO ZBOG TOGA JER TA RJEŠENJA NE MOGU STEĆI I MATERIJALNU PRAVNU SNAGU, S OBZIROM DA JE U TOJ ZAKONSKOJ ODREDBI PROPISANO DA SE NA ZAHTJEV OVLAŠTENOG TUŽITELJA MOŽE DOZVOLITI PONAVLJANJE KAZNENOG POSTUPKA AKO PODNESE NOVE DOKAZE NA OSNOVU KOJIH SE SUD MOŽE UVJERITI DA SU SE STEKLI UVJETI ZA PONOVRNO POKRETANJE POSTUPKA. STOGA JE PRVOSTUPANJSKI SUD POGRIJEŠIO KADA JE NASUPROT TOME IZVEO ZAKLJUČAK, DA SE U TOM SLUČAJU RADILO O PRESUĐENOJ STVARI (RES IUDICATA) I SAMO NA TEMELJU TOGA RJEŠENJEM ODBACIO ZAHTJEV NADLEŽNOG TUŽITELJA ZA PONOVRNO POKRETANJE KAZNENOG POSTUPKA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: KŽ-427/01 od 7.2.2003.g.)